

สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรี ในโรงเรียนประถมศึกษา
อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1

ธีรพล พวงชื่น

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาดนตรีตะวันตก

ปีการศึกษา 2558

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**THE LEARNING MANAGEMENT OF MUSIC TEACHERS
AT PRIMARY SCHOOL IN SAWANGAROM DISTRICT
UTHAITHANEE PROVINCE UNDER UTHAITHANEE
PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1**

THEERAPHON PHUANGCHUEN

A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements

for Master of Arts in Music

Academic Year 2015

Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ชื่อเรื่อง สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรีในโรงเรียน
 ประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี ศึกษ
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 1

ชื่อผู้วิจัย ธีรพล ทวงชื่น

สาขาวิชา ดนตรี

 อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ

 อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวีโรจน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อริวรรณ เอี่ยมสะอาด) คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. โกวิท ขันขศิริ) ประธานกรรมการ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ) กรรมการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวีโรจน์) กรรมการ

.....
(ดร.อนุรักษ์ บุญแจ่ม) กรรมการ

.....
(อาจารย์ธีระพันธ์ อ่อนเดือน) กรรมการและเลขานุการ

ฉันทิพย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1
ชื่อผู้วิจัย	ธีรพล พวงชื่น
สาขาวิชา	ดนตรี
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีในระดับประถมศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรีในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และ 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนดนตรีในระดับประถมศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรีในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรี ใน 5 ด้าน คือ 1) การสร้างกระบวนการเรียนรู้ 2) ความรู้ความสามารถของครูผู้สอน 3) สภาพแวดล้อมในห้องเรียน 4) อุปกรณ์ดนตรีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และ 5) การสนับสนุนจากผู้บริหาร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา ปีการศึกษา 2556 จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับและแบบตรวจสอบรายการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีใน โรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานีเขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสร้างกระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ สภาพแวดล้อมในห้องเรียน และความรู้ความสามารถของครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนดนตรีในระดับประถมศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรีในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ใน 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: สภาพการจัดการเรียนรู้ ดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา

Title **The Learning Management of Music Teachers at Primary School in Sawangarom District Uthaitanee Province under Uthaitanee Primary Educational Service Area Office 1**

Author **Theeraphon Phuangchuen**

Program **Music**

Major Advisor **Associate Professor Dr.Manat Wattanachaiyot**

Co-advisor **Assistant Professor Bunjong Chonvirot**

Academic Year **2015**

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study the learning management of music teachers at primary school in Arts Subject Group (Music) of Basic Education Core Curriculum B.E.2551 and 2) to compare the attitude of the school administrators and music teachers towards the learning management of music teachers at primary school in Arts Subject Group (Music) of Basic Education Core Curriculum B.E.2551 in five aspects: 1) learning process designing 2) teachers' proficiency 3) classroom atmosphere 4) music instruments and 5) administrators' promotion. The sample included forty-eight school administrators and music teachers. Data were collected using 5-point rating scale questionnaire and checklist, and were statistically analyzed in percentage, mean, and standard deviation.

The findings revealed as follows.

1. The learning management of music teachers at primary school in Sawangarom District Uthaitanee Province under Uthaitanee Primary Educational Service Area Office 1 was generally found at the moderate level. After item analysis, learning process designing was rated at the highest mean followed by classroom atmosphere and teachers' proficiency.

2. The attitude of the school administrators and music teachers towards the learning management of music teachers at primary school in Arts Subject Group (Music) of Basic Education Core Curriculum B.E.2551 in five aspects was not different at significance level .05.

Keywords: Learning Management, Music at Primary School

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ให้คำแนะนำในการทำวิจัยอย่างใกล้ชิดมาโดยตลอด

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิทย์ ชันชสิริ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณ อาจารย์อนุรักษ์ บุญแจع อาจารย์จีระพันธ์ อ่อนเถื่อน และครูบาอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ ดร.ทรงพล เจริญคำ รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนพระยามนชาติราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ดร.ชญรัฐ อิมโสมนัสสกุล ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนมัธยมสุวิทย์เสรีอนุสรณ์ สำนักงานเขตประเวศนางสุฤทัยสุเสวีศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่เสียสละเวลาอันมีค่า เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไขและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการสร้างเครื่องมือวิจัยให้สมบูรณ์

ขอขอบคุณ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนคนตรีใน โรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอสว่างอารมณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 1 ทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่าให้ข้อมูลซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณครูอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาให้การอบรมสั่งสอน และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยตั้งแต่วัยเยาว์ จนกระทั่งปัจจุบัน ให้แก่ข้าพเจ้า

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณ บิดามารดาผู้ให้กำเนิด อบรมเลี้ยงดู และสนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยมาโดยตลอด จนกระทั่งประสบความสำเร็จในการศึกษา

ธีรพล พวงชื่น

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิด ทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับการเรียนการสอนดนตรี	8
แนวคิดการจัดการเรียนรู้.....	18
บริบทของโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานี เขต 1	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	38
ประชากร	38
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล	41
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามชุดที่ 1	43
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม.....	48
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	72
สรุปผลการวิจัย	72
อภิปรายผล.....	73
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	75
บรรณานุกรม.....	76
ภาคผนวก.....	81
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	82
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ	84
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	111
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	118
ภาคผนวก จ แบบตอบรับการเผยแพร่บทความวิจัย.....	127
ภาคผนวก ฉ สำเนาประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษ	129
ประวัติผู้วิจัย.....	131

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดกรอบ โครงสร้างเวลาเรียน	26
2	แสดงจำนวนร้อยละของผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	44
3	แสดงจำนวนร้อยละของผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุของ.....	44
4	แสดงจำนวนร้อยละของผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	44
5	แสดงจำนวนร้อยละของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม ประสบการณ์การปฏิบัติงาน ด้านคนตรี	45
6	แสดงจำนวนร้อยละของครูที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ.....	45
7	แสดงจำนวนร้อยละของครูที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุของ	46
8	แสดงจำนวนร้อยละของครูที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา	46
9	แสดงจำนวนร้อยละของครูผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์การ ปฏิบัติงานด้านคนตรี	47
10	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่งงาน.....	47
11	เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้บริหารและครูผู้สอนคนตรี ด้านการสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้.....	48
12	เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้บริหารและครูผู้สอนคนตรี ด้านความรู้ ความสามารถของครูผู้สอน	54
13	เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้บริหารและครูผู้สอนคนตรี ด้านสภาพและบรรยากาศของห้องเรียน	57
14	เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้บริหารและครูผู้สอนคนตรี ด้านอุปกรณ์ คนตรีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้	60
15	เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้บริหารและครูผู้สอนคนตรี ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร	61

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
16	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรี ในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ในด้านการสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้.....	64
17	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรี ในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ในด้านความรู้ความสามารถของครูผู้สอน	67
18	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรี ในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ในด้านสภาพแวดล้อมในห้องเรียน	68
19	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรี ในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ในด้านอุปกรณ์คนตรีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้	69
20	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรี ในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ในด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร	70
21	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรี ในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ใน 5 ด้าน	71

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	การกำหนดรหัสกำกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด.....	24
2	8 กลุ่มสาระการเรียนรู้.....	24

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและสำคัญของปัญหา

ดนตรีเกิดขึ้นมาในโลกพร้อมๆ กับมนุษย์ โดยในยุคแรกๆ มนุษย์อาศัยอยู่ในป่า ในถ้ำก็จะรู้จักการร้องรำทำเพลงตามธรรมชาติ ได้แก่ การปรบมือ เคาะไม้ เคาะหิน เป่าปาก เป่าเขาสัตว์ ทั้งยังมีการเปล่งเสียงร้องออกมาตามเรื่องราว การร้องรำทำเพลงของมนุษย์ในยุคนั้นทำไปเพื่ออ้อนวอนขอพร บูชาพระเจ้า เพื่อให้คนพ้นทุกข์ หรือบันดาลความสุขให้แก่ตน ให้มีความสุขความสบายหลังจากนั้น โลกก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงมาหลายยุคหลายสมัย

ในประวัติศาสตร์ดนตรีนับเป็นปัจจัยสำคัญต่อชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะประเทศที่อยู่ในแถบยุโรปที่นับถือศาสนาคริสต์ ได้ใช้ดนตรีเป็นสื่อในการเผยแผ่ศาสนาในสำนักต่างๆ จะต้องมีคนตรีไว้เป็นการส่วนตัว ราชสำนักก็มีคนตรีเป็นเครื่องบันเทิงและแสดงถึงฐานะความเป็นอยู่ คีตกวีที่มีชื่อเสียงมักจะเป็นนักดนตรีที่รับใช้ในราชสำนักต่างๆ ในสมัยโบราณดนตรีก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เช่น การปลุกใจเพื่อการต่อสู้ หรือเพื่อต้องการกำลังใจ ใช้เป็นสัญญาณต่างๆ รวมทั้งการใช้ดนตรีในพิธีกรรมต่างๆ เป็นต้น (สุกรี เจริญสุข, 2538)

ดนตรีจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวันของเราทุกคน โดยเฉพาะกับเด็กแล้วนั้น “ดนตรีกับเด็ก” นับว่าเป็นสิ่งที่ผูกพันกันอย่างลึกซึ้ง เพราะดนตรีเป็นสื่อที่ตอบสนองต่อธรรมชาติของเด็กโดยตรงและสร้างความสุขให้เด็กได้อย่างง่ายๆ และที่สำคัญดนตรีเป็นเหมือนทางลัดที่คุณพ่อคุณแม่สามารถนำมาใช้ในการช่วยส่งเสริมพัฒนาการในด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาของเด็กได้เป็นอย่างดีดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของเด็ก ทำให้เด็กมีการพัฒนาด้านสมอง ช่วยให้เด็กสามารถคิดได้อย่างมีเหตุผล และคิดอย่างสร้างสรรค์ ช่วยพัฒนาด้านอารมณ์ ทำให้เด็กเข้าใจและเข้าถึงความรู้สึกของตน ช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถทางกาย สร้างเสริมพัฒนาการทางสังคม ช่วยให้เข้าใจวัฒนธรรม และอารยธรรมของมนุษย์ และที่สำคัญยิ่ง คือ ดนตรีเปิดโลกของเด็กให้เห็นความงดงามของศิลปะ ทำให้มนุษย์เห็นคุณค่าของมนุษย์ และช่วยให้มนุษย์ชาติดำรงอยู่ ดนตรีมีองค์ประกอบสมบูรณ์แบบเกิดจากการสร้างสรรค์ของมนุษย์ด้วยความรักความพยายาม ย่อมมีคุณค่าในตัวเอง และเป็นสิ่งที่มนุษย์ด้วยกันเองควรจะได้ชื่นชม การสัมผัสกับดนตรี ควรเริ่มมาแต่เด็ก เพื่อสร้างเสริม และพัฒนาความเข้าใจ ความซาบซึ้งอย่างแท้จริง นอกเหนือจากความงดงามที่มนุษย์จะได้

จากคนตรีแล้ว ความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนทักษะที่ได้จากการฝึกฝนคนตรีมาตั้งแต่เด็ก มีผลในการสร้างเสริมความสามารถ ทั้งทางด้านสติปัญญา ความรู้สึก และพัฒนาการด้านอื่นๆ ด้วยการเรียนดนตรี จึงมีประโยชน์เป็นอย่างยิ่งต่อเด็กซึ่งจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพของประเทศและสังคมโลกต่อไป (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2538)

การจัดการศึกษาเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีความรู้และปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในเรื่องต่างๆ ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม สภาพแวดล้อม และเทคโนโลยีของประเทศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ.2545) ในมาตรา6ได้บัญญัติไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยยึดหลักการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และพัฒนาสาระกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ.2545) ในมาตราที่ 22 ได้บัญญัติไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (ธงทอง จันทรางศุ, 2552 - 2561) ที่กำหนดไว้ว่าคนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ และยังได้กำหนดเป้าหมายภายใน ปี 2561 มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบโดยเน้นประเด็นหลักสามประการคือ 1) คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเรียนรู้ของคนไทย โอกาสทางการศึกษาและเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษาแหล่งเรียนรู้สภาพแวดล้อมหลักสูตรและเนื้อหาพัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพที่มีคุณค่าสามารถดึงดูดคนเก่งดีและมีใจรักมาเป็นครูคณาจารย์ได้อย่างยั่งยืนภายใต้ระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ 2) เพิ่ม โอกาสการศึกษาและเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ เพื่อให้ประชาชนทุกคนทุกเพศทุกวัยมีโอกาสเข้าถึงการศึกษาและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต 3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคมในการบริหารและจัดการศึกษาโดยเพิ่มบทบาทของผู้ที่อยู่ภายนอกกระบวนการศึกษาด้วยทั้งยังได้กำหนดกรอบและทิศทางไว้ ได้แก่ การพัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ที่มีนิสัยใฝ่เรียนรู้

สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต พัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ที่เป็นผู้เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นวิชาชีพที่มีคุณค่าสามารถดึงผู้คนเก่ง คนดี มีใจรักในวิชาชีพครูมาเป็นครูพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่เพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาทุกระดับประเภทให้สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพและพัฒนาแหล่งเรียนรู้อื่นๆ สำหรับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนนอกระบบ โรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัยพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมทั้งการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองชุมชน ภาคเอกชนและทุกภาคส่วนมีระบบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 นั้นมีจุดหมายของหลักสูตรมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพจึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเองมีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

จากการศึกษาสภาพภาพของครูผู้สอนคนตรีในระดับประถมศึกษา พบว่า แหล่งผลิตครูคนตรีและการสอนคนตรีในระดับประถมศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กัน จึงทำให้การเรียนการสอนวิชาคนตรีในชั้นเรียนนั้นล้มเหลวโดยสิ้นเชิงแม้ว่าสถาบันอุดมศึกษาจะผลิตครูคนตรีมาทุกปีก็ตาม แต่กระทรวงศึกษาธิการไม่มีตำแหน่งที่จะรับครูคนตรีเข้าไปสอนในโรงเรียน สภาพความเป็นจริงก็คือครูที่สอนคนตรีจำนวนหนึ่งไม่มีความรู้เรื่องคนตรี ผู้บริหารก็ต้องรับผิดชอบหาครูมาสอนคนตรีในห้องเรียน จึงกลายเป็นว่า “ครูอะไรก็ได้” สามารถสอนวิชาคนตรี (สุกรี เจริญสุข, 2539)

จากสภาพดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการเร่งพัฒนาและแก้ไขคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างเร่งด่วน เนื่องจากหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะนั้น ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่าผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีจินตนาการทางศิลปะชื่นชมความงามมีสุนทรียภาพ มีคุณค่า และช่วยพัฒนาผู้เรียน

ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ จากหลักการได้กล่าวไว้ว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ และในสาระดนตรี ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรีแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกละทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล ร้องเพลงและเล่นดนตรีในรูปแบบต่างๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรี ในเชิงสุนทรียะเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณี วัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ (ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551)

จากรายงานการประเมินการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ปีการศึกษา 2554-2555 ของจังหวัดอุทัยธานีพบว่า คะแนนการทดสอบในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(สาระดนตรี) มีคะแนนอยู่ในระดับไม่น่าพอใจ มีผลคะแนนอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งมีแนวโน้มที่ต่ำลงทุกปี เป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาได้มีผู้วิจัยเกี่ยวกับสภาพการสอนดนตรีไว้มากมาย โดยหวังเพื่อที่จะพัฒนาวิชาการดนตรีให้ได้รับความนิยมนิยมและยอมรับเช่นเดียวกับศาสตร์สาขาอื่น ได้มีการศึกษาสภาพปัญหาของครูผู้สอนดนตรี สภาพภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีทั้งหลักสูตรเก่าและหลักสูตรใหม่ แต่เท่าที่มีการศึกษาค้นพบ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) ยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควรถึงแม้เวลาจะผ่านไปเกือบ 20 ปี

ด้วยเหตุผลดังกล่าวประกอบกับผู้วิจัยเป็นคนที่มีภูมิลำเนาอยู่ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี จึงทำให้ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาและทราบถึงสาเหตุของการจัดการเรียนรู้สาระดนตรีที่ไม่ประสบความสำเร็จหรือไม่พัฒนาเท่าที่ควร โดยตั้งประเด็นที่ต้องการทราบถึงสภาพที่เป็นไปของครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษาของโรงเรียนในอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานีเขต 1 ว่าครูผู้สอนมีสภาพทั่วไป และปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีเป็นอย่างไร ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรีในระดับประถมศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนคนตรีในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรีในระดับประถมศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี เขต 1

ประชากร

ประชากร ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนคนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 1 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งมีทั้งหมด 24 โรงเรียน เป็นผู้บริหาร 24 คน และครูผู้สอนคนตรี 24 คน รวมทั้งหมด 48 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ สถานภาพของผู้บริหารสถานศึกษาและสถานภาพของครูจำแนกเป็น เพศอายุระดับการศึกษา ตำแหน่งงานและประสบการณ์ทางการปฏิบัติงาน

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ สภาพการจัดการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ 1) การสร้างกระบวนการเรียนรู้ 2) ความรู้ความสามารถของครูผู้สอน 3) สภาพแวดล้อมในห้องเรียน 4) อุปกรณ์ดนตรีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และ 5) การสนับสนุนจากผู้บริหาร

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรี ในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ครั้งนี้จะช่วยให้ทราบถึง

1. สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรีในระดับประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1
2. ข้อมูลส่วนตัวของครูผู้สอน สภาพปัญหาของครูผู้สอน

3. ผลจากการวิจัยใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการวางแผนตัดสินใจในการกำหนดแนวทางและสนับสนุนการรวมทั้งปรับปรุง แก้ไขปัญหา และนำไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาดนตรี ในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัด อุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 และโรงเรียนประถมศึกษา อื่นๆ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้ความสามารถของครูผู้สอนในด้านการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สาระดนตรี ได้แก่ การวิเคราะห์หลักสูตรผู้ ตัวชีวิต ด้านการเตรียมสื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ครูผู้สอนได้เตรียมการไว้ล่วงหน้าอย่างมี ระบบเพื่อให้การจัดการเรียนรู้บรรลุตามมาตรฐานและตัวชีวิตของหลักสูตร

สื่อการเรียนรู้ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียนที่ช่วยผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็น วัสดุ อุปกรณ์ วิธีการ คน สัตว์ สิ่งของ หรือแนวความคิดที่ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ เพิ่มประสบการณ์ หรือเป็นเครื่องมือที่กระตุ้นให้เกิดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการในการหา ปริมาณ ของการพัฒนา หรือปริมาณของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน มาเทียบกับเกณฑ์ หรือมาตรฐานอย่างอื่น ที่ลักษณะเดียวกัน เพื่อต้องการดูว่าผู้ที่ถูกประเมินผลนั้นมีคุณภาพดีหรือไม่มากน้อยเพียงใด

การจัดสภาพแวดล้อมบรรยากาศในห้องเรียน หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน เพื่อช่วยส่งเสริมให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมี ประสิทธิภาพ และช่วยสร้างความสนใจใฝ่รู้ ใฝ่ศึกษา ตลอดจนช่วยสร้างเสริมความมีระเบียบวินัย ให้แก่ผู้เรียน

อุปกรณ์ในการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องดนตรีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

ครูผู้สอน หมายถึง ครูผู้สอนวิชาดนตรี ใน โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัด อุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1

แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้วิชา ดนตรี

สาระดนตรี หมายถึง สาระดนตรีซึ่งเป็นสาระที่ 2 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา
อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 1
โดยใช้หลักทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนดนตรีของโซลตัน โคดาย (Zoltan Kodaly) ใช้การอ่าน
โน้ตด้วยระบบซอล-ฟา ซึ่งมีขั้นตอนจากง่ายไปยากซึ่งสามารถฝึกโสตประสาททางดนตรีของผู้เรียน
ได้ทั้งเรื่องจังหวะ ระดับเสียง ทำนองและการประสานเสียง โดยการร้องเพลงตามแบบฝึกของโคดาย
ซึ่งมีการแบ่งระดับขั้นต่างๆให้เหมาะกับผู้เรียน แนวคิดของ ฌูรท์ สุททจิตต์ การเรียนการสอนของ
เด็กควรคำนึงถึงดนตรีที่มีคุณค่าจริง ๆ เท่านั้นสำหรับเด็กแล้ว สิ่งที่ดีที่สุดเท่านั้นจึงจะดีพอเด็กสามารถ
เรียนรู้วรรณคดีดนตรีที่มีคุณค่าจากวรรณคดีดนตรีเท่านั้น สรุปแล้วผู้วิจัยจึงนำแนวคิดต่าง ๆ เหล่านี้
มาสังเคราะห์ให้ทราบถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่าง
อารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 โดยวิธีการสำรวจข้อมูล ประชากร และได้นำเสนอตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิด ทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับการเรียนการสอนดนตรี
2. แนวคิดการจัดการเรียนรู้
3. บริบทของโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับการเรียนการสอนดนตรี

เนื้อหาสาระทางดนตรี

เนื้อหาสาระทางดนตรีหมายถึง องค์ความรู้ทางด้านดนตรีในบางครั้งอาจจะถูกเรียกว่า ภูมิรู้ทางดนตรี (Musicianship) หรือความรู้ทางด้านดนตรี (Musical Knowledge) เนื้อหาสาระทางดนตรีมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากนอกจากจะเป็นเนื้อดนตรีแล้ว สาระทางดนตรีจะถูกใช้เป็นเครื่องมือสำหรับผู้เรียนในการแสวงหาประสบการณ์ สุทธิภาพ และพฤติกรรมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ ชื่นชมซาบซึ้ง และเห็นคุณค่าในการที่จะให้ผู้เรียนบรรลุได้ต้องใช้เนื้อหาสาระทางด้านดนตรีเท่านั้นในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดังกล่าวให้เกิดขึ้น (ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์, 2541, น.264)

แม้ว่าผู้คนจำนวนมากที่สามารถเล่นดนตรีหรือร้องเพลงได้ก่อนที่จะมีการบันทึกดนตรี แม้ในปัจจุบันก็สามารถกล่าวได้ว่า ทุกคนสามารถร้องเพลง หรือเล่นดนตรีได้ แต่ก็ไม่ใช่คนทุกคนสามารถอ่านโน้ตได้ ทฤษฎีดนตรี มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะเป็นสื่อที่จะถ่ายทอดเจตนาของคีตกวีในการประพันธ์ชิ้นงานออกมา และคงจะไม่สามารถสื่อถึงความหมายของผลงานชิ้นนั้น ถ้านักดนตรีไม่สามารถถ่ายทอดชิ้นงานนั้นออกมาเป็นเสียงดนตรี ดังนั้นทฤษฎีดนตรีจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการที่จะสื่อถึงความเป็นดนตรี (Taylor, 1994)

ดนตรีเป็นศิลปะการสร้างสรรค์ของมนุษย์เพื่อมนุษย์เป็นการแสดงออกและเป็นการสร้างสรรค์จากมนุษย์เช่นเดียวกันที่มนุษย์สร้างภาษา วัฒนธรรม หรือการผลิตอาหาร ขึ้นมานั่นเอง (Charls, 1992, p.14)

ทำไมต้องสอนวิชาดนตรีในโรงเรียน ในประเทศทางตะวันตกได้ให้ความสำคัญกับวิชาดนตรีมาเป็นเวลายาวนาน ในการหาเหตุผลว่าทำไมต้องสอนวิชาดนตรีในโรงเรียนนั้น มีเหตุผลสำคัญว่าถึงแม้ว่ามนุษย์ไม่เรียนดนตรีก็ไม่ตายแต่คุณค่าของชีวิตบางอย่างจะขาดหายไป ความสุนทรีย์จะขาดหายไปจากชีวิตและจะเป็นชีวิตที่ไม่มีความสุขสมบูรณ์ (Charls, 1992, p.2) ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการที่ต้องสอนดนตรีในโรงเรียน

แม้ว่าสังคมในปัจจุบันนี้เริ่มมองเห็นความสำคัญของดนตรีมากขึ้นๆ โดยลำดับแล้วก็ตามแต่ก็ยังปรากฏว่ามีผู้เล่นดนตรีกันเป็นส่วนน้อยโดยเฉพาะในประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งหลาย ดังนั้นการเรียนรู้ทฤษฎีดนตรีเป็นหนทางหนึ่งที่จะทำให้บุคคลได้มีโอกาสเข้าใจและเข้าถึงดนตรีได้มากขึ้น (นพพร ด่านสกุล, 2541, น.17)

ดนตรีเป็นคำนาม เป็นคำภาษาไทยที่มีรากศัพท์มาจากคำว่าดนตรี ในภาษาสันสกฤต หมายถึงเสียง ที่ประกอบกันเป็นทำนอง และยังหมายถึงเครื่องบรรเลง ที่มีเสียงดังทำให้เกิดความรู้สึกเพลิดเพลิน หรืออารมณ์รัก โศก หรือรื่นเริงไปตามทำนองนั้นๆ (พจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2525, น.295)

ดนตรีในภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Music” มาจากคำกรีกว่า “Musike” ซึ่งสัมพันธ์กับเทพธิดาแห่งศิลปะ และวิทยาการทั้ง 9 องค์ ในเทพนิยายกรีก เทพธิดาทั้ง 9 มีชื่อเรียกรวมกันว่า “Muses” (มุสเสส) เป็นธิดาของ “Zeus” (ซุส) และ “Mnemosyne” (นีโมซีน) เทพธิดาที่มีหน้าที่เป็นเทพเจ้าแห่งดนตรี และเพลงมีชื่อว่า “Euterpe” (ยูเทอเป) (สำเร็จ คำโฆง, 2542, น.1)

อีริค เทเลอร์ (Eric Taylor) กล่าวว่า “ผู้คนส่วนใหญ่เล่นดนตรีและร้องเพลงได้ก่อนที่จะรู้จักการบันทึกโน้ต หรือการประพันธ์ ในปัจจุบันทุกๆ คนสามารถร้องเพลงได้ แต่ไม่หมดทุกคนที่จะสามารถอ่านเข้าใจดนตรี มีอีกเป็นจำนวนมากที่สามารถเล่นดนตรีได้ แต่อ่านโน้ตไม่ได้ เช่น นักดนตรีแจ๊สส่วนใหญ่เขาเป็นด้วยการฟัง (Eric, 1994) ดังนั้นการเรียนดนตรีจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจ เนื้อหาสาระทางดนตรี

จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น พบว่า หลักการพื้นฐานในการสอนดนตรี คือสอนเรื่องเสียงก่อนสัญลักษณ์ ได้แก่ การสอนที่เริ่มต้นให้ผู้เรียนได้ยินได้ฟังเสียงจนผู้เรียนคุ้นเคย จึงค่อยสอนเรื่องสัญลักษณ์ต่างๆ ทางดนตรีในเวลาต่อมา ธรรมชาติของดนตรีเป็นเรื่องของเสียง ถ้าผู้สอนสามารถสร้างภาพให้เกิดขึ้นโดยใช้สัญลักษณ์ การเรียนรู้ดนตรีในหลายสภาพจึงควรทำให้ดนตรีเป็นรูปธรรมขึ้นมาก เช่น การใช้สื่อต่างๆ เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากการร้องเป็นการแสดงออกทางดนตรีที่มีทุกคน

ควรมีโอกาสได้แสดงออกได้เป็นอย่างดี และสามารถใช้เป็นทักษะเพื่อเรียนรู้เนื้อหาดนตรีต่างๆ ต่อไป
ได้เป็นอย่างดี และเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้เรื่องราวสาระดนตรีอย่างเป็นระบบต่อเนื่องกันไปโดยใน
กระบวนการเรียนการสอนมีความสนุกสนานเพลิดเพลินไม่ทำให้การเรียนการสอนน่าเบื่อ การสอน
เช่นนี้ สามารถช่วยสร้างเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนดนตรี และมีความชอบ ความรักใน
ดนตรีอย่างแท้จริงในเวลาต่อไป

การสอนดนตรีในระดับประถมศึกษา

การเรียนการสอนดนตรีในระดับประถมศึกษานั้น นักการศึกษาดนตรีแต่ละคน ต่างมี
จุดมุ่งหมายตรงกัน คือมุ่งเน้นที่จะสอนให้ผู้เรียนมีความรู้และมีทักษะทางดนตรี นอกจากผู้เรียนจะ
ได้ความรู้ทางด้านดนตรีทั้งด้านทฤษฎีและความรู้ทั่วไปแล้ว การได้สัมผัสดนตรีไม่ว่าจะเป็นการเล่น
ทำเพลงหรืออย่างไรก็ตาม ยังทำให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียรสในดนตรีอีกด้วย นับเป็นการช่วยคล่อมเกล้า
จิตใจให้คนในสังคมยุคปัจจุบันมีพัฒนาการที่ดีขึ้นเมื่อมนุษย์มีจิตใจที่สุขสงบ และงดงาม สังคมไม่
ว่าจะเป็นบ้านหรือชุมชนใดก็ตามจะน่าอยู่ยิ่งขึ้น การเรียนการสอนดนตรีให้ได้ผลสมความมุ่งหมายนั้น
ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานแนวคิดทางทฤษฎีดนตรีของนักศึกษาดนตรีที่มีความรู้และประสบการณ์
เนื่องจากจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและทักษะทางด้านดนตรีในเวลาอันสั้นโดยไม่ฝืดเคือง
ซึ่งนักศึกษาดนตรีที่มีชื่อเสียง มีความรู้ทางทฤษฎี มีประสบการณ์เป็นที่ยอมรับได้รับความนิยม
อย่างแพร่หลาย และมีการนำไปใช้ในประเทศต่างๆ ได้แก่ แนวคิดของ Emile Jaques – Dalcroze เชื่อว่า
การพัฒนาการฟัง ควบคู่ไปกับการตอบสนองโดยการเคลื่อนไหวร่างกาย ช่วยทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการ
ด้านดนตรีได้ ถือเป็นจุดเริ่มต้นของยูริธึมมิกส์ (Eurhythmic) เป็นการสอนให้ผู้เรียนรู้จักการเคลื่อนไหว
ทางจังหวะที่ดีให้เข้ากับจังหวะดนตรี นอกจากนั้นยังมีแนวคิดของ Carl Orff ซึ่งเน้นที่กระบวนการ
จากสิ่งที่ย่างที่สุดก่อนและให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ใช้การเคลื่อนไหวทาง
กายภาพในการเรียนรู้และแสดงออกถึงจังหวะตก อัตร่าจังหวะ ความเร็วจังหวะเป็นการได้รับ
ประสบการณ์ตรงทำให้เข้าใจองค์ประกอบของดนตรีอย่างลึกซึ้ง แนวคิดของนักศึกษาดนตรีที่
น่าสนใจอีกแนวคิดหนึ่งคือ Zoltan Kodaly เน้นการร้องเป็นหลัก ซึ่งรวมไปถึงการอ่านโน้ตด้วย
โดยใช้วิธีการต่างๆ ในการฝึกฝนการร้องและการอ่านเช่น โทนิคซอล - ฟา สัญลักษณ์มือ สัญลักษณ์ของ
จังหวะเพลงที่ใช้สอนในระยะแรกควรเป็นเพลงพื้นบ้าน เพราะผู้เรียนจะรู้จักดีที่สุดภายหลังจึงนำ
เพลงชั้นสูงที่มีคุณค่ามาใช้ในการเรียนการสอน(ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2536) จะเห็นได้ว่าแต่ละแนวคิด
มีวิธีการสอนและจุดเด่นแตกต่างกันออกไปอย่างไรก็ตามทั้ง 2 แนวคิดนี้มีเป้าหมายพื้นฐานเช่นเดียวกัน
คือการให้ประสบการณ์ทางดนตรีแก่ผู้เรียน โดยคำนึงถึงการพัฒนาแนวคิดและทักษะทางดนตรีแก่
ผู้เรียนอย่างเป็นระบบสำหรับแนวคิดของ Kodaly ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในนานาประเทศ เช่น
สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ออสเตรเลียแอฟริกาใต้ ญี่ปุ่น ฮองกง เป็นต้น ในประเทศอเมริกาได้

มีการจัดตั้งองค์กร OAKE (The Organization of American Kodaly Educations) มีการจัดการประชุมทางวิชาการนานาชาติ เกี่ยวกับดนตรีตามแนวคิดของ Kodaly ที่เรียกว่า IKS (International Kodaly Society) ซึ่งมีสมาชิกมาจากประเทศต่างๆ ทั่วโลก (Kite, 1985) และยังคงดำเนินการจัดประชุมมากทุกปีจนถึงปัจจุบันแนวคิดในการสอนดนตรีของ Kodaly นั้นน่าจะเป็นแนวคิดที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการสอนดนตรีในประเทศไทยเรา ไม่ต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการจัดเตรียมอุปกรณ์ต่างๆ เป็นการขจัดปัญหาของรัฐบาลที่มีงบประมาณให้ไม่เพียงพอ นอกจากนี้เพลงพื้นบ้านของไทยเหมาะจะนำมาใช้ในการสอนเพราะเป็นเพลงง่ายๆ อยู่ในบันไดเสียง Pentatonic คือมีโน้ต 5 ตัวได้แก่ โด เร มี ซอล ลา แทบทั้งสิ้น จึงสอดคล้องกับหลักการของ Kodaly คือสอนจากสิ่งที่ย้ายไปสู่สิ่งที่ยากมีขั้นตอนอย่างเป็นระบบ

การเรียนการสอนดนตรีโดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาศึกษานั้นควรคำนึงถึงความสำคัญในหลักการและวิธีการสอน สิ่งที่จะขาดไม่ได้ คือการให้เนื้อหาและทักษะทางดนตรี ที่ครบถ้วนนำมาซึ่งการมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาในส่วนของเนื้อหาดนตรีได้แก่ องค์ประกอบของดนตรีและวรรณคดีดนตรี การให้ความรู้ทางดนตรีแก่เด็กในแต่ละกิจกรรมนั้นผู้สอนควรตระหนักถึงผลที่นักเรียนจะได้รับ โดยการจัดกิจกรรมทางดนตรีที่คำนึงถึงองค์ประกอบของดนตรีอันได้แก่ จังหวะ ทำนองเสียงประสานรูปแบบ อารมณ์ของเพลง และแบบของเพลงเมื่อนักเรียนได้รับประสบการณ์ทางดนตรีที่สนุกสนานประกอบกับการสอดแทรกองค์ประกอบของดนตรีที่อาจจะผสมผสานกันหรืออย่างใดอย่างใด นักเรียนก็จะเกิดการเรียนรู้ทางดนตรีอย่างแท้จริง ทำให้เกิดความเข้าใจและซาบซึ้งทางดนตรี นอกจากนี้วรรณคดีดนตรีก็เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนดนตรีได้แก่บทเพลงในแต่ละยุค และลักษณะของเพลงในแต่ละยุค ส่วนประวัติดนตรีได้แก่ ที่มาของบทเพลงในแต่ละยุค ประวัติของผู้ประพันธ์เพลงในแต่ละยุค สิ่งเหล่านี้หากผู้เรียนได้เรียนรู้ก็จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเพลง เข้าใจองค์ประกอบของดนตรีมากขึ้น และเป็นวิธีทางหนึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งดนตรีในที่สุด

สำหรับทักษะทางดนตรีเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการให้ประสบการณ์ทางดนตรีแก่เด็กดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีจึงควรให้ประสบการณ์ด้านต่าง ๆ เป็นการให้เด็กเกิดทักษะดนตรีหลายๆ ด้าน ได้แก่ ทักษะด้านการฟัง การร้องเพลง การอ่านเขียนโน้ต การเคลื่อนไหวร่างกาย การเล่นเครื่องดนตรี และการคิดสร้างสรรค์

การฟังเป็นทักษะที่จำเป็นมากสำหรับการเรียนการสอนดนตรีเนื่องจากดนตรีเป็นเรื่องของเสียงระบบโสตประสาทต้องรับรู้ดังนั้นการฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนการสอนดนตรีทุกระดับ

การร้องเพลง เป็นทักษะดนตรีที่ต้องได้รับการฝึกฝนเช่นเดียวกัน การร้องเพลงเป็นทักษะที่ผู้เรียนจะต้องแสดงออก ซึ่งต่างกับการฟังเป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องรับเข้าไป ดังนั้นการร้องเพลงทำให้ผู้เรียนได้แสดงออก ซึ่งสามารถสร้างความสนุกสนานและความสนใจให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี การเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาจึงควรมีกิจกรรมการร้องเพลงเป็นแกนสำคัญ ซึ่งอาจจะจัดให้มีการร้องเดี่ยวร้องหมู่ หรือร้องประสานเสียง ทักษะทางดนตรีที่มีความสำคัญ ไม่น้อยไปกว่าการร้องเพลง คือ การอ่านเขียนโน้ต

การอ่านเขียนโน้ต การเขียนควรเป็นทักษะที่ต้องได้รับการฝึกฝนหลังจากการอ่านสำหรับในส่วนของการอ่านโน้ตนั้นเป็นทักษะการอ่านสัญลักษณ์ทางดนตรีจัดได้ว่าเป็นทักษะสำคัญพื้นฐานประการหนึ่งในการศึกษาดนตรี เนื่องจากดนตรีเป็นเรื่องของเสียง จึงต้องมีการแปลเสียงเป็นสัญลักษณ์เพื่อใช้ในการถ่ายทอดเสียงต่างๆ ฉะนั้นสิ่งที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจดนตรี หรือสิ่งที่จะเป็นสื่อในการแสดงออกทางดนตรีจึงต้องผ่านขั้นตอนการแปลหรือการใช้สัญลักษณ์ ดนตรีเสมอ

ทักษะที่ควรจัดกิจกรรมให้กับผู้เรียนอีกทักษะหนึ่ง โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับประถมศึกษา คือ การเคลื่อนไหวร่างกาย โดยการเคลื่อนไหวร่างกายถือเป็นการเปลี่ยนอิริยาบถ จากที่นั่งฟัง ร้องเพลง อ่านเขียนโน้ตมาเป็นการเคลื่อนไหวร่างกาย ทำให้ผู้เรียนได้รับความสนุกสนานยิ่งขึ้น และยังช่วยพัฒนาแนวคิดพื้นฐานทางดนตรีได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ถ้าหากทางสถานศึกษาสามารถจัดหาเครื่องดนตรีซึ่งราคาไม่แพงนักได้ เช่นขลุ่ยหรืออังกะลุง ก็จะเป็นการดีสำหรับผู้เรียนดนตรีที่จะได้มีโอกาสแสดงออกทางดนตรีได้ฝึกทักษะการเล่นดนตรี ทำให้เกิดสุนทรียรสในเพลงของชาติตนเพราะการได้สัมผัสกับเครื่องดนตรีด้วยตนเองนับได้ว่าเป็นโอกาสที่จะได้รู้จักดนตรีโดยแท้จริงหลังจากที่ผู้เรียนได้ประสบการณ์ในด้านต่างๆ แล้วไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง การร้องเพลง การอ่านเขียนโน้ตการเคลื่อนไหวและการเล่นเครื่องดนตรี นักเรียนก็สามารถที่จะประมวลทักษะต่างๆ จนเกิดทักษะการคิดสร้างสรรค์ขึ้นได้ เป็นการส่งเสริมให้เกิดผลงานใหม่ๆ ตลอดจนแนวความคิด หรือกิจกรรมที่แปลกและน่าสนใจขึ้น เมื่อผู้สอนได้เห็นความสำคัญของเนื้อหาตลอดจนทักษะที่จะจัดให้แก่ผู้เรียนแล้วข้อสำคัญอีกประการหนึ่งซึ่งผู้สอนจะต้องคำนึงถึงคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจและมีจุดมุ่งหมายครบถ้วนตามเนื้อหาและทักษะที่ตั้งเป้าประสงค์ไว้ การจัดกิจกรรมดนตรีในระดับประถมศึกษาควรเน้นทักษะดนตรี โดยให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะต่างๆ ครอบคลุมทักษะโดยเน้นทักษะใดทักษะหนึ่งโดยเฉพาะ เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะนั้นๆ ได้อย่างเต็มที่ (ณรุทธ์ สุททธิจิตต์, 2534) การเรียนการสอนดนตรีไม่ควรให้ผู้เรียนในระดับประถมศึกษาต้องนั่งฟังคำอธิบายเนื้อหาดนตรีอยู่เป็นเวลานาน เนื่องจากนักเรียนในวัยนี้ยังมีสมาธิในระยะสั้น หากผู้เรียนในวัยนี้ได้รับความสนุกสนานในกิจกรรมนั้นๆ ก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้เนื้อหา และทักษะดนตรีขึ้นมาโดยอัตโนมัติ

นอกจากนี้ความแตกต่างในเรื่องเพศก็ยังเป็นตัวแปรที่สำคัญที่ผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงสุดโดยธรรมชาติของเด็ก ในวัยนี้ นักเรียนชายจะซุกซนกว่านักเรียนหญิง ดังนั้นกิจกรรมที่จะจัดให้แก่ผู้เรียน โดยเฉพาะทักษะการเคลื่อนไหวการเล่นดนตรีควรจะแตกต่างกัน เช่น ในเรื่องของการ เคลื่อนไหวนักเรียนชายจะเคลื่อนไหวว่องไวและโลดโผน แต่นักเรียนหญิงจะเชื่องช้ากว่าและนุ่มนวล ดังนั้นการจัดกิจกรรมก็ควรจะคำนึงถึงความต้องการขั้นพื้นฐานของผู้เรียน หรือแม้แต่การเล่นเครื่องดนตรีจะสังเกตเห็นได้ว่านักเรียนชายชอบตีกลอง ซึ่งมีเสียงดังและสามารถออกแรงตีได้มากกว่าเครื่องดนตรีชนิดอื่นๆ ในขณะที่นักเรียนหญิงจะสามารถเล่นเครื่องดนตรีจำพวกไวโอลิน แอ็กโตน และ เปียโน ได้นุ่มนวลกว่า หากการจัดการเรียนการสอนคำนึงถึงสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ผู้เรียนก็จะได้รับประสิทธิภาพสูงสุด

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีสำหรับเด็กวัยประถมศึกษา นอกจากจะคำนึงถึงการให้เนื้อหาและทักษะต่างๆ ที่ครอบคลุมแล้วในกระบวนการของการฝึกทักษะต่างๆ ยังสามารถแทรกกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นเกมดนตรีลงในทักษะนั้นๆ ได้ (Vajda, 1974) ตาม แนวความคิดของ โคคาย จากที่กล่าวข้างต้นว่าโคคายเน้นการสอนจากสิ่งที่ย้ายไปสู่สิ่งที่ยากและอย่างมีระบบ (Kite, 1985) กิจกรรมที่มีลักษณะเป็นเกมดนตรีที่จะจัดให้แก่เด็กในช่วงระดับประถมศึกษาตามแนวคิดของโคคายนั้นก็ไม่ได้ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด ซึ่งสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของเมืองไทย ในยุคปัจจุบัน และยังฝึกฝนให้ผู้เรียนมีการได้ยินที่ดี เป็นการฝึกระบบโสตประสาท มีจังหวะในตัวเอง อันเป็นพื้นฐานทางดนตรีที่เด็กในวัยนี้ น่าจะได้รับการฝึกฝน เพื่อให้มีพัฒนาการที่สูงขึ้นต่อไป

วิษณุ พันธุ์สุนทร (2553) กล่าวว่าไว้ว่า การเรียนดนตรีต้องใช้จิตวิทยาการสอนในการสร้างสิ่งแวดล้อมให้เด็กเกิดจุดสนใจเพียงจุดเดียวคือการฟังเพลงและการคิดสร้างสรรค์ นอกจากนั้น อาจใช้นิทานชักจูงความสนใจหรือการวาดภาพต่างๆ ตามจินตนาการของบทเพลงที่ได้ฟัง ทางด้านสังคมแน่นอนมนุษย์ทุกคนต้องการสังคม และต้องการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข เด็กก็เช่นเดียวกัน ต้องการสังคมที่เป็นเพื่อนเล่นด้วยกันอย่างสนุกสนาน กิจกรรมดนตรีต่างๆ ทั้งการเคลื่อนไหวร่างกาย เกมสัหลากหลายชนิด ทั้งเกมสัวงกลมทั้งนั่งและยืน เกมสัที่มีลักษณะเป็นแถวหรือมีการแข่งขัน เกมสัที่มีการโชว์เดี่ยว กิจกรรมต่างๆ นี้ ทำให้เด็กเกิดการร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ทุกๆ คนมีส่วนร่วม ในกิจกรรม มีการชมและเชียร์กัน ทำให้เด็กเรียนรู้การอยู่ร่วมกันและทำอะไรให้สังคมส่วนใหญ่ยอมรับ เรียนรู้การแบ่งปันน้ำใจควบคู่ไปกับความสุขของการเล่นจะทำให้เด็กเรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขบนรากฐานของระเบียบวินัยทางด้านสติปัญญา

สุกรี เจริญสุข (2541, น.13-17) กล่าวว่า ชินอิชิซุซูกิเชื่อว่าความสามารถที่เรียกว่า “เก่งหรืออัจฉริยะ” ไม่ได้มีติดตัวมาแต่กำเนิดทุกคนเกิดมามีทุกสิ่งทุกอย่างเท่ากันหมดคือ “ไม่มีอะไร” ต้องอาศัยการเรียนรู้ การเลี้ยงดู อบรมบ่มสอนและการพัฒนา เพื่อให้เด็กเป็นอย่างที่พ่อแม่ต้องการการเรียนรู้

ของเด็กเหมือนกับการเรียนรู้ภาษาจากแม่กระบวนการสอนของจีนอิชิ ชูซูกิ ตั้งชื่อว่า “การศึกษาของคนเก่ง” (Talent Education) ชูซูกิเชื่อว่า เด็กทุกคนสามารถเรียนรู้และเป็นคนเก่งได้ แต่อย่าทอดทิ้งให้เด็กเติบโตอย่างยถากรรมโดยที่ไม่ได้อบรมเลี้ยงดูและต่อเนื่อง

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าคนตรีเป็นวิชาการแขนงหนึ่งในส่วนของการศึกษาที่มีการจัดวางสาระทางคนตรีไว้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระและส่วนที่เป็นทักษะทางคนตรีซึ่งทั้งส่วนนั้นจะต้องอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของครูผู้สอนคนตรีที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพต่อไป

การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลประกอบด้วยคำ 2 คำได้แก่ การวัดผล (Measurement) และการประเมินผล (Evaluation) ในความหมายของการวัดผล (Measurement) ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่านได้แก่

กิลฟอร์ด (Guilford, 2951) ให้ความหมายของการวัดไว้ว่า “เป็นการพิจารณาหรือตีค่าข้อมูลในรูปของตัวเลข” และ สตีเฟน (Stevens, 1951) ให้คำจำกัดว่า “เป็นการกำหนดค่าตัวเลขให้กับวัตถุหรือสิ่งของหรือเหตุการณ์ตามกฎเกณฑ์ (อ้างจาก Brown. 1986, น.8)

อีเบลและฟรีสบาย (Ebel and Frisbie, 1986, น.14) ให้ความหมายของการวัดว่า “เป็นกระบวนการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์ที่มีความหมายแทนคุณลักษณะของสิ่งที่วัด โดยอาศัยกฎเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง”

ทอนไดค์ (Thondike, 1977, น.9) ให้ความหมายว่า “การวัดเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกัน 3 ขั้นตอน โดยขั้นตอนแรกเน้นการให้ และขั้นตอนสุดท้ายเป็นการสร้างกฎเกณฑ์ในการกำหนดตัวเลขแทนปริมาณของสิ่งที่วัด

ไทเลอร์ (Tyler) ได้ให้ความหมายว่า “การวัด หมายถึง การกำหนดค่าเป็นตัวเลขโดยเป็นไปตามกฎเกณฑ์ กฎเกณฑ์ที่ว่านี้ เกี่ยวข้องกับการบวก ลบ คูณ หาร ทางคณิตศาสตร์” (เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ และเอนกกุล กริแสง, 2522, น.17)

กมล สุคประเสริฐ (2510, น.6) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง การตรวจสอบหรือการค้นหาว่า สิ่งที่เราต้องการตรวจสอบนั้น มีปริมาณและคุณภาพมากน้อยเพียงใด การวัดปริมาณ ถ้าเราใช้เครื่องมือที่เป็นมาตรฐาน ผลของการวัดจะออกมาเป็นตัวเลขแน่นอน เช่น เครื่องชั่ง ตวง วัด มีน้ำหนัก ปริมาณ และความกว้างยาวเท่าใด ส่วนการวัดคุณภาพ โดยมากไม่มีเครื่องมือวัดที่สามารถ บอกตัวเลขให้ถูกต้องแม่นยำตรงว่าคุณภาพของสิ่งที่เราต้องการวัดนั้น ดีเลว ถูกใจหรือไม่เพียงใด การวัดเหล่านี้ เพียงแต่อาศัยการสังเกต และดูจากความรู้สึก

จำนง พรายเข้มแข (2533, น.5) ได้กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการในการกำหนดหรือหาปริมาณแทนคุณลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือแทนพฤติกรรม หรือสมรรถภาพของบุคคล

โดยใช้เครื่องมือช่วยในการวัด และผลของการวัดจะออกมาเป็นตัวเลข หรือคะแนนว่ามีจำนวนหรือปริมาณเท่าใด

ชวาล แพร์ตกุล (2516, น.140) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง ขบวนการใดๆ ที่จะทำให้ได้มาซึ่งปริมาณจำนวนหนึ่ง อันมีความหมายแทนขนาดสมรรถภาพนามธรรม ที่นักเรียนผู้นั้นมีอยู่ในตนเอง

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และอนเนกกุล กริแสง (2519, น.18) ได้กล่าวว่า การวัดการศึกษาเป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน ข้อมูลนั้นเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราจะวัดและข้อมูลนั้นกำหนดเป็นตัวเลข

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2528) สรุปความหมายว่า “การวัดเป็นกระบวนการเชิงปริมาณในการกำหนดค่าเป็นตัวเลขหรือสัญลักษณ์ ที่มีความหมายแทนคุณลักษณะของสิ่งที่วัดโดยอาศัยกฎเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง”

ส่วนการประเมินผล (Evaluation) เป็นขั้นตอนที่ต้องปฏิบัติต่อจากการวัดผล ได้มีผู้ให้ความหมาย ไว้ดังนี้

กรอนลิน (Gronlund, 1981, pp.5-6) กล่าวว่า “การประเมินผลเป็นกระบวนการอย่างมีระบบในอันที่จะกำหนดขนาดหรือจำนวน ซึ่งนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน” ตามความหมายนี้ มีลักษณะที่สำคัญแสดงให้เห็นสองประการคือ ประการแรก การประเมินผลเปรียบได้เหมือนกับกระบวนการอย่างมีระบบ (Systematic Process) ประการที่ 2 การประเมินผลสมมติเสมอว่าวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนได้กำหนดขึ้นไว้ก่อนล่วงหน้าแล้วอย่างชัดเจน ฉะนั้น การประเมินผลจึงเป็นการพิจารณาคัดสินคุณค่าของความสอดคล้องระหว่างการกระทำกับวัตถุประสงค์

สคริฟเฟิน (Scriven, 1967 อ้างถึงใน สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2520, น.3) ให้ความหมายว่า “เป็นการรวบรวมข้อมูลอย่างมีระบบเพื่อบ่งถึงคุณค่า ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งสิ่งใด”

สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1968 อ้างถึงใน อนันต์ ศรี โสภากา, 2520, น.17) ให้ความหมายการประเมินผลว่า “เป็นกรรมวิธีของการจัดวางแผนการรวบรวม และการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ สำหรับการตัดสินใจในทางเลือกต่างๆ”

อีเบลและฟรีสบาย (Ebel & Frisbie, 1986, p.13) ให้ความหมายของการประเมินผลไว้ว่า “การประเมินผลเป็นการตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพหรือคุณค่าของวัตถุประสงค์ของ โครงสร้างการศึกษาพฤติกรรม การทำงานของคนงาน หรือความรู้ความสามารถของนักเรียน ในทางการศึกษาหรือการเรียนการสอนนั้น การประเมินเป็นการตอบคำถามที่ว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนดีมากเพียงใด (How good is the level of Achievement) นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ดีเพียงใด (How good is the performance) และงานของพวกเขาดีพอหรือยัง (Is their work good enough)”

บราวน์ (Brown, 1976, p.12) กล่าวว่า “การวัดเป็นการตอบว่าได้มากเท่าใด (How much) ส่วนการประเมินผลเป็นการตอบคำถามว่าดีอย่างไร (How good)”

ป๊อปแฮม (Popham, 1975, p.23) ให้เหตุผลว่า “การวัด เป็นการกำหนดหรือชี้บอกสถานภาพ (Status determination) แต่การประเมินผลเป็นการกำหนดหรือชี้บอกคุณค่า (Worth determination)”

กมล สุคประเสริฐ (2510, น.6) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึงการเอาผลของการวัดต่างๆ มาประมวลชี้ขาดในข้อสรุป กล่าวคือ เอาข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการวัดทั้งที่ได้ผลออกมาเป็นตัวเลข และเป็นความรู้สึก ประมาณค่าว่าดี – ไม่ดี

จันทน์ พรายเยี่ยมแยะ (2533, น.5) ได้กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึงกระบวนการในการตัดสินใจ หรือวินิจฉัยเพื่อตีค่า หรือสรุปคุณลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือพฤติกรรมของคนใดคนหนึ่งอย่างมีหลักเกณฑ์ โดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดจากการสังเกต การตรวจงาน การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบ ประกอบการพิจารณา

ชวาล แพรัตกุล (2516, น.141) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึงขบวนการที่ครุณาทุกๆ รายการ ที่ทราบจากการวัด ไปใช้ในการวินิจฉัยตีราคาคุณค่าและชี้ขาดลงเป็นผลสรุปว่า เด็กคนนั้นมีคุณภาพสูง หรือต่ำ ควรให้เป็นประเภทสอบได้หรือสอบตก

บุญเชิด ภิญญโณนันทพงษ์ (2523, น.6) ได้สรุปว่า การประเมินผลเป็นกระบวนการที่กระทำ ต่อจากการวัดผล แล้ววินิจฉัย ตัดสิน ลงสรุปคุณค่าที่ได้จากการวัดอย่างมีกฎเกณฑ์

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2520, น.176) กล่าวว่า “การประเมินผล หมายถึง กระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งของหรือการกระทำใดๆ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน”

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และอเนกกุล กริแสง (2519, น.20) ได้กล่าวว่า การประเมินผลเกี่ยวข้องกับทั้งปริมาณและคุณภาพ รวมทั้งการตัดสินคุณค่า

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และอเนกกุล กริแสง (2522, น.21) ให้ความหมายของการประเมินผล การศึกษาไว้ว่า “การประเมินผล หมายถึง กระบวนการอย่างมีระบบที่จะตรวจสอบว่านักเรียนได้บรรลุถึงจุดประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ การประเมินผลเป็นการตีค่าของสิ่งที่วัด การสร้างข้อสอบตรวจให้คะแนน เป็นการวัด แต่การที่บอกว่าคุณเรียนคนใดเรียนเก่ง หรือได้เกรดอะไร เป็นการประเมินผล”

บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ (2535, น.16) ให้ความหมายของการประเมินผลไว้ว่า “การประเมินผล เป็นกระบวนการในการตัดสินคุณค่าของสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างมีหลักเกณฑ์ เพื่อสรุปว่าสิ่งนั้นดี-เลวปานใด”

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และอเนกกุล กริแสง (2522, น.21) ได้อธิบายความแตกต่างว่า “ถ้าเอาไม้บรรทัดมาวัดโต๊ะได้กว่า 3 ฟุต ยาว 5 ฟุต นั่นคือการวัด แต่ถ้าบอกว่าโต๊ะตัวนี้ใหญ่เกินกว่าประตูนั้น คือ การประเมินผล การวัดมีแนวโน้มว่าจะเป็นปรนัย (Objective) การประเมินผล มีแนวโน้มจะเป็นอัตนัย (Subjective)”

จากการให้ความหมาย การวัดผลและการประเมินผล ดังกล่าว จะเห็นว่าทั้งสองคำมีความหมายแตกต่างกันอย่างชัดเจน กล่าวคือ การประเมินจะมีความหมายกว้างกว่าการวัด การประเมินผลอาจจะไม่รวมกับการวัดก็ได้ การวัดเป็นการพิจารณาค่าหรือตีค่า (กำหนดค่า) เชิงปริมาณอย่างเดียว ส่วนการประเมินผลเป็นการพิจารณาหรือตีค่าทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพรวมกับการตัดสินคุณค่านั้น

การวัดและประเมินผลวิชาดนตรี

การวัดผลประเมินผลมักเป็นคำที่ใช้คู่กัน ฌูรท์ สุทธิจิตต์ (2538, น.161-177) นักวิชาการดนตรีได้กล่าวถึงความหมายของการวัดผลประเมินผลสรุปได้ดังนี้ การวัดผลหมายถึง การวัดผล การเรียนของผู้เรียนว่าเป็นอย่างไร มักมีค่าเป็นตัวเลข การประเมินผลหมายถึง การได้ค่าจากการวัดออกมาเป็นรูปคุณภาพที่ดีมากน้อยเพียงใด การประเมินผลวิชาดนตรีที่สมบูรณ์ต้องประกอบด้วย การวัดผลเชิงปริมาณได้แก่ การวัดเนื้อหาและทักษะดนตรี และการวัดผลเชิงคุณภาพ ได้แก่ การวัดผลเจตคติทางดนตรี ซึ่งการวัดผลประเมินผลวิชาดนตรีแต่ละด้านมีลักษณะเป็นดังนี้

1. การประเมินผลเนื้อหาดนตรี ได้แก่ องค์ประกอบดนตรี (จังหวะ ทำนอง เสียงประสาน รูปพรรณ รูปแบบ ลีลา และลักษณะของเสียง) และดุริยวรรณกรรม (บทเพลง และประวัติดนตรี) ทักษะการฟังทักษะการสร้างสรรค์ สามารถประเมินผลโดยข้อสอบลักษณะต่างๆ ได้การประเมินผลเนื้อหาดนตรีควรประเมินระดับการเรียนรู้ทั้งทางด้านความรู้ความเข้าใจ การนำไปใช้ การคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า อัตราส่วนจำนวนข้อหรือน้ำหนักของระดับการเรียนรู้แต่ละประเภท ขึ้นอยู่กับว่าผู้สอนจะเห็นความสำคัญของส่วนไหนมากกว่ากัน

2. การประเมินผลทักษะดนตรี ควรมีการประเมินทักษะทุกประเภทตามที่สอนไป ได้แก่ ทักษะการฟัง การร้อง การเล่น การเคลื่อนไหว การอ่าน และการสร้างสรรค์ และควรแบ่งคะแนนของการวัดผลออกเป็นสองส่วนคือ เรื่องเกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติทักษะ (เชิงปริมาณ) และคุณภาพของการปฏิบัติ (เชิงคุณภาพ) ทั้งนี้เนื่องจากดนตรีเป็นศิลปะแม้ว่าการบรรเลงเพลงเดียวกัน นักดนตรีสองคนย่อมมีลีลาเป็นของตนเอง ซึ่งผู้ฟังย่อมจะรู้สึกและสัมผัสกับความแตกต่างเชิงคุณภาพของการบรรเลงดนตรีได้ในการวัดผลทักษะดนตรีจึงควรวัดทักษะทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยเชิงปริมาณได้แก่ทักษะที่ผู้เรียนควรปฏิบัติได้หลังจากเรียนรู้ไปแล้ว เช่น การร้องเพลงลมหนาวได้ การอ่าน โน้ตและทำสัญญาณมือเพลงลมหนาวได้ เป็นต้น ส่วนเชิงคุณภาพได้แก่ ความไพเราะของการร้องเพลง ลีลาการเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ และลีลาการทำสัญญาณมือ เป็นต้น จะเห็นได้ว่าการวัดทักษะดนตรีแต่ละประเภทย่อมมีเกณฑ์การวัดผลแตกต่างกัน กล่าวคือ การร้องสามารถวัดจังหวะ ทำนอง และเนื้อร้อง ในขณะที่การเล่นและการอ่านไม่มีเนื้อร้องเป็นเพียงเล่นหรืออ่านโน้ตดนตรี นอกจากจะมีการวัดผลแล้วยังต้องมีเกณฑ์การให้คะแนน ตัวอย่างเกณฑ์การให้คะแนนในเรื่องการร้อง เช่น 1) จังหวะ ร้องได้ถูกต้องทั้งเพลง 2) ทำนอง ร้องโน้ตทุกตัวได้ถูกต้องตามระดับเสียงและ

วรรคตอน 3) เนื้อร้องร้องได้ชัดเจน หายใจได้ถูกต้อง 4) ลีลาแสดงความรู้สึกได้ตามเนื้อหาของเพลง และ 5) ความไพเราะ สื่อความหมายของเพลงได้

3. การประเมินผลเจตคติทางดนตรี เกี่ยวข้องกับรสนิยม ความชอบ ความมีสุนทรีย์และความซาบซึ้งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ ซึ่งผู้เรียนอาจแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดหรือไม่แสดงออกก็ได้ วิธีการที่ใช้ประเมินเจตคติดนตรีควรเป็นวิธีการสังเกต สัมภาษณ์ ควรเป็นการประเมินผลที่กระทำสม่ำเสมอเป็นลักษณะของการประเมินเชิงกระบวนการ การวัดเจตคติดนตรีอาจเสนอในรูปแบบตารางแสดงเจตคติต่อการปฏิบัติทักษะดนตรี การปฏิบัติตนในการเรียนดนตรี ความสนใจ การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เจตคติดนตรีความตั้งใจเรียนการฟังการร้องถ้าจะมีการตีค่าเจตคติเป็นคะแนน ผู้สอนสามารถทำได้ดังนี้ ค่า 5 ดีเป็นคะแนน 10-9 ค่า 4 ดีเป็นคะแนน 8-7 ค่า 3 ดีเป็นคะแนน 6-5 ค่า 2 ดีเป็นคะแนน 4-3 ค่า 1 ดีเป็นคะแนน 2-1

แนวคิดการจัดการเรียนรู้

หลักสูตร

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ โดยกำหนดจุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีขีดความสามารถ ในการแข่งขันในเวทีระดับโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) พร้อมกันนี้ได้ปรับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น (สำนักนายกรัฐมนตรียุค, 2542)

จากการวิจัยและติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรในช่วงระยะ 6 ปีที่ผ่านมา (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2546ก, 2546ข, 2548ก, 2548ข; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2547; สำนักผู้ตรวจราชการและติดตามประเมินผล, 2548; สุวิมล ว่องวานิช และนงลักษณ์ วิรัชชัย, 2547; Nutravong, 2002; Kittisunthorn, 2003) พบว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีจุดดีหลายประการ เช่น ช่วยส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการศึกษาทำให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีส่วนร่วมและมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และมีแนวคิดและหลักการในการส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามผลการศึกษาดังกล่าวยังได้สะท้อนให้เห็นถึงประเด็นที่เป็นปัญหาและความไม่ชัดเจนของหลักสูตรหลายประการ

ทั้งในส่วนของเอกสารหลักสูตร กระบวนการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ และผลผลิตที่เกิดจากการใช้หลักสูตร ได้แก่ ปัญหาความสับสนของผู้ปฏิบัติ ในระดับสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สถานศึกษาส่วนใหญ่กำหนดสาระและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้มาก ทำให้เกิดปัญหาหลักสูตรเน้นการวัดและประเมินผลไม่สะท้อนมาตรฐาน ส่งผลต่อปัญหาการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษา และการเทียบโอนผลการเรียน รวมทั้งปัญหาคุณภาพของผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

นอกจากนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวการพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากข้อค้นพบในการศึกษาวิจัยและติดตามผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่ผ่านมา ประกอบกับข้อมูลจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคนในสังคมไทย และจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนสู่ศตวรรษที่ 21 จึงเกิดการทบทวนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีความเหมาะสม ชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนในแต่ละระดับ นอกจากนี้ได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปีไว้ในหลักสูตรแกนกลาง และเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมเวลาเรียนได้ตามความพร้อมและจุดเน้น อีกทั้งได้ปรับกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียน เกณฑ์การจบการศึกษาแต่ละระดับ และเอกสารแสดงหลักฐานทางการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และมีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นี้ จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่นและสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางใน

การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและจัดการเรียนรู้ การสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในเอกสารนี้ ช่วยทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับเห็นผลคาดหวังที่ต้องการในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจนตลอดแนว ซึ่งจะ สามารถช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่นและสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมั่นใจ ทำให้การจัดทำหลักสูตรในระดับสถานศึกษามีคุณภาพและมีความเป็นเอกภาพยิ่งขึ้นอีกทั้งยังช่วยให้ เกิดความชัดเจนเรื่องรางวัลและประเมินผลการเรียนรู้ และช่วยแก้ปัญหาการเทียบโอนระหว่างสถานศึกษา ดังนั้นในการพัฒนาหลักสูตร ในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติจนกระทั่งถึงสถานศึกษา จะต้องสะท้อน คุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเป็นกรอบทิศทางในการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ และครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายใน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ที่คาดหวังได้ทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้องทั้งระดับชาติ ชุมชน ครอบครัว และบุคคลต้องร่วมรับผิดชอบ โดย ร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง ในการวางแผน ดำเนินการ ส่งเสริมสนับสนุน ตรวจสอบ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาเยาวชนของชาติไปสู่คุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

วิสัยทัศน์: หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรมมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษา ตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ :หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหลักการที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐาน การเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐาน ของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่าง เสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้

5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุม ทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย: หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์ และรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์: ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนมุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ ภาษาย้ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมรวมทั้งการเจรจาต่อรอง เพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเอง และสังคม

2. ความสามารถในการคิดเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข กำหนดให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเองได้

มาตรฐานการเรียนรู้: การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

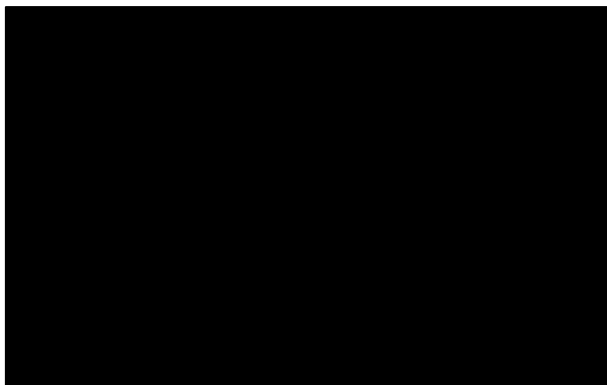
1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้มาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

ตัวชี้วัด: ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรมนำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

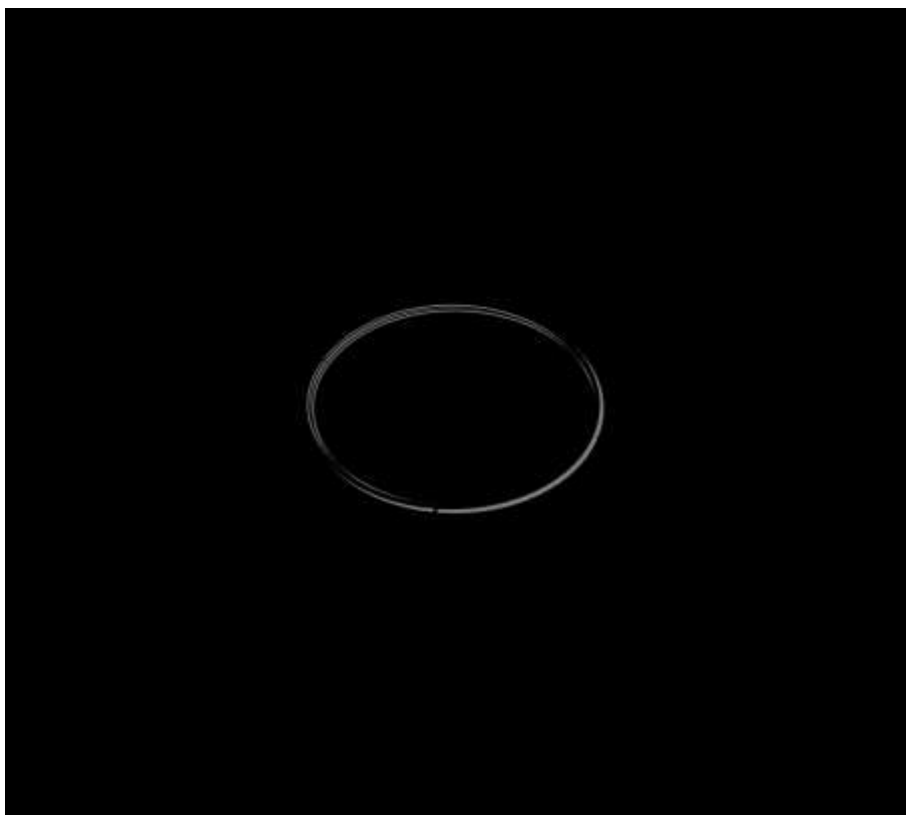
1. ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1–มัธยมศึกษาปีที่ 3)
2. ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4–6)

หลักสูตรได้มีการกำหนดรหัสกำกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อความเข้าใจและให้สื่อสารตรงกัน ดังนี้

ภาพที่ 1 การกำหนดรหัสกำกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระการเรียนรู้: สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้ โดยแบ่งเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

ภาพที่ 2 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

คุณภาพของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. ระดับการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดระดับการศึกษาเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1.1 ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1–6) การศึกษาระดับนี้เป็นช่วงแรกของการศึกษา ภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐาน การติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิต อย่างสมบูรณ์ และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม โดยเน้นจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

1.2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1–3) เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษา ภาคบังคับ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตัว มีทักษะในการคิดวิจารณ์ญาณ คิดสร้างสรรค์ และคิดแก้ปัญหาที่มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความดีงาม และมีความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ

1.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4–6) การศึกษาระดับนี้เน้นการเพิ่มพูน ความรู้และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน แต่ละคน ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะในการใช้วิทยาการและเทคโนโลยี ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาคนและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำ และผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่างๆ

2. การจัดเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติม ได้ตามความพร้อมและจุดเน้น โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาและสภาพของผู้เรียน ดังนี้

2.1 ระดับชั้นประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1–6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 5 ชั่วโมง

2.2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1–3) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 6 ชั่วโมง คำนวณหน่วยกิตที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (น.ก.)

2.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4–6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียน วันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมง ต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.)

3. โครงสร้างเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียน ดังนี้

ตารางที่ 1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน									
	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น			ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
	ป. 1	ป. 2	ป. 3	ป. 4	ป. 5	ป. 6	ม. 1	ม. 2	ม. 3	ม. 4–6
●กลุ่มสาระการเรียนรู้										
ภาษาไทย	200	200	200	160	160	160	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	240 (6 นก.)
คณิตศาสตร์	200	200	200	160	160	160	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	240 (6 นก.)
วิทยาศาสตร์	80	80	80	80	80	80	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	240 (6 นก.)
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	80	80	80	80	80	80	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	240 (6 นก.)
สุขศึกษาและพลศึกษา	80	80	80	80	80	80	80 (2นก.)	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	120 (3นก.)
ศิลปะ	80	80	80	80	80	80	80 (2นก.)	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	120 (3 นก.)
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	40	40	40	80	80	80	80 (2นก.)	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	120 (3 นก.)
ภาษาต่างประเทศ	40	40	40	80	80	80	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	240 (6 นก.)
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	800	800	800	800	800	800	840 (21 นก.)	840 (21 นก.)	840 (21 นก.)	1,560 (39 นก.)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน									
	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น			ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
	ป. 1	ป. 2	ป. 3	ป. 4	ป. 5	ป. 6	ม. 1	ม. 2	ม. 3	ม. 4-6
● กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120	120	120	120	120	120	120	120	120	360
● รายวิชา/ กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติม ตามความพร้อมและจุดเน้น	ปีละไม่เกิน 80 ชั่วโมง						ปีละไม่เกิน 240 ชั่วโมง			ไม่น้อยกว่า 1,560 ชั่วโมง
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	ไม่เกิน 1,000 ชั่วโมง/ปี						ไม่เกิน 1,200 ชั่วโมง/ปี			รวม 3 ปี ไม่น้อยกว่า 3,600 ชั่วโมง

การกำหนดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานและเพิ่มเติม สถานศึกษาสามารถดำเนินการ ดังนี้

2.1 ระดับประถมศึกษา สามารถปรับเวลาเรียนพื้นฐานของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้ตาม ความเหมาะสม ทั้งนี้ ต้องมีเวลาเรียนรวมตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานและ ผู้เรียน ต้องมีคุณภาพ ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนด

2.2 ระดับมัธยมศึกษา ต้องจัด โครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานให้เป็นไปตามที่กำหนดและ สอดคล้อง กับเกณฑ์การจบหลักสูตร

สำหรับเวลาเรียนเพิ่มเติมทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้จัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติม หรือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับความพร้อม จุดเน้นของสถานศึกษา และเกณฑ์ การจบหลักสูตร เฉพาะระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 สถานศึกษาอาจจัดให้เป็นเวลาสำหรับ สาระการเรียนรู้พื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่กำหนดไว้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีละ 120 ชั่วโมง และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 360 ชั่วโมงนั้น เป็นเวลาสำหรับปฏิบัติกิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียนและกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ในส่วนกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ให้สถานศึกษาจัดสรรเวลาให้ผู้เรียน ได้ปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้

ระดับประถมศึกษา (ป.1-6)	รวม 6 ปี	จำนวน 60 ชั่วโมง
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-3)	รวม 3 ปี	จำนวน 45 ชั่วโมง
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-6)	รวม 3 ปี	จำนวน 60 ชั่วโมง

4. การจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

การจัดการศึกษาบางประเภทสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น การศึกษาเฉพาะทางการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ การศึกษาทางเลือก การศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส การศึกษาตามอัธยาศัย สามารถนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปปรับใช้ได้ตามความเหมาะสมกับสภาพและบริบทของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย โดยให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

สภาพการจัดการเรียนรู้

1. การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน

ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรรกระบวนการ เรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่างๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย

2. หลักการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม

3. กระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้ จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย

กระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝน พัฒนา เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้น ผู้สอน จึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การออกแบบการจัดการเรียนรู้

ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

ประชากร

1. ครูผู้สอน การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและผู้เรียน ควรมีบทบาท ดังนี้

บทบาทของผู้สอน

- 1.1 ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการ เรียนรู้ ที่ทำทายความสามารถของผู้เรียน
- 1.2 กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะ กระบวนการ ที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการ และความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 1.3 ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย
- 1.4 จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้
- 1.5 จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยี ที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- 1.6 ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับ ธรรมชาติ ของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน
- 1.7 วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียนรวมทั้ง ปรับปรุง การจัดการเรียนการสอนของตนเอง

2. ผู้เรียน

บทบาทของผู้เรียน

- 2.1 กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง
- 2.2 เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ ตั้งคราะห์ข้อความรู้

ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่างๆ ลงมือปฏิบัติจริง สรุปสิ่ง
ที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเองและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรม
ร่วมกับกลุ่มและครู ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

บริบทของโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานี เขต 1

1. โรงเรียนชุมชนบ้านทุ่งสงบ ตั้งอยู่ที่เลขที่ 4/1 หมู่ 2 ตำบลไผ่เจียว อำเภอสว่างอารมณ์
จังหวัดอุทัยธานี 61150 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานีเขต 1 โทร
056-595111 โทรสาร 056-095072 e-mail tsng2111@gmail.com เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล 1 ถึง
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื้อที่ 10 ไร่ 2 งาน 83 ตารางวา ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2475 มีชื่อว่า โรงเรียน
ประชาบาลตำบลไผ่เจียว (วัดทุ่งผิม์) โดยมีนายฟู แรงเขตรการ เป็นครูใหญ่ เปิดสอนชั้นประถมศึกษา
ตอนต้นปีการศึกษา 2506 เปิดสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ปีการศึกษา 2526 เข้าร่วมโครงการ กศ.พช.
เป็นแกนกลางในการพัฒนาหมู่บ้านและโรงเรียนปีการศึกษา 2530 โรงเรียนบ้านหนองโพ ยุบรวม
มาเรียนรวม ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนเปิดเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาปีการศึกษา 2548
โรงเรียนวัดคอนคาเสามาเรียนรวม

2. โรงเรียนบ้านเขาทองกลาง ตั้งอยู่หมู่ที่ 14 ตำบลไผ่เจียว อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัด
อุทัยธานี 61150 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 โทร.056-580036 เปิดสอน
ระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เนื้อที่ 11 ไร่-ตารางวา เขตพื้นที่บริการ 2 หมู่บ้าน
ได้แก่ หมู่ที่ 14 และหมู่ที่ 24 ตำบลไผ่เจียว

3. โรงเรียนบ้านทุ่งมน ตั้งอยู่เลขที่ 413 หมู่ 7 ตำบลไผ่เจียว อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัด
อุทัยธานี 61150 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 โทร 156-581134
เปิดสอนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื้อที่ จำนวน 11 ไร่ 1 งาน 83.5 ตารางวา
เขตบริการของโรงเรียนครอบคลุม 4 หมู่บ้าน ตำบลไผ่เจียวและเขตอำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์

4. โรงเรียนบ้านหนองเข้ ตั้งอยู่ที่หมู่ 12 ตำบลไผ่เจียว อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
61150 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานี เขต 1 โทร 056-580035 เปิดสอน
ระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื้อที่ 7 ไร่ เขตพื้นที่บริการ 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่
ที่ 12 และ 25

5. โรงเรียนวัดวังบุญ ตั้งอยู่เลขที่ 1 ตำบลไผ่เจียว อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
61150 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานี เขต 1 โทรศัพท์ 056517357 เปิดสอน

ตั้งแต่ระดับปฐมวัย ถึงระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มีเขตพื้นที่บริการ 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่บ้านวังบุญและ หมู่บ้านหนองบัวหุ

6. โรงเรียนบ้านวังเกษตร ตั้งอยู่ที่หมู่ 8 ตำบลไผ่เจียว อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี 61150 โทรศัพท์ 056-580039 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 เปิดสอน ตั้งแต่ระดับชั้น อนุบาล 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเขตพื้นที่บริการ 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 8 หมู่ที่ 16 และหมู่ที่ 17 ตำบลไผ่เจียว

7. โรงเรียนบ้านคลองข่อย ตั้งอยู่เลขที่ 411 ตำบลไผ่เจียว อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 1 โทร 056 – 581137 เปิดสอนระดับชั้น อนุบาล 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื้อที่ 16 ไร่ตารางวา เขตพื้นที่บริการจำนวน 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 11 หมู่ที่ 21 และหมู่ที่ 23 ต.ไผ่เจียว อ.สว่างอารมณ์ จ.อุทัยธานี

8. โรงเรียนบ้านหนองรัก ตั้งอยู่หมู่ที่ 11 ตำบลไผ่เจียว อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี 61151 โทรศัพท์ 156-581138 E-mail: psphth@gmail.com สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

9. โรงเรียนอนุบาลสว่างอารมณ์ ตั้งอยู่เลขที่ 111 หมู่ 2 ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี 61150 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 โทรศัพท์ 056 – 544231 โทรสาร 056 – 544192 E-mail: koro_koe@hotmail.com เปิดสอนระดับชั้นอนุบาลถึง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื้อที่ 22 ไร่ 1 งาน 69 ตารางวาเขตพื้นที่บริการมีเขตพื้นที่บริการ 7 หมู่บ้าน ได้แก่ ต.สว่างอารมณ์ หมู่ที่ 1, 2, 3, 5 ต.หนองหลวง หมู่ที่ 2,11 และ ต.บ่อยาง หมู่ที่ 4

10. โรงเรียนบ้านเนินแก้ว ตั้งอยู่ที่หมู่ 6 ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี 61150 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานีเขต 1 เปิดสอน ตั้งแต่ระดับ อนุบาล 1 ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีเขตพื้นที่บริการทางการศึกษา 1 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 6 บ้านเนินแก้ว ตำบลสว่างอารมณ์

11. โรงเรียนบ้านหนองยายคา ตั้งอยู่เลขที่ 8 ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

12. โรงเรียนวัดคงแวงวน ตั้งอยู่เลขที่ 7 ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 โทรศัพท์ 056513339 E-mail: dongkwaen@thaimail.com เปิดสอนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื้อที่ 7 ไร่ เขตพื้นที่บริการของโรงเรียนวัดคงแวงวนหมู่ที่ 7 และหมู่ที่ 11 ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัด

อุทัยธานี พื้นที่ใกล้โรงเรียนคือ หมู่ที่ 8 ตำบลพลวงสองนาง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี หมู่ที่ 8 และ 9 ตำบลหนองยายคา อำเภอทัพทันจังหวัดอุทัยธานี

13. โรงเรียนบ้านสระนารายณ์ ตั้งอยู่ที่ 9 ตำบลหนองหลวง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื้อที่โรงเรียนบ้านสระนารายณ์ 9 ไร่ 2 งาน 20 ตารางวา โรงเรียนบ้านสระนารายณ์ สาขาบ้านหนองตะคลอง 6 ไร่ 2 งาน 82 ตารางวา เขตพื้นที่บริการ 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 6 และหมู่ที่ 9 (บ้านหนองโพธิ์) เขตพื้นที่นอกบริการ 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 5 (บ้านหนองตะคลอง) หมู่ที่ 7 (บ้านหนองแวง) หมู่ที่ 15 และหมู่ที่ 16 ตำบลวังม้า อำเภอลาดยาวจังหวัดนครสวรรค์ โรงเรียนบ้านสระนารายณ์ สาขาบ้านหนองตะคลอง มีนักเรียน 32 คน ครู 4 คน โรงเรียนบ้านสระนารายณ์มีนักเรียน 175 คน ครู 12 คน นักการ 1 คน ประชาชนในเขตชุมชนและผู้ปกครองนักเรียนมีอาชีพเกษตรกรรม และรับจ้าง มีสถานะด้านเศรษฐกิจในครอบครัวอยู่ในระดับยากจนเป็นส่วนใหญ่โรงเรียนบ้านสระนารายณ์เป็นพื้นที่แห่งแล้ง ขาดแหล่งน้ำอุปโภค บริโภคในฤดูแล้ง มีอาคารเรียนและอาคารประกอบเก่าชำรุดทรุดโทรมต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข

14. โรงเรียนหนองแวง ที่ตั้งหมู่ที่ 7 ตำบลหนองหลวง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื้อที่ 6 ไร่ 97 ตารางวา เขตพื้นที่บริการหมู่ที่ 4 และหมู่ที่ 7 ตำบลหนองหลวง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี

15. โรงเรียนวัดเขาดาวเรือง ตั้งอยู่เลขที่ 49/5 หมู่ 8 ตำบล หนองหลวง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี รหัสไปรษณีย์ 61150 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 โทร 08-5053-1347 E-mail sompotchitpet@gmail.com เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื้อที่ 6 ไร่ 1 งาน เขตพื้นที่บริการ 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 3 บ้านดงสำราญและหมู่ที่ 8 บ้านเขาดาวเรือง ตำบลหนองหลวง อำเภอสว่างอารมณ์จังหวัดอุทัยธานี

16. โรงเรียนวัดคอนหาวย ตั้งหมู่ที่ 7 ตำบลบ่อ่าง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 โทร 0-5654-4229 โทรสาร 0-5654-4102 E-mail koe1204@gmail.com เปิดสอนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื้อที่ 3 ไร่ 3 งาน 87 ตารางวา เขตพื้นที่บริการหมู่ที่ 1 บ้านเก่า หมู่ที่ 2 บ้านวังตะเคียน หมู่ที่ 3 บ้านคอนเพชร หมู่ที่ 6 บ้านหนองสะแก หมู่ที่ 7 บ้านคอนหาวย หมู่ที่ 9 บ้านหนองแวง ตำบลบ่อ่างและหมู่ที่ 3 บ้านกกดาล หมู่ที่ 6 บ้านหนองโพ ตำบลไผ่เจียว อำเภอสว่างอารมณ์

17. โรงเรียนบ้านหนองตะเคียน ตั้งอยู่เลขที่ 135 หมู่ที่ 5 ตำบลบ่อ่าง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี รหัสไปรษณีย์ 61151 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานี เขต 1

โทรศัพท์.156-581-133 เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล 1 ถึงระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นมีเขตพื้นที่บริการ 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 5 บ้านหนองตะเคียน หมู่ที่ 17 ตำบลน้ำรอบ อำเภอลานสัก และหมู่ที่ 15 ตำบลน้ำรอบ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

18. โรงเรียน บ้านบ่อทราย ตั้งอยู่เลขที่ 351/6 หมู่ 8ตำบลบ่อทราย อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 โทร 08-1971-8254 เปิดสอนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื้อที่ 51 ไร่ เขตพื้นที่บริการหมู่ 8, 11, และ 12 ตำบลบ่อทราย อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี

19. โรงเรียนบ้านหนองชุมเห็ด ตั้งอยู่ในเขตอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี 61151 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 โทรศัพท์ 156-581141 E-mail praphaikan@gmail.com เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื้อที่ 25 ไร่ เขตพื้นที่บริการ หมู่ที่ 5 บ้านหนองชุมเห็ด ตำบลพลวงสองนาง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี

20. โรงเรียนบ้านหนองก่ ตั้งอยู่ที่หมู่ 3 ตำบลพลวงสองนาง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื้อที่ จำนวน 15 ไร่ 1 งาน 38 ตารางวาเขตบริการของโรงเรียนครอบคลุม 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 2, 3, 4 และ 7

21. โรงเรียนบ้านเขาตลาด ตั้งอยู่ที่ 1 ตำบลพลวงสองนาง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 โทร 056-517311 เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล ถึงระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 เนื้อที่ 27 ไร่ 77 ตารางวาเขตพื้นที่บริการหมู่ที่ 1 ของตำบลพลวงสองนาง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี

22. โรงเรียนบ้านหนองแขวนกูป ตั้งอยู่ที่ หมู่ 2 ตำบลพลวงสองนาง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี เขต 1 โทร156-581146 E-mail Nongkwabkoob@thaimail.comwebsite เปิดสอนระดับชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1 – 2 ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีเนื้อที่ 13 ไร่ 64 ตารางวา เขตบริการของโรงเรียนครอบคลุม 2 หมู่บ้าน ตำบลพลวงสองนาง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานีได้แก่หมู่ 2 บ้านหนองแขวนกูป หมู่ 7 บ้านหนองน้ำใส

23 โรงเรียนบ้านหนองสมบูรณ์ ตั้งอยู่ที่ หมู่ 6 ตำบลพลวงสองนาง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานี เขต 1 โทร 056-580040 เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล ถึง ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื้อที่ 15 ไร่ 1 งาน 88 ตารางวา เขตพื้นที่บริการ มี 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 6 และ หมู่ 8 ตำบลพลวงสองนาง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี และนอกเขตบริการ หมู่ที่ 10 ตำบลบ่อทราย อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี

24. โรงเรียนวัดเขาหินเทียน ตั้งอยู่เลขที่ 58/4 หมู่ที่ 4 ตำบลพลวงสองนาง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี 61150 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 โทรศัพท์ 056-511301 E-mail:khahintoen.sv@hotmail.com Website www.thai-school.net/khohintern เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เนื้อที่ 11 ไร่ 300 ตารางวา เขตพื้นที่บริการหมู่ที่ 1 และหมู่ที่ 4 ตำบลพลวงสองนาง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ขวัญใจ ฮิลี (2533) ได้ศึกษาสภาพการเรียนการสอนดนตรีศึกษาในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า การเรียนการสอนทักษะส่วนใหญ่เป็นการสอนตัวต่อตัว วิชาทฤษฎีเปิดสอนได้ตามสมควร ความพร้อมทางด้านบุคลากรยังขาดผู้สอนทั้งดนตรีไทยและดนตรีตะวันตก ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน มีเครื่องดนตรีเพียงพอแต่คือคุณภาพ ห้องซ้อมและห้องอื่นๆ มีไม่เพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ อุปสรรคและปัญหาของการจัดการเรียนการสอนคือปริมาณนักศึกษาที่สมัครเรียนลดและผู้ที่เกี่ยวข้องมีความรู้พื้นฐานทางดนตรีน้อย ผู้บริหารไม่สนับสนุนและขาดงบประมาณ ด้านเนื้อหาที่สอนมีความเพียงพอที่จะนำไปใช้สอน ผลสัมฤทธิ์ของบัณฑิต ส่วนใหญ่เห็นว่ายังไม่น่าพอใจ การบรรลุจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่เห็นว่ายังไม่บรรลุจุดมุ่งหมาย ส่วนข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาดนตรีศึกษาในประเทศ ต้องจัดการศึกษาดนตรีให้มีความต่อเนื่องตั้งแต่ระดับประถมจนถึงอุดมศึกษา จัดเนื้อหาให้มีความสัมพันธ์ต่อกันทุกระดับชั้น

จิระศักดิ์ ย่านกลาง (2542) ได้เปรียบเทียบสถานภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษาเขตเทศบาลตำบลนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ กับ โรงเรียนสาธิต สังกัดมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร พบว่า โรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร ใช้หลักสูตรดนตรีที่สร้างเอง ส่วนโรงเรียนประถมศึกษาในเขตเทศบาลตำบลนางรอง ใช้หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ผู้ทำหน้าที่ครูผู้สอนวิชาดนตรีไม่มีวุฒิทางดนตรี ส่งผลให้ไม่สามารถเขียนแผนการสอนและเตรียมการสอนได้ จึงได้ใช้บทเรียนสำเร็จรูปและเลือกหัวข้อที่ตนเองสามารถสอนได้เท่านั้น มีชั่วโมงการสอน 22-25 ชั่วโมง/สัปดาห์ ทำให้ไม่สามารถพัฒนาศักยภาพทางการสอนดนตรีที่ต้องการได้ ส่วนโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครพบว่า ครูมีวุฒิการศึกษาทางด้านดนตรีโดยตรง ทำแผนการสอนและเตรียมการสอนได้ดี มีชั่วโมงการสอนประมาณ 14-18 ชั่วโมง/สัปดาห์ ทำให้ประสบผลสำเร็จในการสอนวิชาดนตรีในโรงเรียน

ชนกฤษณ์ วงศ์คำจันทร์ (2544) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาดนตรีศึกษา ในรายวิชา ศิลปะกับชีวิต ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี โดยกำหนดปัญหา

การสอนวิชาดนตรีศึกษาตามตัวแปรคือ เพศ ของครูผู้สอน ประสบการณ์ และวุฒิการศึกษา ศึกษาแนวทางในการแก้ปัญหาการสอนดนตรีศึกษาในรายวิชาศิลปะกับชีวิตโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง

ทัศไนย อายุเจริญ (2534) ได้ศึกษาสภาพการเรียนการสอนดนตรีไทย ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารส่วนใหญ่มีการกำหนดเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนดนตรีไทยเป็นพิเศษ คือ มุ่งให้นักเรียนมีความรู้ มีทักษะทางดนตรีและมีเจตคติที่ดีต่อดนตรีไทย โดยจัดครูเข้าสอนตามความสามารถและประสบการณ์ทางดนตรีไทยของครูตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนมีการแสดงผลงานทางดนตรีไทย 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าครูที่สอนดนตรีไทยในเวลาเรียนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญด้านการเตรียมการสอน จัดสอนโดยการสาธิตและการฝึกปฏิบัติ สื่อการสอนที่ใช้มากที่สุดคือ เครื่องบันทึกเสียงและประเมินผล โดยให้นักเรียนปฏิบัติจริงเป็นกลุ่ม ส่วนครูที่สอนนอกเวลาเรียนส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนเป็นรายบุคคล และมีการตั้งเกณฑ์ประเมินผลการเรียนเครื่องดนตรีไทย 3) สิ่งที่ผู้บริหารและครูเห็นว่าเป็นปัญหามากที่สุดคือ การขาดครูที่มีความรู้ ความสามารถทางดนตรีไทย โดยเฉพาะขาดแคลนเครื่องดนตรีไทย และงบประมาณสนับสนุน 4) นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนดนตรีไทยของครู ในระดับมากทุกประสบการณ์

พิระศักดิ์ เทพไตรรัตน์ (2534) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการสอนศิลปะในโรงเรียนประถมศึกษาเทศบาล 1 เมืองนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการสอนศิลปะด้านเตรียมการสอนอยู่ในสภาพไม่ดีพอ เนื่องจากขาดความเข้าใจเนื้อหาศิลปะ และแผนการสอน ไม่มีเวลาหาความรู้ศิลปะ เพราะต้องทำหน้าที่สอนทุกกลุ่มวิชา อีกทั้งยังทำหน้าที่เสริมการสอนอื่นๆ การดำเนินการสอนของครูประถมศึกษายังอยู่ในสภาพไม่ดีพอ โดยครูยังมีการกำหนดให้นักเรียนปฏิบัติตามแบบอย่างจากครู ซึ่งครูยังให้ความสำคัญของผลงานสำเร็จรูปมากกว่าพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกระหว่างปฏิบัติกิจกรรม ปริมาณสื่อการเรียนการสอนและเครื่องโสตทัศนูปกรณ์มีจำนวนน้อย สภาพไม่พร้อมที่จะใช้ทำให้เป็นเรื่องยุ่งยากสำหรับครูในการใช้สื่อการสอน ครูยังใช้ผลงานสำเร็จรูปเป็นเกณฑ์การประเมินผล การวัดผลโดยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการแสดงออกทางศิลปะของนักเรียนเป็นส่วนน้อย ครูส่วนใหญ่มีความต้องการเข้ารับการอบรมสัมมนาด้านศิลปะ

ไพรัช ชีระภักสิทธิ์ (2544) ได้ศึกษาสภาพการสอนวิชาดนตรีในระดับประถมศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม พบว่า 1) ปัญหาด้านตัวครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิทางดนตรีได้รับมอบหมายงานอื่นนอกเหนือจากสอนหลายอย่าง ครูผู้สอนต้องทำหน้าที่ครูประจำชั้นและต้องสอนหลายวิชา วิชาดนตรียังไม่ได้รับการยอมรับว่าเป็นวิชาการ การแข่งขันทางวิชาการจึงเน้นหนักในวิชาอื่นนอกเหนือจากวิชาดนตรี ทำให้การจัดกิจกรรมวิชาดนตรีไม่บรรลุผลตามจุดประสงค์ของหลักสูตร 2) ปัญหาด้านการเตรียมการสอน พบว่า ครูผู้สอน

ไม่ได้วิเคราะห์หลักสูตร ไม่ได้จัดทำแผนการสอน การจัดสื่อไม่สอดคล้องกับกิจกรรม ครูผู้สอนไม่ได้มีการวิเคราะห์เครื่องมือวัดผล 3) ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าครูผู้สอนไม่สอนด้านเนื้อหาสาระทางดนตรี 4) ปัญหาด้านการวัดผลประเมินผล ครูผู้สอนไม่ได้สร้างเครื่องมือทดสอบความรู้ส่วนใหญ่ใช้แบบทดสอบที่มีในหนังสือที่สำนักพิมพ์ต่างๆ จัดพิมพ์จำหน่าย และใช้แบบทดสอบของกลุ่มโรงเรียน

เสน่ห์ บุญช่วย (2538) ได้ศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการสื่อการสอนวิชาดนตรีของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพหนังสือเพลงที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความเพียงพอ คุณภาพของหนังสือคู่มือการสอนดนตรีอยู่ในสภาพพอใช้ ห้องเรียนวิชาดนตรีมีจำนวนเพียงพอ งบประมาณสำหรับสื่อการสอนดนตรีมีน้อย นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการผลิตสื่อการสอนดนตรีน้อย ผู้บริหาร โรงเรียนสนับสนุนการใช้สื่อการสอนดนตรี การใช้สื่อการสอนดนตรีสอดคล้องกับเนื้อหา มีการใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายในบางบทเรียน 2) ปัญหาขาดแคลนเครื่องดนตรีประเภททำทำนอง ครูไม่ได้รับการแนะนำจากศึกษานิเทศก์ในการใช้และผลิตสื่อการสอนดนตรี ครูดนตรีมีจำนวนไม่เพียงพอ ขาดแคลนผู้เก็บสื่อการสอนดนตรี งบประมาณการผลิตและซ่อมแซมสื่อดนตรีไม่เพียงพอ ไม่มีงบประมาณสำหรับจัดซื้อสื่อการสอนดนตรี ครูไม่มีทักษะในการผลิตสื่อดนตรี 3) ความต้องการ ครูต้องการสื่อการสอนดนตรีทาง วิดีทัศน์ พจนานุกรมสารานุกรมดนตรี ผู้เก็บสื่อการสอนดนตรี ต้องหางบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอนดนตรี ต้องการการสนับสนุนจากผู้ปกครองและองค์กรต่างๆ ในการจัดซื้อและจัดหาสื่อการสอนดนตรี ต้องการการแนะนำการใช้สื่อการสอน ต้องการรู้วิธีเก็บรักษาสื่อการสอนดนตรีและวิธีการสอนกิจกรรมเข้าจังหวะ

อัญชญา สุตมาต (2546) ได้ศึกษาหลักสูตรและกระบวนการศึกษาดนตรีสำหรับเด็กเล็กของสถาบันจินตการดนตรีซึ่งเน้นการจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กครบทุกด้าน และปรับปรุงหลักสูตรทุก 4 ปี สถาบันดนตรีมีฟ้าซึ่งเน้นกิจกรรมด้านการร้องเพลงประกอบการเคลื่อนไหว และสถาบันดนตรีเคพีเอ็น ซึ่งเน้นกิจกรรมด้านการเล่นเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัย และศึกษากระบวนการและเทคนิคการสอนของครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชนนอกระบบการศึกษา ทั้งสามโรงเรียนข้างต้น ด้วยวิธีการสอบถามสัมภาษณ์ และสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม ผลวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัยจำเป็นต้องเน้นทางด้านการเตรียมความพร้อมในทุกด้าน ได้แก่ กิจกรรมการฟัง การร้อง การเล่นเครื่องดนตรี การเคลื่อนไหว และการคิดสร้างสรรค์อย่างครบถ้วน ในการจัดกิจกรรมการฟัง พบว่าเด็กสามารถสื่อความเข้าใจได้จากการทำแบบฝึกหัด การร้องเพลง การเคลื่อนไหว ซึ่งผสมผสานกับความคิดสร้างสรรค์ของเด็กได้อย่างอิสระ กิจกรรมด้านการร้องเพลงพบว่า เด็กสามารถร้องและเคลื่อนไหวตามจังหวะเพลงได้มากขึ้น กิจกรรมด้านการเล่นเครื่องดนตรี พบว่า เด็กสามารถเล่นและผลิตเพลง

กับการเล่นเครื่องดนตรีประเภทประกอบจังหวะหลายชนิดมากกว่าคีย์บอร์ด กิจกรรมเคลื่อนไหวและความคิดสร้างสรรค์พบว่า เด็กสามารถเคลื่อนไหวและมีความคิดใหม่ๆ ได้หลากหลาย หากมีความเข้าใจความหมายของเพลงที่ได้ยิน

สำหรับปัจจัยในการจัดสภาพการเรียนการสอนในห้องเรียนให้ประสบความสำเร็จ พบว่าการจัดหลักสูตร การวางแผนการสอน และการใช้เทคนิควิธีสอนใหม่ๆ ของครูผู้สอนให้มีความแปลกใหม่และน่าสนใจ การสร้างประสบการณ์จริงให้เด็กจากสื่อต่างๆ ช่วยกระตุ้นให้เด็กตื่นตัวในการรับรู้การใช้เพลงภาษาไทยช่วยให้เด็กร้องเพลงได้ชัดเจนและเคลื่อนไหวอย่างมั่นใจมากยิ่งขึ้น การเล่นเครื่องดนตรีในระยะแรกควรเน้นเครื่องดนตรีประเภทประกอบจังหวะ เนื่องจากเป็นการเสริมสร้างกล้ามเนื้อและเตรียมความพร้อมของทักษะทางดนตรีด้านอื่นๆ ต่อไป จากนั้นจึงให้เลือกเรียนดนตรีตามความสนใจโดยผ่านการประเมินจากครู

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนวิชาดนตรีใน โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานี เขต 1 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนดนตรีใน โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2556 โดยศึกษาผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนดนตรี จำนวน 24 โรงเรียน เป็นผู้บริหาร 24 คน และครูผู้สอนดนตรี 24 คน รวมทั้งหมด 48 คน

โรงเรียนประถมศึกษาใน อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานี เขต 1 แบ่งออกเป็นกลุ่มโรงเรียน จำนวน 3 กลุ่มโรงเรียนและแต่ละกลุ่มโรงเรียนมีโรงเรียนสังกัด ดังนี้

กลุ่มโรงเรียนสว่างอารมณ์ กลุ่มที่ 1 มีโรงเรียนในสังกัด 8 โรงเรียน ได้แก่

1. โรงเรียนชุมชนบ้านทุ่งสงบ ตำบลไผ่เขียว อำเภอสว่างอารมณ์จังหวัดอุทัยธานี
2. โรงเรียนบ้านเขาทองกลาง ตำบลไผ่เขียว อำเภอสว่างอารมณ์จังหวัด อุทัยธานี
3. โรงเรียนบ้านทุ่งมน ตำบลไผ่เขียว อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
4. โรงเรียนบ้านหนองเข้ ตำบลไผ่เขียว อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
5. โรงเรียนวัดวังบุญ ตำบลไผ่เขียว อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
6. โรงเรียนบ้านวังเกษตร ตำบลไผ่เขียว อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
7. โรงเรียนบ้านคลองข่อย ตำบลไผ่เขียว อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี

8. โรงเรียนบ้านหนองรัก ตำบลไผ่เขียว อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
- กลุ่มโรงเรียนสว่างอารมณ์ กลุ่มที่ 2 มีโรงเรียนในสังกัด 8 โรงเรียน ได้แก่
1. โรงเรียนอนุบาลสว่างอารมณ์ ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
 2. โรงเรียนบ้านเนินแก้ว ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
 3. โรงเรียนบ้านหนองยายดา ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
 4. โรงเรียนวัดดงแขวน ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
 5. โรงเรียนบ้านสระนารายณ์ ตำบลหนองหลวง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
 6. โรงเรียนบ้านหนองแวง ตำบลหนองหลวง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
 7. โรงเรียนวัดเขาควาเรือง ตำบลหนองหลวง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
 8. โรงเรียนวัดดอนหวาย ตำบลบ่อทราย อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
- กลุ่มโรงเรียนสว่างอารมณ์ กลุ่มที่ 3 มีโรงเรียนในสังกัด 8 โรงเรียน ได้แก่
1. โรงเรียนบ้านหนองตะเคียน ตำบลบ่อทราย อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
 2. โรงเรียนบ้านบ่อทราย ตำบลบ่อทราย อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
 3. โรงเรียนบ้านหนองชุมเห็ด ตำบลพลวงสองนาง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
 4. โรงเรียนบ้านหนองก่ ตำบลพลวงสองนาง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
 5. โรงเรียนบ้านเขาพาลาด ตำบลพลวงสองนาง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
 6. โรงเรียนบ้านหนองแขวนกูป ตำบลพลวงสองนาง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
 7. โรงเรียนบ้านหนองสมบุรณ์ ตำบลพลวงสองนาง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี
 8. โรงเรียนวัดเขาหินเทิน ตำบลพลวงสองนาง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็นเพศ อายุ ระดับการศึกษาตำแหน่งงานและประสบการณ์ทางดนตรี

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนดนตรี โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้

1.1 การวิเคราะห์หลักสูตรสู่ตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (6 ข้อ)

- 1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (8 ข้อ)
- 1.3 สื่อการเรียนรู้ (7ข้อ)
- 1.4 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ (5 ข้อ)
2. ความรู้ความสามารถของครูผู้สอน
 - 2.1 เนื้อหาสาระทางดนตรี (10 ข้อ)
 - 2.2 ทักษะทางดนตรี(5 ข้อ)
3. สภาพแวดล้อมบรรยากาศในห้องเรียน (9 ข้อ)
4. อุปกรณ์ในการจัดการเรียนรู้ (6 ข้อ)
5. การสนับสนุนจากผู้บริหาร (11 ข้อ)

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต แบ่งออกเป็น 5 ช่วง ได้แก่

5	หมายถึง	มีการปฏิบัติมากที่สุด
4	หมายถึง	มีการปฏิบัติมาก
3	หมายถึง	มีการปฏิบัติปานกลาง
2	หมายถึง	มีการปฏิบัติน้อย
1	หมายถึง	มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าแนวทางการสร้างเครื่องมือ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับขั้นตอนการสร้าง และวิธีการสร้างแบบสอบถาม ตลอดจนแนวทางในการกำหนดข้อคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. วางแผนการสร้างเครื่องมือวิจัยและสร้างเป็นแบบสอบถามสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีใน โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานี เขต 1 โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็นเพศ อายุ ระดับการศึกษาตำแหน่งงานและประสบการณ์ทางดนตรี

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนดนตรี

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสน้อาจารย์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบ ดังมีรายนามต่อไปนี้

4.1	ดร.ทรงพล เจริญคำ	รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
โรงเรียนพระยามนชาติราชศรีพิจิตร
4.2	ดร.ชญรัฐ อิมโสมนัสสกุล	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนมัธยมสุวิทย์เสรีอนุสรณ์
4.3	นางสุขฤทัย สุเสวี ศึกษาานิเทศก์	วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

การพิจารณาความเที่ยงตรงทางเนื้อหา (Content Validity) พิจารณาจากดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย โดยการให้ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความคิดเห็น ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- +1 สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย
- 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย
- 1 สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

นำผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละข้อไปหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้เท่ากับ 0.78

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมเครื่องมือ ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ไปขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการ โรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์จังหวัดอุทัยธานีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานี เขต 1 จำนวน 24 โรงเรียน เพื่อแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

2. เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้รับจากตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็นเพศ อายุ ระดับการศึกษาตำแหน่งงานและประสบการณ์ทางดนตรีทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2. ข้อมูลที่ได้รับจากตอนที่ 2 เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนสาระดนตรี โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป และมีระดับผลการดำเนินงานโดยยึดเกณฑ์การประเมินดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2544, น.75)

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีการปฏิบัติมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีการปฏิบัติปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

3. ข้อมูลจากตอนที่ 3 ด้านข้อเสนอแนะ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ พรรณนาข้อมูลและสรุป โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาแสดงรายละเอียดโดยใช้ตาราง และสรุปพรรณนาตามประเด็นต่างๆ ของการศึกษาวิจัย โดยได้นำเสนอในบทสรุปท้ายของงานวิจัย

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรีในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่าง
อารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ผู้วิจัย
ได้ทำการเก็บข้อมูลนำมาวิเคราะห์โปรแกรมโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปประมวลผล
การวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย
การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ดังนี้

N แทน จำนวนประชากร

\bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

SD แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยตารางเพื่อประกอบคำอธิบาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามชุดที่ 1

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น เพศ
อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน และประสบการณ์ทางการปฏิบัติงานด้านดนตรี นำเสนอใน
รูปแบบของจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนร้อยละของผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	19	79.2
หญิง	5	20.8
รวม	24	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 79.2 และเป็นเพศหญิง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนร้อยละของผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุของ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	0	0
31-40 ปี	6	25.0
41-50 ปี	4	16.3
51-60 ปี	14	58.3
รวม	24	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่ามีอายุ 51-60 ปี มากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมา มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และน้อยสุดอายุ 41-50 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนร้อยละของผู้บริหารสถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	8	33.3
ปริญญาโท	16	66.7
ปริญญาเอก	-	-
รวม	24	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า มีการศึกษาระดับปริญญาโท มากที่สุดจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และไม่มีผู้มีการศึกษาระดับปริญญาเอก

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนร้อยละของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านดนตรี

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เรียนวิชาเอกสาขาดนตรี	-	-
เรียนวิชาโทสาขาดนตรี	1	4.2
ไม่เคยเรียนทางดนตรีแต่เคยรับการอบรมด้านดนตรี	11	45.8
ไม่เคยเรียนแต่มีความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรี	10	41.7
อื่น ๆ	2	8.3
รวม	24	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่าไม่เคยเรียนทางดนตรีแต่เคยรับการอบรมด้านดนตรีมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมาไม่เคยเรียนแต่มีความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 เรียนวิชาโทสาขาดนตรี 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 อื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนร้อยละของครูที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	12	50.0
หญิง	12	50.0
รวม	24	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และเป็นเพศหญิง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนร้อยละของครูที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุของ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	2	8.3
31-40 ปี	4	16.7
41-50 ปี	4	16.7
51-60 ปี	14	58.3
รวม	24	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่ามีอายุ 51-60 ปี มากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมา มีอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และน้อยสุดอายุ 30 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนร้อยละของครูที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	4.2
ปริญญาตรี	17	70.8
ปริญญาโท	6	25.0
ปริญญาเอก	-	-
รวม	24	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่า มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุดจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8 รองลงมา มีการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 และไม่มีผู้มีการศึกษาระดับปริญญาเอก

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนร้อยละของครูผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านดนตรี

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เรียนวิชาเอกสาขาดนตรี	-	-
เรียนวิชาโทสาขาดนตรี	1	4.2
ไม่เคยเรียนทางดนตรีแต่เคยรับการอบรมด้านดนตรี	11	45.8
ไม่เคยเรียนแต่มีความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรี	10	41.7
อื่นๆ	2	8.3
รวม	24	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่า ไม่เคยเรียนทางดนตรีแต่เคยรับการอบรมด้านดนตรีมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมาไม่เคยเรียนแต่มีความสามารถในการปฏิบัติ เครื่องดนตรี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 อื่นๆ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 เรียนวิชาโท สาขาดนตรี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และไม่มีคนเรียนวิชาเอกสาขาดนตรี

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่งงาน

ตำแหน่งงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้บริหาร	24	50
ครูผู้สอนดนตรี	24	50
รวม	48	100.00

จากตารางที่ 10 พบว่า มีผู้บริหาร จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และครูผู้สอนดนตรี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรีในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอ สว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ด้านการสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้บริหารและครูผู้สอนคนตรีด้านการสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้

ด้านการสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	t	P-Value
1. ครูได้เข้าร่วมประชุม สัมมนา หรืออบรม เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ(สาระดนตรี)ในระดับประถมศึกษา				
ผู้บริหาร (24)	3.45	1.102	1.18	0.488
ครู (24)	3.08	1.100		
2. ครูได้เข้าร่วมประชุมปฏิบัติการทำแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างกลุ่มโรงเรียน				
ผู้บริหาร (24)	3.33	1.09	1.86	0.761
ครู (24)	2.75	1.07		
3. ครูได้ศึกษาหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ สาระดนตรีในระดับศึกษาก่อนทำ การจัดการเรียนรู้				
ผู้บริหาร (24)	3.37	1.09	0.407	0.591
ครู (24)	3.25	1.03		
4. ครูได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาในหน่วย การเรียนรู้ก่อนทำการจัดการเรียนรู้				
ผู้บริหาร (24)	3.50	0.978	0.148	0.980
ครู (24)	3.45	0.977		

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ด้านการสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	t	P-Value
5. ครูมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง/ รายคาบ				
ผู้บริหาร (24)	3.62	0.923	0.148	0.980
ครู (24)	3.37	0.969		
6. ครูมีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสม กับความสามารถและประสบการณ์ของนักเรียน				
ผู้บริหาร (24)	3.29	0.832	1.02	0.979
ครู (24)	3.54	0.858		
7. ครูมีกิจกรรมที่เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เห็น ถึงความสำคัญของวิชาคณิตก่อนทำการสอน				
ผู้บริหาร (24)	3.75	0.846	0.598	0.068
ครู (24)	3.62	0.575		
8. ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ				
ผู้บริหาร (24)	3.83	0.816	0.200	0.138
ครู (24)	3.87	0.612		
9. ครูมีการให้นักเรียนรุ่นพี่ที่มีความสามารถมา ช่วยสอนรุ่นน้องในการสอนทักษะปฏิบัติคณิต				
ผู้บริหาร (24)	3.66	0.916	0.176	0.251
ครู (24)	3.62	0.710		
10. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับ เนื้อหาสาระทางคณิต				
ผู้บริหาร (24)	3.79	0.779	0.190	0.525
ครู (24)	3.75	0.737		
11. ครูมีการสอนทักษะการฟังก่อนทักษะการปฏิบัติ				
ผู้บริหาร (24)	3.70	0.624	1.12	0.545
ครู (24)	3.50	0.659		

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ด้านการสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	t	P-Value
12. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถในระดับ เดียวกันในการสอนทักษะปฏิบัติ				
ผู้บริหาร (24)	3.66	0.761	0.848	0.396
ครู (24)	3.45	0.931		
13. ครูมีการทดสอบความรู้ทางดนตรีของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้				
ผู้บริหาร (24)	3.62	0.178	0.962	1.00
ครู (24)	3.37	0.188		
14. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม ดนตรี และแสดงออกซึ่งความสามารถทาง ดนตรีทั้งภายใน และภายนอก				
ผู้บริหาร (24)	3.91	0.829	0.882	0.692
ครู (24)	3.70	0.806		
15. ครูมีการใช้แถบบันทึกภาพ หรือภาพยนตร์ ในการจัดการเรียนรู้				
ผู้บริหาร (24)	3.25	1.073	0.133	0.867
ครู (24)	3.20	1.102		
16. ครูมีการใช้รูปภาพ แผนภาพ แผนภูมิ หรือ บัตรคำในการจัดการเรียนรู้				
ผู้บริหาร (24)	3.54	0.832	0.538	0.764
ครู (24)	3.41	0.775		
17. ครูมีการใช้แผ่นใส เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ในการจัดการเรียนรู้				
ผู้บริหาร (24)	2.83	1.09	0.134	0.397
ครู (24)	2.79	1.06		

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ด้านการสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	t	P-Value
18. ครูมีการใช้แถบบันทึกเสียง ซีดี วีดีโอ ในการจัดการเรียนรู้				
ผู้บริหาร (24)	3.33	1.20	0.353	0.905
ครู (24)	3.20	1.25		
19. ครูมีการใช้เอกสาร ตำรา หนังสือเรียน หรือเอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้				
ผู้บริหาร (24)	4.04	0.086	1.50	0.225
ครู (24)	3.66	0.916		
20. ครูมีการใช้เว็บไซต์ อินเทอร์เน็ต โปรแกรม คอมพิวเตอร์ทางดนตรีประกอบการจัดการ เรียนรู้				
ผู้บริหาร (24)	3.29	1.08	0.130	0.971
ครู (24)	3.33	1.12		
21. ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญใน การจัดซื้อสื่อการเรียนรู้				
ผู้บริหาร (24)	3.91	0.717	1.93	0.013
ครู (24)	3.37	1.172		
22. ครูมีการวัดและประเมินผลตรงตาม จุดประสงค์ การเรียนรู้และตัวชี้วัด				
ผู้บริหาร (24)	3.87	0.740	0.133	0.568
ครู (24)	3.58	0.775		
23. ครูมีการวัดและประเมินผลทุกครั้งที่ทำ การจัดการเรียนรู้				
ผู้บริหาร (24)	3.75	0.675	0.990	0.351
ครู (24)	3.54	0.779		

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ด้านการสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	t	P-Value
24. ครูมีการใช้แบบทดสอบของกลุ่มโรงเรียนใน การทดสอบ				
ผู้บริหาร (24)	3.12	1.191	0.676	0.208
ครู (24)	2.91	0.928		
25. ครูมีการใช้แบบบันทึกพัฒนาการทางดนตรี ในการประเมินทักษะการปฏิบัติ				
ผู้บริหาร (24)	3.12	0.850	0.482	0.751
ครู (24)	3.25	0.944		
26. ครูมีการแจ้งผลการพัฒนาด้านทักษะปฏิบัติให้ นักเรียนทราบทุกครั้ง				
ผู้บริหาร (24)	3.50	0.884	0.289	0.466
ครู (24)	3.41	1.100		

จากตารางที่ 11 การเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้บริหารและครูผู้สอนดนตรีด้านการสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติทีอิสระ (Independent t-test) พบว่า

1. ผู้อำนวยการและครูผู้สอน ทั้งสองกลุ่มได้เข้าร่วมสัมมนา หรืออบรมกับการใช้หลักสูตรการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) ในระดับประถมศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.18, P > .05$)
2. ผู้อำนวยการและครูผู้สอน ทั้งสองกลุ่มได้เข้าร่วมประชุมปฏิบัติการทำแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างกลุ่มโรงเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.86, P > .05$)
3. ผู้อำนวยการและครูผู้สอน ทั้งสองได้ศึกษาหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสาระดนตรี ในระดับประถมศึกษาก่อนทำการจัดการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.407, P > .05$)
4. ผู้อำนวยการและครูผู้สอน ทั้งสองได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ก่อนทำการจัดการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.148, P > .05$)
5. ผู้อำนวยการและครูผู้สอน ทั้งสองมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง/รายคาบ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.148, P > .05$)

6. ผู้อำนวยการและครูผู้สอน ทั้งสองมีมีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสมกับความสามารถและประสบการณ์ของนักเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.02, P > .05$)
7. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีกิจกรรมที่เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เห็นถึงความสำคัญของวิชาดนตรีก่อนทำการสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.18, P > .05$)
8. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.200, P > .05$)
9. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการให้นักเรียนรุ่นพี่ที่มีความสามารถมาช่วยสอนรุ่นน้องในการสอนทักษะปฏิบัติดนตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.176, P > .05$)
10. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาสาระทางดนตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.190, P > .05$)
11. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการสอนทักษะการฟังก่อนทักษะการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.12, P > .05$)
12. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองแบ่งกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถในระดับเดียวกันในการสอนทักษะปฏิบัติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.848, P > .05$)
13. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการทดสอบความรู้ทางดนตรีของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.962, P > .05$)
14. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมดนตรีและแสดงออกซึ่งความสามารถทางดนตรีทั้งภายในและภายนอกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.882, P > .05$)
15. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้แถบบันทึกภาพ หรือภาพยนตร์ในการจัดการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.133, P > .05$)
16. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้รูปภาพ แผนภาพ แผนภูมิ หรือบัตรคำในการจัดการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.538, P > .05$)
17. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้แผ่นใส เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะในการจัดการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.134, P > .05$)
18. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้แถบบันทึกเสียง ซีดี วีดีโอ ในการจัดการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.353, P > .05$)
19. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้ เอกสาร ตำรา หนังสือเรียน หรือเอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.50, P > .05$)

20. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้เว็บไซต์ อินเทอร์เน็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ทางดนตรีประกอบการจัดการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.130, P > .05$)
21. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการจัดซื้อสื่อ การเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.93, P < .05$)
22. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และตัวชี้วัดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.133, P > .05$)
23. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการวัดและประเมินผลทุกครั้งที่ทำกรจัดการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.990, P > .05$)
24. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้แบบทดสอบของกลุ่มโรงเรียนในการทดสอบ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.676, P > .05$)
25. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้แบบบันทึกพัฒนาการทางดนตรีในการประเมิน ทักษะการปฏิบัติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.482, P > .05$)
26. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการแจ้งผลการพัฒนาด้านทักษะปฏิบัติให้นักเรียน ทราบทุกครั้งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.289, P > .05$)

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้บริหารและครูผู้สอนดนตรีด้านความรู้ ความสามารถของครูผู้สอน

ด้านความรู้ความสามารถของครูผู้สอน	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	t	P-Value
1. สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่ใช้แทนเสียง (ทฤษฎีโน้ตเบื้องต้น)				
ผู้บริหาร (24)	3.33	0.637	1.446	0.861
ครู (24)	3.00	0.932		
2. อัตรารังหระหรือหน้าทับประเภทต่างๆ				
ผู้บริหาร (24)	3.37	0.637	1.665	0.473
ครู (24)	2.95	0.932		
3. ศัพท์สังคีตทางดนตรีไทยและสากล				
ผู้บริหาร (24)	3.08	0.829	1.415	0.140
ครู (24)	2.70	0.999		

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ด้านความรู้ความสามารถของครูผู้สอน	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	t	P-Value
4. ลักษณะของวงดนตรีประเภทต่าง ๆ ทั้ง ดนตรีไทยสากล				
ผู้บริหาร (24)	3.29	0.750	1.307	0.477
ครู (24)	2.95	0.999		
5. ลักษณะการประสมวงแบบต่าง ๆ				
ผู้บริหาร (24)	3.12	0.899	1.807	0.246
ครู (24)	2.62	1.013		
6. องค์ประกอบของคนตรี				
ผู้บริหาร (24)	3.25	0.794	1.337	0.923
ครู (24)	2.91	0.928		
7. ประวัติดนตรีไทยและดนตรีสากล				
ผู้บริหาร (24)	3.25	0.737	0.800	0.248
ครู (24)	3.04	1.041		
8. คีตกวีด้านดนตรีไทยคีตกวีด้านดนตรีสากล				
ผู้บริหาร (24)	3.04	0.999	1.295	0.846
ครู (24)	2.66	1.007		
9. การเลือกเพลงในการนำไปใช้ในพิธีการ ต่าง ๆ				
ผู้บริหาร (24)	3.45	0.999	1.266	0.076
ครู (24)	3.16	1.007		
10. ประวัติและผลงานของนักประพันธ์เพลง				
ผู้บริหาร (24)	2.87	0.899	0.738	0.273
ครู (24)	2.66	1.049		
11. การปฏิบัติโดยใช้เครื่องดนตรีที่ท่านคิดว่า มีความถนัดและความชำนาญมากที่สุด				
ผู้บริหาร (24)	3.04	0.858	0.429	0.222
ครู (24)	2.91	1.138		

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ด้านความรู้ความสามารถของครูผู้สอน	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	t	P-Value
12. ทักษะการขับร้อง				
ผู้บริหาร (24)	3.20	0.883	0.466	0.891
ครู (24)	3.08	0.974		
13. การควบคุมวงดนตรี				
ผู้บริหาร (24)	3.00	0.883	0.296	0.521
ครู (24)	2.91	0.974		
14. การอำนวยเพลง				
ผู้บริหาร (24)	2.83	0.963	0.573	0.663
ครู (24)	2.66	1.049		
15. การดูแลรักษาซ่อมเครื่องดนตรี				
ผู้บริหาร (24)	3.25	1.032	0.811	0.913
ครู (24)	3.00	1.103		

จากตารางที่ 12 การเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้บริหารและครูผู้สอนดนตรีด้านความรู้ความสามารถของครูผู้สอน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติทีอิสระ (Independent t-test) พบว่า

1. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่ใช้แทนเสียง (ทฤษฎีโน้ตเบื้องต้น) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.446, P > .05$)
2. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้อัตราจังหวะหรือหน้าทับประเภทต่างๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.665, P > .05$)
3. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้ศัพท์สังคีตทางดนตรีไทยและสากล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.415, P > .05$)
4. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้ลักษณะของวงดนตรีประเภทต่างๆ ทั้งดนตรีไทยสากล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.477, P > .05$)
5. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้ลักษณะการประสมวงแบบต่างๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.807, P > .05$)

6. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้องค์ประกอบของคนตรี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.337$ $P > .05$)
7. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้ประวัติคนตรีไทยและคนตรีสากล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.800$, $P > .05$)
8. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้คีตกวีด้านคนตรีไทยคีตกวีด้านคนตรีสากล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.295$, $P > .05$)
9. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้การเลือกเพลงในการนำไปใช้ในพิธีการต่างๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.266$ $P > .05$)
10. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้ประวัติและผลงานของนักประพันธ์เพลง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.738$, $P > .05$)
11. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้การปฏิบัติโดยใช้เครื่องดนตรีที่ท่านคิดว่ามีความถนัดและความชำนาญมากที่สุด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.429$ $P > .05$)
12. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้ทักษะการขับร้อง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.466$, $P > .05$)
13. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้การควบคุมวงคนตรี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.932$ $P > .05$)
14. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้อำนวยเพลง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.573$, $P > .05$)
15. ผู้อำนวยการและครูผู้สอน ทั้งสองมีการใช้การดูแลรักษาซ่อมเครื่องดนตรี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.811$, $P > .05$)

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้บริหารและครูผู้สอนคนตรีด้านสภาพและบรรยากาศของห้องเรียน

ด้านสภาพและบรรยากาศของห้องเรียน	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	t	P-Value
1. ห้องเรียนวิชาคนตรีเป็นห้องเฉพาะ ไม่มี การปะปนหรือสับเปลี่ยนกับห้องเรียนอื่น				
ผู้บริหาร (24)	3.04	1.398	1.104	0.501
ครู (24)	3.62	1.209		

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ด้านสภาพและบรรยากาศของห้องเรียน	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	t	P-Value
2. ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ เหมาะแก่ การจัดการเรียนรู้				
ผู้บริหาร (24)	3.83	0.761	2.240	0.404
ครู (24)	3.29	0.907		
3. ห้องเรียนปราศจากเสียงรบกวนจาก สิ่งแวดล้อมภายนอก				
ผู้บริหาร (24)	3.54	0.931	1.339	0.816
ครู (24)	3.16	1.007		
4. ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก				
ผู้บริหาร (24)	3.91	0.717	1.792	0.224
ครู (24)	3.50	0.884		
5. ห้องเรียนมีอุณหภูมิที่เหมาะสม				
ผู้บริหาร (24)	3.79	0.721	2.692	0.889
ครู (24)	3.20	0.779		
6. ห้องเรียนปราศจากกลิ่นและมลพิษ				
ผู้บริหาร (24)	4.00	0.780	2.037	0.540
ครู (24)	3.54	0.779		
7. ห้องเรียนมีการตกแต่งสวยงาม สร้าง ความสนใจให้แก่ผู้เรียน				
ผู้บริหาร (24)	3.54	0.931	1.242	0.096
ครู (24)	3.25	0.675		
8. ห้องเรียนมีความสะอาดเป็นระเบียบ				
ถูกหลัก 5 ส				
ผู้บริหาร (24)	3.70	0.806	1.056	0.979
ครู (24)	3.45	0.832		

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ด้านสภาพและบรรยากาศของห้องเรียน	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	t	P-Value
9. ห้องเรียนมีเอกสาร ตำรา และแหล่งความรู้ ทางดนตรีเพียงพอต่อความต้องการ ของ ผู้เรียน				
ผู้บริหาร (24)	3.20	1.020	0.598	0.294
ครู (24)	3.04	0.907		

จากตารางที่ 13 การเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้บริหารและครูผู้สอนดนตรีด้านสภาพและบรรยากาศของห้องเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติทีอิสระ (Independent t-test) พบว่า

1. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้ห้องเรียนวิชาดนตรีเป็นห้องเฉพาะ ไม่มีการปะปนหรือสับเปลี่ยนกับห้องเรียนอื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.104, P > .05$)
2. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ เหมาะแก่การจัดการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 2.240, P > .05$)
3. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้ห้องเรียนปราศจากเสียงรบกวนจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.339, P > .05$)
4. ผู้อำนวยการและครูผู้สอน ทั้งสองมีการใช้ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.792, P > .05$)
5. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้ห้องเรียนมีอุณหภูมิที่เหมาะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 2.692, P > .05$)
6. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้ห้องเรียนปราศจากกลิ่นและมลพิษ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 2.037, P > .05$)
7. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้ห้องเรียนมีการตกแต่งสวยงาม สร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.242, P > .05$)
8. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้ห้องเรียนมีความสะอาดเป็นระเบียบถูกต้องหลัก 5 ส ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.056, P > .05$)

9. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการใช้ห้องเรียนมีเอกสาร ตำรา และแหล่งความรู้ทางดนตรีเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.598, P > .05$)

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้บริหารและครูผู้สอนดนตรีด้านอุปกรณ์ดนตรีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

อุปกรณ์ดนตรีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	t	P-Value
1. เครื่องดนตรีมีคุณภาพเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน				
ผู้บริหาร (24)	3.16	1.00	0.279	0.971
ครู (24)	3.08	1.05		
2. เครื่องดนตรีมีจำนวนเพียงพอแก่ความต้องการของผู้เรียน				
ผู้บริหาร (24)	2.95	1.12	0.538	0.570
ครู (24)	2.79	1.02		
3. เครื่องดนตรีมีการจัดเก็บอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย				
ผู้บริหาร (24)	3.29	1.16	0.772	0.355
ครู (24)	3.04	1.08		
4. เครื่องดนตรีอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้งาน				
ผู้บริหาร (24)	3.12	1.16	1.07	0.999
ครู (24)	2.95	1.08		
5. มีการตรวจสอบสภาพเครื่องดนตรีและอุปกรณ์ดนตรีเป็นประจำ				
ผู้บริหาร (24)	3.12	1.07	0.273	0.634
ครู (24)	3.04	1.04		
6. การบำรุงซ่อมแซมเครื่องดนตรี				
ผู้บริหาร (24)	3.08	1.13	0.377	0.841
ครู (24)	2.95	1.16		

จากตารางที่ 14 การเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้บริหารและครูผู้สอนดนตรีด้านอุปกรณ์ คนตรีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติทีอิสระ (Independent t-test) พบว่า

1. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีเครื่องดนตรีมีคุณภาพเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.279, P > .05$)
2. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีเครื่องดนตรีมีจำนวนเพียงพอแก่ความต้องการของผู้เรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.538, P > .05$)
3. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีเครื่องดนตรีมีการจัดเก็บอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.772, P > .05$)
4. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีเครื่องเครื่องดนตรีอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้งาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.07, P > .05$)
5. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการตรวจสอบสภาพเครื่องดนตรีและอุปกรณ์ดนตรีเป็นประจำ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.273, P > .05$)
6. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีการบำรุงซ่อมแซมเครื่องดนตรี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.377, P > .05$)

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้บริหารและครูผู้สอนดนตรีด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร

การสนับสนุนจากผู้บริหาร	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	t	P-Value
1 ผู้บริหารส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเนื้อหาสาระหรือเทคนิคการจัดการเรียนรู้ดนตรี				
ผู้บริหาร (24)	3.66	0.81	1.02	0.723
ครู (24)	3.41	0.88		
2 ผู้บริหารส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทางดนตรี				
ผู้บริหาร (24)	3.50	1.02	1.38	0.265
ครู (24)	3.12	0.850		

ตารางที่ 15 (ต่อ)

การสนับสนุนจากผู้บริหาร	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	t	P-Value
3. ผู้บริหารมีการจัดหา จัดซื้ออุปกรณ์ดนตรีที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานการใช้งาน				
ผู้บริหาร (24)	3.54	1.17	0.912	0.566
ครู (24)	3.25	1.03		
4. ผู้บริหารมีการจัดหา เชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สาระดนตรีในเรื่องต่างๆ				
ผู้บริหาร (24)	3.29	1.26	0.247	0.196
ครู (24)	3.20	1.06		
5. โรงเรียนจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อเครื่องดนตรีอย่างเพียงพอแก่ความต้องการของผู้เรียน				
ผู้บริหาร (24)	3.25	1.11	0.541	0.268
ครู (24)	3.08	1.01		
6. โรงเรียนสนับสนุนงบประมาณในการซ่อมเครื่องดนตรี				
ผู้บริหาร (24)	3.25	1.15	1.02	0.525
ครู (24)	2.91	1.10		
7. โรงเรียนสนับสนุนสถานที่ฝึกซ้อม และห้องปฏิบัติการดนตรี				
ผู้บริหาร (24)	3.37	1.05	0.829	0.529
ครู (24)	3.12	1.03		
8. ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมทางดนตรีที่ครูและนักเรียนจัดขึ้น				
ผู้บริหาร (24)	3.70	0.954	1.08	0.252
ครู (24)	3.37	1.72		

ตารางที่ 15 (ต่อ)

การสนับสนุนจากผู้บริหาร	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	t	P-Value
9. ผู้บริหารสนับสนุนการศึกษาต่อทางด้าน ดนตรี เพื่อเพิ่มคุณวุฒิและความสามารถ ทางด้านดนตรีแก่ครูผู้สอน				
ผู้บริหาร (24)	3.62	0.923	1.51	0.877
ครู (24)	3.20	0.977		
10. ผู้บริหารมีการกำกับติดตามผลการปฏิบัติงาน และร่วมแก้ไขปัญหาด้านดนตรีแก่ครูผู้สอน				
ผู้บริหาร (24)	3.50	1.06	1.36	0.579
ครู (24)	3.08	1.05		
11. ผู้บริหารแสดงออกในด้านที่ให้ขวัญและ กำลังใจแก่ครูผู้สอนดนตรี				
ผู้บริหาร (24)	3.75	0.989	1.53	0.730
ครู (24)	3.29	1.08		

จากตารางที่ 15 การเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้บริหารและครูผู้สอนดนตรีด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติทีอิสระ (Independent t-test) พบว่า

1. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีผู้บริหารส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเนื้อหาสาระหรือเทคนิคการจัดการเรียนรู้ดนตรี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.02$, $P > .05$)
2. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีผู้บริหารส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทางดนตรี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.38$, $P > .05$)
3. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีผู้บริหารมีการจัดหา จัดซื้ออุปกรณ์ดนตรีที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานการใช้งาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.912$, $P > .05$)
4. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีผู้บริหารมีการจัดหาเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สาระดนตรีในเรื่องต่างๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.247$, $P > .05$)

5. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีโรงเรียนจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อเครื่องดนตรีอย่างเพียงพอแก่ความต้องการของผู้เรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.541, P > .05$)
6. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีโรงเรียนสนับสนุนงบประมาณในการซ่อมเครื่องดนตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.02, P > .05$)
7. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีโรงเรียนสนับสนุนสถานที่ฝึกซ้อม และห้องปฏิบัติการดนตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.829, P > .05$)
8. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมทางดนตรีที่ครูและนักเรียนจัดขึ้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.08, P > .05$)
9. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีผู้บริหารสนับสนุนการศึกษาต่อทางด้านดนตรี เพื่อเพิ่มคุณวุฒิและความสามารถทางด้านดนตรีแก่ครูผู้สอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.51, P > .05$)
10. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองกลุ่มผู้บริหารมีการกำกับติดตามผลการปฏิบัติงานและร่วมแก้ไขปัญหาด้านดนตรีแก่ครูผู้สอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.36, P > .05$)
11. ผู้อำนวยการและครูผู้สอนทั้งสองมีผู้บริหารแสดงออกในด้านที่ให้ขวัญและกำลังใจแก่ครูผู้สอนดนตรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 1.53, P > .05$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามชุดที่ 1

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ในด้านการสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้

ข้อ ที่	ด้านการสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้	N = 48		ระดับ การประเมิน	ลำดับ ที่
		\bar{x}	S.D.		
การวิเคราะห์หลักสูตรสู่ตัวชี้วัด					
1	ท่านได้เข้าร่วมประชุม สัมมนา หรืออบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) ในระดับประถมศึกษา	3.27	1.10	ปานกลาง	20
2	ท่านได้เข้าร่วมประชุมปฏิบัติการทำแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างกลุ่มโรงเรียน	3.04	1.11	ปานกลาง	24

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อ ที่	ด้านการสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้	N = 48		ระดับ การประเมิน	ลำดับ ที่
		\bar{x}	S.D.		
3	ท่านได้ศึกษาหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสาระ ดนตรีในระดับประถมศึกษาก่อนทำการจัดการเรียนรู้	3.31	1.05	ปานกลาง	18
4	ท่านได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ ก่อนทำการจัดการเรียนรู้	3.47	.96	ปานกลาง	14
5	มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง/รายคาบ	3.50	.94	ปานกลาง	12
6	กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสมกับ ความสามารถและประสบการณ์ของนักเรียน	3.41	.84	ปานกลาง	17
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้					
7	มีกิจกรรมที่เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เห็นถึง ความสำคัญของวิชาดนตรีก่อนทำการสอน	3.68	.84	มาก	6
8	จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.85	.71	มาก	1
9	มีการให้นักเรียนรุ่นพี่ที่มีความสามารถมาช่วยสอน รุ่นน้องในการสอนทักษะปฏิบัติดนตรี	3.64	.81	มาก	7
10	การสอนกิจกรรมทางดนตรีมีความสอดคล้องกับ เนื้อหาสาระทางดนตรี	3.77	.750	มาก	4
11	มีการสอนทักษะการฟังก่อนทักษะการปฏิบัติ	3.60	.643	มาก	10
12	แบ่งกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถในระดับเดียวกัน ในการสอนทักษะปฏิบัติ	3.56	.848	มาก	11
13	มีการทดสอบความรู้ทางดนตรีของนักเรียนก่อนและ หลังการจัดการเรียนรู้	3.50	.899	ปานกลาง	12
14	นักเรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมดนตรีและแสดงออก ซึ่งความสามารถทางดนตรีทั้งภายในและภายนอก	3.81	.816	มาก	3
สื่อการเรียนรู้					
15	มีการใช้แถบบันทึกภาพ หรือภาพยนตร์ในการจัดการ เรียนรู้	3.22	1.07	ปานกลาง	22
16	มีการใช้รูปภาพ แผนภาพ แผนภูมิ หรือบัตรคำในการ จัดการเรียนรู้	3.47	.798	ปานกลาง	14

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อ ที่	ด้านการสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้	N = 48		ระดับ การประเมิน	ลำดับ ที่
		\bar{X}	S.D.		
17	มีการใช้แผ่นใส เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะในการจัดการเรียนรู้	2.81	1.06	ปานกลาง	26
18	มีการใช้แถบบันทึกเสียง ซีดี วีดีโอ ในการจัดการเรียนรู้	3.27	1.21	ปานกลาง	20
19	มีการใช้เอกสาร ตำรา หนังสือเรียน หรือเอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้	3.85	.87	มาก	1
20	มีการใช้เว็บไซต์ อินเทอร์เน็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางดนตรีประกอบการจัดการเรียนรู้	3.31	1.09	ปานกลาง	18
21	ท่านมีบทบาทสำคัญในการจัดซื้อสื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3.64	.999	มาก	7
22	ท่านมีการวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้และตัวชี้วัด	3.72	.764	มาก	5
23	มีการวัดและประเมินผลทุกครั้งที่ทำาการจัดการเรียนรู้	3.64	.729	มาก	7
24	มีการใช้แบบทดสอบของกลุ่มโรงเรียนในการทดสอบ	3.02	1.06	ปานกลาง	25
25	มีการใช้แบบบันทึกพัฒนาการทางดนตรีในการประเมินทักษะการปฏิบัติ	3.18	.891	ปานกลาง	23
26	มีการแจ้งผลการพัฒนาด้านทักษะปฏิบัติให้นักเรียนทราบทุกครั้ง	3.45	.988	ปานกลาง	16
รวม		3.46	.680	ปานกลาง	

จากตารางที่ 16 พบว่า ด้านการสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการใช้ เอกสาร ตำรา หนังสือเรียน หรือเอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้ และจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.85 อยู่ในระดับ มาก รองลงมาคือ นักเรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมดนตรีและแสดงออกซึ่งความสามารถทางดนตรีทั้งภายใน

และภายนอก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 อยู่ในระดับมาก และมีการใช้แผ่นใส เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ในการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.81 อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรี ในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ในด้านความรู้ความสามารถของครูผู้สอน

ข้อ ที่	ด้านความรู้ความสามารถของครูผู้สอน	N = 48		ระดับ การประเมิน	ลำดับ ที่
		\bar{x}	S.D.		
เนื้อหาสาระทางดนตรี					
1	สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่ใช้แทนเสียง (ทฤษฎีโน้ตเบื้องต้น)	3.16	.807	ปานกลาง	2
2	อัตราจังหวะหรือหน้าทับประเภทต่างๆ	3.16	.883	ปานกลาง	2
3	ศัพท์สังคีตทางดนตรีไทยและสากล	2.89	.928	ปานกลาง	11
4	ลักษณะของวงดนตรีประเภทต่างๆ ทั้งดนตรี ไทยสากล	3.12	.890	ปานกลาง	6
5	ลักษณะการประสมวงแบบต่างๆ	2.87	.981	ปานกลาง	12
6	องค์ประกอบของดนตรี	3.08	.871	ปานกลาง	8
7	ประวัติดนตรีไทยและดนตรีสากล	3.14	.898	ปานกลาง	4
8	คีตกวีด้านดนตรีไทยคีตกวีด้านดนตรีสากล	2.85	1.01	ปานกลาง	13
9	การเลือกเพลงในการนำไปใช้ในพิธีการต่างๆ	3.31	.803	ปานกลาง	1
10	ประวัติและผลงานของนักประพันธ์เพลง	2.77	.972	ปานกลาง	14
ทักษะปฏิบัติ					
11	การปฏิบัติโดยใช้เครื่องดนตรีที่ท่านคิดว่ามี ความถนัดและความชำนาญมากที่สุด	2.97	.999	ปานกลาง	9
12	ทักษะการขับร้อง	3.14	.922	ปานกลาง	4
13	การควบคุมวงดนตรี	2.95	.966	ปานกลาง	10
14	การอำนวยเพลง	2.75	1.00	ปานกลาง	15
15	การดูแลรักษาซ่อมเครื่องดนตรี	3.12	1.06	ปานกลาง	6
รวม		3.02	.785	ปานกลาง	

จากตารางที่ 17 พบว่า ในด้านความรู้ความสามารถของครูผู้สอน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการเลือกเพลงในการนำไปใช้ในพิธีการต่างๆ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.31 อยู่ในระดับ ปานกลาง รองลงมาคือ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่ใช้แทนเสียง (ทฤษฎีโน้ตเบื้องต้น) และอัตราจังหวะหรือหน้าทับประเภทต่างๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 อยู่ในระดับปานกลาง และการอ่านวเพลงมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.75 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรี ในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ในด้านสภาพแวดล้อมในห้องเรียน

ข้อ ที่	ด้านสภาพแวดล้อมในห้องเรียน	N = 48		ระดับ การประเมิน	ลำดับ ที่
		\bar{x}	S.D.		
1	ห้องเรียนวิชาดนตรีเป็นห้องเฉพาะ ไม่มีการปะปน หรือสับเปลี่ยนกับห้องเรียนอื่น	2.83	1.31	ปานกลาง	9
2	ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ เหมาะแก่การจัดการเรียนรู้	3.56	.872	มาก	4
3	ห้องเรียนปราศจากเสียงรบกวนจากสิ่งแวดล้อมภายนอก	3.35	.978	ปานกลาง	7
4	ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก	3.70	.824	มาก	2
5	ห้องเรียนมีอุณหภูมิที่เหมาะสม	3.50	.798	ปานกลาง	5
6	ห้องเรียนปราศจากกลิ่นและมลพิษ	3.77	.805	มาก	1
7	ห้องเรียนมีการตกแต่งสวยงาม สร้างความสนใจ ให้แก่ผู้เรียน	3.39	.818	ปานกลาง	6
8	ห้องเรียนมีความสะอาดเป็นระเบียบถูกต้องหลัก 5 ส	3.58	.820	มาก	3
9	ห้องเรียนมีเอกสาร ตำรา และแหล่งความรู้ทางดนตรี เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน	3.12	.959	ปานกลาง	8
รวม		3.42	.761	ปานกลาง	

จากตารางที่ 18 พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมในห้องเรียน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีห้องเรียนปราศจากกลิ่นและมลพิษมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.77 อยู่ใน ระดับมาก รองลงมาคือ ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 อยู่ในระดับมากและ

ห้องเรียนวิชาดนตรีเป็นห้องเฉพาะ ไม่มีการปะปนหรือสับเปลี่ยนกับห้องเรียนอื่น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.83 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรี ในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ในด้านอุปกรณ์ดนตรีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

ข้อ ที่	ด้านอุปกรณ์ดนตรีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้	N = 48		ระดับ การประเมิน	ลำดับ ที่
		\bar{x}	S.D.		
1	เครื่องดนตรีมีคุณภาพเหมาะสมกับวัยและ ความสามารถของผู้เรียน	3.12	1.02	ปานกลาง	2
2	เครื่องดนตรีมีจำนวนเพียงพอแก่ความต้องการของ ผู้เรียน	2.87	1.06	ปานกลาง	6
3	เครื่องดนตรีมีการจัดเก็บอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.16	1.11	ปานกลาง	1
4	เครื่องดนตรีอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้งาน	3.04	1.03	ปานกลาง	4
5	มีการตรวจสอบสภาพเครื่องดนตรีและอุปกรณ์ ดนตรีเป็นประจำ	3.08	1.04	ปานกลาง	3
6	การบำรุงซ่อมแซมเครื่องดนตรี	3.02	1.13	ปานกลาง	5
รวม		3.05	1.02	ปานกลาง	

จากตารางที่ 19 พบว่า ด้านอุปกรณ์ดนตรีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีเครื่องดนตรีมีการจัดเก็บอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.16 อยู่ในระดับ ปานกลาง รองลงมาคือ เครื่องดนตรีมีคุณภาพเหมาะสมกับวัยและ
ความสามารถของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 อยู่ในระดับปานกลาง และเครื่องดนตรีมีจำนวนเพียงพอ
แก่ความต้องการของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.87 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรี
ในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ในด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร

ข้อ ที่	ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร	N = 48		ระดับ การประเมิน	ลำดับ ที่
		\bar{X}	S.D.		
1	ผู้บริหารส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรม เกี่ยวกับเนื้อหาสาระหรือเทคนิคการจัดการเรียนรู้ดนตรี	3.54	.849	มาก	1
2	ผู้บริหารส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลทางดนตรี	3.31	.948	ปานกลาง	6
3	ผู้บริหารมีการจัดหา จัดซื้ออุปกรณ์ดนตรีที่มีคุณภาพ อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานการใช้งาน	3.39	1.10	ปานกลาง	5
4	ผู้บริหารมีการจัดหา เชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สาระดนตรีในเรื่องต่างๆ	3.25	1.15	ปานกลาง	8
5	โรงเรียนจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อเครื่อง ดนตรีอย่างเพียงพอแก่ความต้องการของผู้เรียน	3.16	1.05	ปานกลาง	10
6	โรงเรียนสนับสนุนงบประมาณในการซ่อมเครื่องดนตรี	3.08	1.12	ปานกลาง	11
7	โรงเรียนสนับสนุนสถานที่ฝึกซ้อม และห้องปฏิบัติ การดนตรี	3.25	1.04	ปานกลาง	8
8	ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมทางดนตรีที่ครู และนักเรียนจัดขึ้น	3.54	1.07	มาก	1
9	ผู้บริหารสนับสนุนการศึกษาต่อทางด้านดนตรี เพื่อเพิ่ม คุณวุฒิและความสามารถทางด้านดนตรีแก่ครูผู้สอน	3.41	.963	ปานกลาง	4
10	ผู้บริหารมีการกำกับติดตามผลการปฏิบัติงานและ ร่วมแก้ไขปัญหาด้านดนตรีแก่ครูผู้สอน	3.29	1.07	ปานกลาง	7
11	ผู้บริหารแสดงออกในด้านที่ให้อำนาจและกำลังใจแก่ ครูผู้สอนดนตรี	3.52	1.05	มาก	3
รวม		3.34	.883	ปานกลาง	

จากตารางที่ 20 พบว่า ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีผู้บริหารส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเนื้อหาสาระ หรือเทคนิคการจัดการเรียนรู้คนตรี ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมทางดนตรีที่ครูและนักเรียน จัดขึ้นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.54 อยู่ในระดับ มาก รองลงมาคือ ผู้บริหารแสดงออกในด้านที่ให้ ขวัญและกำลังใจแก่ครูผู้สอนคนตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 อยู่ในระดับมาก และ โรงเรียนสนับสนุน งบประมาณในการซ่อมเครื่องดนตรีมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.08 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรี ในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ใน 5 ด้าน

ข้อ ที่	สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรี	N = 48		ระดับ การประเมิน	ลำดับ ที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การสร้างกระบวนการเรียนรู้	3.46	.680	ปานกลาง	1
2	ความรู้ความสามารถของครูผู้สอน	3.02	.785	ปานกลาง	5
3	สภาพแวดล้อมในห้องเรียน	3.42	.761	ปานกลาง	2
4	อุปกรณ์ดนตรีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้	3.05	1.02	ปานกลาง	4
5	ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร	3.34	.883	ปานกลาง	3
รวม		3.25	0.82	ปานกลาง	

จากตารางที่ 21 พบว่า ด้านการสร้างกระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 อยู่ในระดับ ปานกลาง รองลงมาคือ สภาพแวดล้อมในห้องเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 อยู่ในระดับปานกลางและ ความรู้ความสามารถของครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.02 อยู่ในระดับปานกลาง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรีในโรงเรียน ประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ผู้วิจัยได้สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ใน 5 ด้าน คือ 1) การสร้างกระบวนการเรียนรู้ 2) ความรู้ความสามารถของครูผู้สอน 3) สภาพแวดล้อมในห้องเรียน 4) อุปกรณ์ดนตรีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และ 5) การสนับสนุนจากผู้บริหาร ประชากรเป็นผู้บริหารและครูผู้สอนคนตรีในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัย พบว่า สภาพการจัดการสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสร้างกระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ สภาพแวดล้อมในห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 อยู่ในระดับปานกลาง และความรู้ความสามารถของครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.02 อยู่ในระดับปานกลาง

อภิปรายผล

จากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปประเด็นที่สำคัญนำมาอภิปรายผล แยกเป็นรายด้าน ดังนี้

1. ด้านการสร้างกระบวนการเรียนรู้

ผลการวิจัย พบว่า ด้านการสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการใช้ เอกสาร ตำรา หนังสือเรียน หรือเอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้ และจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.85 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ นักเรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมดนตรีและแสดงออกซึ่งความสามารถทางดนตรีทั้งภายในและภายนอก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 อยู่ในระดับมาก และมีการใช้แผ่นใส เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะในการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.81 อยู่ในระดับน้อย เป็นเพราะว่าครูยังใช้เอกสาร ตำรา หนังสือเรียน ในการจัดการเรียนรู้ ไม่ใช่สื่อที่เป็นเครื่องดนตรีในการจัดการเรียนรู้จึงทำให้นักเรียน ไม่ได้สัมผัสกับอุปกรณ์ดนตรี ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ซึ่งสอดคล้อง วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539, น.232) กล่าวว่า iva ในการจัดการเรียนการสอนหรือการใช้ผลศึกษาจะเกิดผลสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายได้มากน้อยเพียงใดนั้นจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยประกอบหลายๆ ด้าน เช่น ประสิทธิภาพของครู การใช้วิธีสอนและปัจจัยอื่นๆ สอดคล้องกับ ยุพิน ทองส่ง โสม (2546) ได้ศึกษา สภาพการจัดการเรียนรู้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของครู ใน โรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน กลุ่มกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูใน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีการปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพการ จัดกระบวนการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยเสนอว่าครูผู้สอนดนตรีควรใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นการใช้สื่อที่สามารถหาได้โดยทั่วไป และใช้วัสดุประเภทต่างๆ ของร่างกาย ในการพัฒนาทักษะทางดนตรี เช่น การฝึกการฟัง การจับร้อง การเคาะจังหวะ

2. ด้านความรู้ความสามารถของครูผู้สอนดนตรี

ผลการวิจัยพบว่า พบว่า ในด้านความรู้ความสามารถของครูผู้สอน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการเลือกเพลงในการนำไปใช้ในพิธีการต่างๆ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.31 อยู่ในระดับ ปานกลาง รองลงมาคือ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่ใช้แทนเสียง (ทฤษฎีโน้ตเบื้องต้น) และอัตราจังหวะหรือหน้าทับประเภทต่างๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 อยู่ในระดับปานกลาง และการอำนวย เพลงมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.75 อยู่ในระดับปานกลาง เป็นเพราะว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่ ไม่ได้จบ สาขาดนตรี โดยตรง จึงไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ด้านดนตรีให้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมหรือถูกต้อง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทำให้การจัดการเรียนการสอนวิชา ดนตรีนั้นยังขาดประสิทธิภาพ ซึ่งทำให้นักเรียนขาดทักษะการปฏิบัติดนตรี ซึ่งสอดคล้องกับอัครวัตร

เชื่อมกลาง (2555) ที่ได้ทำการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับน้อยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน และสอดคล้องกับธนายุทธ มุสิกสวัสดิ์ (2552) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนดนตรีในช่วงชั้นที่ 3-4 ในจังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ผู้วิจัยเสนอว่า ให้นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดการอบรม และพัฒนาความรู้ในด้านทฤษฎีและทักษะปฏิบัติ เครื่องดนตรีพื้นฐานให้กับครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานี เขต 1

3. สภาพแวดล้อมในห้องเรียน

ผลการวิจัยพบว่า ด้านสภาพแวดล้อมในห้องเรียน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีห้องเรียนปราศจากกลิ่นและมลพิษมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.77 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 อยู่ในระดับมาก และห้องเรียนวิชาดนตรีเป็นห้องเฉพาะไม่มีการปะปนหรือสับเปลี่ยนกับห้องเรียนอื่น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.83 อยู่ในระดับปานกลาง เป็นเพราะว่าโรงเรียนไม่มีห้องเรียนวิชาดนตรีเฉพาะที่จะเป็นห้องพิเศษที่จะฝึกทักษะปฏิบัติทางดนตรีอย่างถูกต้องตามมาตรฐานต้องอาศัยนำเครื่องดนตรี ไปจัดเก็บรวมกับห้องเรียนอื่น และห้องเรียนดนตรีเสียงดังรบกวนห้องเรียนอื่น ซึ่งสอดคล้องกับอัครวัตร เชื่อมกลาง (2555) ที่ได้ทำการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้วิจัยเสนอว่า ควรจัดห้องเรียนดนตรีให้เป็นระเบียบ เป็นสัดส่วนแยกจากห้องเรียนปกติ เพื่อป้องกันเสียงรบกวน และจัดห้องเรียนให้ถูกตามหลัก 5 ส.

4. อุปกรณ์ดนตรีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

ผลการวิจัยพบว่า ด้านอุปกรณ์ดนตรีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีเครื่องดนตรีมีการจัดเก็บอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.16 อยู่ในระดับ ปานกลาง รองลงมาคือ เครื่องดนตรีมีคุณภาพเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 อยู่ในระดับปานกลาง และเครื่องดนตรีมีจำนวนเพียงพอแก่ความต้องการของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 2.87 อยู่ในระดับปานกลาง เป็นเพราะว่าอุปกรณ์ดนตรีของโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานี เขต 1 ยังขาดความพร้อมและประสิทธิภาพในด้านอุปกรณ์ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ได้ให้ความสำคัญกับอุปกรณ์ดนตรีซึ่งมีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา ซึ่งการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อเครื่องดนตรีเป็นเรื่องที่ต้องทำโดยเร่งด่วน แต่เนื่องด้วยเครื่องดนตรีแต่ละชนิด

นั้นมีราคาแพง จึงเป็นการยากในการจัดซื้อ โดยครูได้จัดทำสื่อการสอนเกี่ยวกับวิชาดนตรีให้นักเรียนได้เรียนรู้สำหรับเครื่องดนตรีนั้นๆ โรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 มีเครื่องดนตรีไทยให้บริการมากกว่าเครื่องดนตรีสากล และยังมีเครื่องดนตรีที่ชำรุดและยังไม่ได้งบประมาณซ่อมแซม สอดคล้องกับ เชิดศักดิ์ ศรียากษ์ (2543) ที่ได้ทำการศึกษาสภาพการสอนวิชาดนตรีในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษาเขต 4 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยเสนอว่า ให้สถานศึกษาเขียนโครงการเพื่อจัดสรรครุภัณฑ์/อุปกรณ์ดนตรี ให้เพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านดนตรีต่อไป

5. การสนับสนุนจากผู้บริหาร

ผลการวิจัยพบว่า ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีผู้บริหารส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเนื้อหาสาระหรือเทคนิคการจัดการเรียนรู้ดนตรี ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมทางดนตรีที่ครูและนักเรียนจัดขึ้นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.54 อยู่ในระดับ มาก รองลงมาคือ ผู้บริหารแสดงออกในด้านที่ให้อำนาจและกำลังใจแก่ครูผู้สอนดนตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 อยู่ในระดับมาก และ โรงเรียนสนับสนุนงบประมาณในการซ่อมเครื่องดนตรีมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.08 อยู่ในระดับปานกลาง เป็นเพราะว่าสภาพการเรียนการสอนวิชาดนตรีในโรงเรียนโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ผู้บริหารให้การสนับสนุนงบประมาณในการซ่อมเครื่องดนตรีน้อย ไม่มีงบประมาณในการซ่อมเครื่องดนตรีทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีให้เกิดประสิทธิภาพตามเป้าหมายได้ซึ่งสอดคล้องกับ หวน พินธุพันธ์ (2548 อ้างถึง Edward W. Smith et al., 1982) สำหรับภารกิจทางการบริหารการศึกษา หรืองานบริหารการศึกษาได้แบ่งงานของผู้บริหารการศึกษาไว้ 7 ประการด้วยกัน ได้แก่ ด้านงานวิชาการ ด้านงานบุคคล งานกิจการนักเรียน งานการเงิน งานอาคารสถานที่ งานสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและงานธุรการ ผู้วิจัยเสนอว่า ควรสร้างความเข้าใจให้ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญของการพัฒนาเยาวชน ในด้านความสุนทรีย์ พัฒนาด้านอารมณ์ ควบคู่กับด้านสมรรถิ และสติปัญญา เพื่อเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติสืบไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษาในพื้นที่เขตอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีในประเทศต่อไป

บรรณานุกรม

- กมล สูดประเสริฐ. (2510). **หลักและวิธีการวัดผลการศึกษา**. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- กรมวิชาการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- . 2544. **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- . 2545. **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). **ความคิดสร้างสรรค์ หลักการ ทฤษฎี การเรียนการสอนการวัด
ประเมินผล**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- . (2542). **เอกสารรายงานวิจัยทางการศึกษาการสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพ
ของเด็กไทย ด้านทักษะการคิด**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- . (2545). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภา.
- . (2546). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)
พ.ศ.2545**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ขวัญใจ อีลิย์. (2533). **สภาพปัญหาของดนตรีศึกษาในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพื้นฐานการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จ่านง พรายเข้มแข. (2533). **เทคนิคการสอน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเพื่อให้เกิดทักษะ
กระบวนการทางวิทยาศาสตร์**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). **การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
อลีน เพรส.
- ชวาล แพร่ตกุล. (2516). **เทคนิคการวัดผล**. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- เชิดศักดิ์ ศรียาภัย. (2543). **การศึกษาสภาพการเรียนการสอนวิชาดนตรีในหลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนต้นโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 4**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.

- ณรุทธ์ สุทธจิตต์ และคณะ. (2545). การประเมินโครงการรับนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษ
ระดับชาติทางศิลปะเข้าศึกษาต่อในจุฬาลงกรณ์วิทยาลัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2534). จิตวิทยาการสอนดนตรี. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2536). พฤติกรรมการสอนดนตรี. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2538). พฤติกรรมการสอนดนตรี. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- . (2541). จิตวิทยาการสอนดนตรี. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์.
- ทักษ์ไฉย อายุเจริญ. (2534). สภาพการจัดการเรียนการสอนดนตรีไทย ในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประถมศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนกฤษณ์ วงศ์คำจันทร์. (2544). ปัญหาการสอนวิชาดนตรีศึกษาในรายวิชาศิลปะกับชีวิต
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชนกฤษณ์ วงศ์คำจันทร์. (2544). ปัญหาการสอนวิชาดนตรีศึกษาในรายวิชาศิลปะกับชีวิตระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชนายุทธ มุสิกสวัสดิ์. (2552). สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาดนตรี
ช่วงชั้นที่ 3-4 ในจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัชชัย นาควงศ์. (2545). การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การสอนดนตรีตาม
แบบโคคายและออฟ. กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายและมาตรฐานการศึกษา ศาสนาและ
วัฒนธรรม.
- นพพร ด้านสกุล. (2541). ทฤษฎีโน้ตสากล. สงขลา : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. (2521). การวัดประเมินผลการศึกษา ทฤษฎีและการประยุกต์.
(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- . (2526). การทดลองแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐาน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- (2545). การวัดประเมินการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2535). การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: B&B Publishing.
- บุญเวียง ขจรศิลป์. (2548). การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลในการวิจัยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows version 10-12. กรุงเทพฯ: เอส.พี.เอ็น. การพิมพ์.
- ประไพ เอกอุ้น. (2542). การศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : ศูนย์การพิมพ์สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พีระศักดิ์ เทพไตรรัตน์. (2534). การศึกษาสภาพและปัญหาการสอนศิลปศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพรัช ชีระศักดิ์. (2544). สภาพการสอนวิชาดนตรีในระดับประถมศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาอำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มลิวลัย สมศักดิ์. (2540). รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เขาวดี วิบูลย์ศรี. (2528). หลักการวัดผลและการสร้างข้อสอบ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รวิษฎ์ พันธุสุนทร. (2553). การเรียนดนตรี มีส่วนช่วยพัฒนาทั้ง IQ และ EQ ควบคู่กัน. ค้นเมื่อวันที่ 28 เมษายน 2557. จาก <http://www.maisondelamusique1.com>
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- รุ่ง แก้วแดง. (2540). รัฐธรรมนูญกับการศึกษาของชาติ. กรุงเทพฯ : สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). การพัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ธเนศวรการพิมพ์.
- สังัด อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : มิตรสยาม.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2520). หลักการประเมิน : คู่มืออาจารย์ด้านการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ.2550-2554**. กรุงเทพฯ : วิ.เจ.พรินติ้ง.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2547). **การประชุมวิชาการการวิจัยทางการบริหารการศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.
- สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักผู้ตรวจราชการและติดตามประเมินผล. (2548). **การติดตามปัญหาอุปสรรคการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544**.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2546). **สรุปผลการประชุมวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. 27-28 ตุลาคม 2546. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- (2546). **สรุปผลการประชุมวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 จุด**. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- (2548). **รายงานการวิจัย การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตามทัศนะของผู้สอน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- (2548). **รายงานการวิจัยโครงการวิจัยเชิงทดลอง กระบวนการสร้างหลักสูตรสถานศึกษาแบบอิงมาตรฐาน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สำเริง คำโฆง. (2538). **ดนตรีอีสาน : แคนและดนตรีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง**. ขอนแก่น : สำนักงานศึกษาธิการ.
- สุกรี เจริญสุข. (2541). **การประชุมวิชาการดนตรี ครั้งที่ 3**. นครปฐม : วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุวิมล ว่องวานิช และ นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2547). **การประเมินผลการปฏิรูปการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 : พหุกรณีศึกษาในสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- เสน่ห์ บุญช่วย. (2538). **สภาพ ปัญหา และ ความต้องการสื่อการสอนวิชาดนตรี ของครูประถมศึกษาลำดับต้นการศึกษา กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และ อนกกุล กริแสง. (2522). **หลักเบื้องต้นของการวัดผลการศึกษา**. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และ อเนกกุล กริแสง. (2519). **หลักเบื้องต้นของการวัดผลการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- หวน พันธุ์พันธ์. (2548). **การบริหารการศึกษา : นักบริหารมืออาชีพ**. นนทบุรี : พันธุ์พันธ์ การพิมพ์.
- อนันต์ ศรีโสภณ. (2520). **หลักการวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- อรรวรรณ ขมวัฒนา. (2532). **ดนตรีศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-2**. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
- อัญชญา สุตมาต. (2546). **การศึกษาหลักสูตรและกระบวนการศึกษาดนตรีสำหรับเด็กเล็กของ สถาบันจินตการดนตรี สถาบันดนตรีมีฟ้า และสถาบันดนตรีเคพีเอ็น**. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Ebel, Robert & David A. Frisbie. (1986). **Essentials of essentials of education measurement**. New Jersey : Prentce – Hall Inc.
- Good, Carter V. (2001). **National boards for professional teaching standards**. USA : NBPTS Standards Music.
- Good, Carter V. (1973). **Dctionnary of education**. New York: Mcgraw – Hill.
- Gronlund, E. (1976). **Measurement and evaluation in teaching**. New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Gronlund, E. (1981). **Measurement and evaluation in teaching**. (4th ed.). New York : Macmillan Publishing Co., Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย

1. ดร.ทรงพล เจริญคำ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนพระยามนธราษครีพิจิตร
2. ดร.ชญ์รัฐ อิ่มโสมนัสสกุล ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนมัธยมสุวิทย์เสรีอนุสรณ์ สำนักงานเขตประเวศ
3. นางสาวสุกฤษฎี สุเสวี ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/๔๖๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๒ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางสุชฎทัย สุเสวี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายธีรพล พวงชื่น นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ดนตรี(ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพการจัดการ
เรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต ๑” โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยอส ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

กณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๘๖๓-๖๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐, ๑๘๑๓

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/๔๕๖๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๒ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง เวียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.ทรงพล เจริญคำ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายธีรพล พวงชื่น นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ดนตรี(ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพการจัดการ
เรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต ๑” โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำงานวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาวีรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐, ๑๘๑๓

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว.๔๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอสรภาพ แขวงทวีบุรี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๒ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ วัฒนไชยศ

เนื่องด้วย นายธีรพล พวงชื่น นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ดนตรี(ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการจัดการ
เรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต ๑" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยศ ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ กรรมการ

การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาที่ทำการวิจัยจำเป็นต้องใช้เครื่องมือในหน่วยงานของท่าน
ดังนั้นจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล เพื่อนำข้อมูลไปประกอบการวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ
โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ คีย์ ๑๘๑๐, ๑๘๑๓

ที่ ศษ ๐๕๖๔.๑๔/๔๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๒ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.ชญวรัษฐ์ อิ่มโสมมนัสสกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายธีรพล พวงชื่น นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ดนตรี(ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพการจัดการ
เรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต ๑” โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐, ๑๘๑๓

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว.๔๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี

เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๒ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน *ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิมลมาลี สิงห์บุตร*

เนื่องด้วย นายธีรพล พวงชื่น นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
 คนตรี(ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการจัดการ
 เรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา ย่านทองหล่ออารมณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต ๑" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษามหาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ กรรมการ

การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาที่ทำการวิจัยจำเป็นต้องใช้เครื่องมือในหน่วยงานของท่าน
 ดังนั้นจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล เพื่อนำข้อมูลไปประกอบการวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ
 โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๔๑๐, ๑๔๑๓

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว.๔๖๖

โรงเรียนบ้านสระนาทอณ	
เลขที่.....	๕๙๘
วันที่.....	๒๖ / ๑๐ / ๕๙
บัณฑิตวิทยาลัย.....	๘-๓๐
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	
๑๐๖ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี	
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐	

๒ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน *ผู้ค้ำจุนการโรงเรียนบ้านสระนาทอณ*

เนื่องด้วย นายธีรพล พวงชื่น นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาดังกล่าวได้ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขา
ดนตรี(ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการจัดกา
เรียนของครูผู้สอนดนตรี ใน โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ ตั้งกีดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต ๑" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ กรรมการ

การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาที่ทำการวิจัยจำเป็นต้องใช้เครื่องมือในหน่วยงานของท่าน
ดังนั้นจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล เพื่อนำข้อมูล ไปประกอบการวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ
โอกาสนี้

จึงขอ ๒๐

ขอแสดงความนับถือ

สมมติ นันทวิโรจน์

สมมติ นันทวิโรจน์ รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรพล พวงชื่น (เขียนสะกด)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๖

โรงเรียนบ้านสระนาทอณ

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
โทร. ๐-๒๕๔๓๓-๓๐๐๐ ต่อ ๕๕๐, ๕๕๑

Handwritten signature and date: 26 K.A. 2559

Handwritten signature

ที่ ศธ ๐๔๑๘๒.๐๐๗/๑๖๓

โรงเรียนชุมชนบ้านทุ่งสง
ตำบลไม้เขี้ยว อำเภอสว่างอารมณ์
จังหวัดอุทัยธานี ๖๑๑๕๐

๔ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว.๔๙๖

ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบเก็บข้อมูล

จำนวน ๓ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เนื่องจาก นายจิรพล พวงชื่น นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรี (ดนตรีศึกษา) กำลังทำวิทยานิพนธ์ "เรื่องสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา" ขอเก็บข้อมูล เพื่อนำข้อมูลไปประกอบการวิจัยให้สมบูรณ์ นั้น

ในกรณี โรงเรียนชุมชนบ้านทุ่งสงดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายจิระ มิ่งเมืองมูล)

ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านทุ่งสง

โรงเรียนชุมชนบ้านทุ่งสง

โทร ๐๕๖-๕๙๕๓๓๓

โทรสาร ๐๕๖-๕๙๕๐๗๒

ที่ ศธ ๐๔๓๘๒.๐๒๔/๒๖

โรงเรียนบ้านเขาทองกลาง
ตำบลไผ่เขียว
อำเภอสว่างอารมณ์
จังหวัดอุทัยธานี ๖๑๑๕๐

๓ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ส่งแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน คณะผู้บริหารวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาที่ ศธ ๐๕๖๔.๓๔/ว๔๙๖ ลงวันที่ ๒

ตุลาคม ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย - แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน ๒ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึงสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษา ๓ ราย ชื่อนายธีรพล พวงชื่น นักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคณะตรี(ดนตรีศึกษา) เพื่อเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่องสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต ๑ ความละเอียดทราบแล้วนั้น

บัดนี้โรงเรียนได้ดำเนินการกรอกแบบสอบถามเพื่อการวิจัยดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอำนาจ ศิลอารมณ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเขาทองกลาง

งานบริหารทั่วไป

มือถือ ๐๘๖-๒๑๖๓๓๓๙๙

ธุรการ ๐๘-๗๘๔๒-๒๖๘๘

ที่ ศธ ๐๔๑๘๒.๐๕๗/๒๕๖๗

โรงเรียนบ้านทุ่งมน
อำเภอสว่างอารมณ์
จังหวัดอุทัยธานี ๖๑๑๕๐

๔ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

อ้างถึง หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ ศธ ๐๕๖๔.๓๔/ว.๔๙๖
ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบเก็บข้อมูล

จำนวน ๒ ชุด

ตามหนังสือ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาที่อ้างถึง ได้
ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล เพื่อนำข้อมูลไปประกอบการวิจัย ตามความแจ้งแล้วนั้น

บัดนี้ทางโรงเรียนบ้านทุ่งมนได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วและได้แนบบแบบเก็บข้อมูลมา
พร้อมหนังสือฉบับนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายบรรณ จูรัตน์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านทุ่งมน

โรงเรียนบ้านทุ่งมน
โทรศัพท์ ๐-๕๖๕๘-๐๐๓๔

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว.๕๖๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๒ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน

เนื่องด้วย นายธีรพล พวงชื่น นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
คณตรี(คณตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพการจัดการ
เรียนรู้ของครูผู้สอนคณตรีในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต ๑” โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ กรรมการ

การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาที่ทำการวิจัยจำเป็นต้องใช้เครื่องมือในหน่วยงานของท่าน
ดังนั้นจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล เพื่อนำข้อมูลไปประกอบการวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ
โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฮาเรีวรรณ เข็มสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐, ๑๘๑๓

ที่ ศธ ๐๔๑๘๒.๐๒๔/๒๖๐

โรงเรียนบ้านวังเกษตร ต. ไผ่เขียว
อ.สว่างอารมณ์ จ.อุทัยธานี ๖๑๑๕๐

๒ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
อ้างถึง หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว ๔๑๑๔
ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึงบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ขอบความ
อนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา จำนวน ๑ ราย คือนายธีรพล พวงชื่น นักศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาคนตรี(คนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา เพื่อเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรีใน
โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต ๑"
ตามรายละเอียดดังแนบนี้

โรงเรียนบ้านวังเกษตร ขอส่งแบบเก็บข้อมูลการวิจัยดังกล่าว ดังแนบเอกสารมาพร้อม
หนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุเทพ วาตพันธ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังเกษตร

โรงเรียนบ้านวังเกษตร

โทร. 0-๕๖๘-๐๐๓๙

ที่ ศธ ๐๔๑๘๖.๐๑๓ / ๑๓๘

โรงเรียนบ้านคลองข่อย
ต.ไผ่เขียว อ.สว่างอารมณ์
จ.อุทัยธานี ๖๑๑๕๐

๓ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

อ้างถึง หนังสือบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ ศธ ๐๕๖๔๑๔/ว.๕๔๖
ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม

จำนวน ๒ ชุด

ตามที่ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ขอความร่วมมือโรงเรียน
เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ของ นายธีรพล พวงชื่น นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาลัทธิสุทธศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาคณตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา นั้น

บัดนี้ ทางโรงเรียนบ้านคลองข่อย ได้ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว ตามสิ่งที่ส่งมาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเดียม สุธันนท์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคลองข่อย

โรงเรียนบ้านคลองข่อย

โทร. ๐๘๓ - ๘๘๖๒๑๕๓

ที่ ศธ.๐๔๑๘/๒.๐๔๔/๑๓๑

โรงเรียนบ้านหนองรัก
ตำบลไผ่เขียว อำเภอสว่างอารมณ์
จังหวัดอุทัยธานี ๖๑๑๕๐

๒ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาวิทชาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

อ้างถึง หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทชาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว.๔๕๖
ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบเก็บข้อมูล

จำนวน ๒ ชุด

ตามที่ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทชาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่อ้างถึง ได้ขอความ
อนุเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูล เพื่อนำข้อมูล ไปประกอบการวิจัย ตามความแจ้งแล้วนั้น

บัดนี้ทาง โรงเรียนบ้านหนองรัก ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้แนบบแบบเก็บข้อมูล
พร้อมหนังสือฉบับนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายประสิทธิ์ ประพัทธ์ธรรม)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองรัก

งานบริหารทั่วไป

โทร. ๐๘๑-๕๗๒-๕๔๑๘

ที่ ศธ ๐๔๑๘๖.๐๑๘ /๑๙๖

โรงเรียนอนุบาลสว่างอารมณ์
๑๑๑ หมู่ ๒ ต.สว่างอารมณ์
อ.สว่างอารมณ์ จ.อุทัยธานี
๖๑๑๕๐

๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

อ้างถึง หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว.๔๙๖
ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน ๒ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึงบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา จำนวน ๑ ราย คือ นายธีรพล พวงชื่น นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคณตรี (คณตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคณตรีในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต ๑” ตามรายละเอียดดังข้างนั้น

โรงเรียนอนุบาลสว่างอารมณ์ ขอส่งแบบเก็บข้อมูลการวิจัยดังกล่าว ดังแนบเอกสารมาพร้อมหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมพงษ์ เกตุกรรม)

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสว่างอารมณ์

โรงเรียนอนุบาลสว่างอารมณ์
บริหารทั่วไป
โทรศัพท์ ๐๕๖-๕๔๑๒๓๐

ที่ ศธ ๐๔๑๘๒.๐๒๙/๖๔

โรงเรียนบ้านเนินกัว
ต.สว่างอารมณ์ อ.สว่างอารมณ์
จ.อุทัยธานี ๖๑๑๕๐

๔ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

อ้างถึง หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว.๔๕๖
ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน ๒ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึงบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ขอความ
อนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ดนตรี (ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน ๑ ราย คือ นายอิทธิพล พวงชื่น
ซึ่งกำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา
อำเภอสว่างอารมณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต ๑

โรงเรียนบ้านเนินกัว ขอส่งแบบสอบถามเพื่อการวิจัยดังกล่าว ดังแนบเอกสารมาพร้อมด้วย
หนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายกำจัด กมลภลย์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินกัว

โรงเรียนบ้านเนินกัว

โทร. ๐๘๑ ๗๘๖ ๕๖๖๒

ที่ ศธ ๐๔๑๘/๒.๐๔๓/ ๗ ก

โรงเรียนบ้านหนองทรายคา
อำเภอสว่างอารมณ์
จังหวัดอุทัยธานี ๖๑๑๕๐

๒๔ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิริวรรณ เอี่ยมสะอาด คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

อ้างถึง หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว.๔๕๖ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน ๒ ชุด

คมหนังสือที่อ้างถึง คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย แจ้งว่า นายจิรพล พวงชื่น นักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคนตรี (คนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา
อำเภอสว่างอารมณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต ๑” จึงขอความร่วมมือให้
โรงเรียนกรอกแบบสอบถาม เพื่อนำข้อมูลไปประกอบการวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ความแจ้งแล้วนั้น

บัดนี้ โรงเรียนบ้านหนองทรายคา ได้ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว จึงขอส่งแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
มาพร้อมกับหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสามารถ กลิ่นสุคนธ์)

ครูโรงเรียนบ้านหนองทรายคา รักษาการแทน

ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหนองทรายคา

ที่ ศท ๐๔๑๘๒.๐๕๖ / ๑๔๔

โรงเรียนวัดคงแฉวน
ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์
จังหวัดอุทัยธานี ๖๑๑๕๐

๕ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

อ้างถึง หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ ศท ๐๕๖๔.๑๔/ว.๔๕๖

ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน ๒ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้ขอความร่วมมือทางโรงเรียนคอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเพื่อประกอบการทำวิจัยของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคนตรี(ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ตามความเจ้่งนั้น

บัดนี้ โรงเรียนวัดคงแฉวน ได้ดำเนินการคอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเป็นที่เรียบร้อยแล้วจึงขอส่งมาพร้อมหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางกรสภานต์ จันทร์)

ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดคงแฉวน

งานธุรการและสารบรรณ

โทร ๐๘-๔๘๑๕-๖๕๑๕

ที่ ศธ ๐๔๑๘๒.๐๓๓/๑๒๘

โรงเรียนบ้านสระนารายณ์
อำเภอสว่างอารมณ์
จังหวัดอุทัยธานี

๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง การขออนุญาตเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ด้วยโรงเรียนบ้านสระนารายณ์ มีความยินดีให้ความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลทำวิทยานิพนธ์ของ นายธีรพล พวงชื่น นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา ดนตรี (ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต ๓ ดังกล่าว ให้ดำเนินการเก็บข้อมูลได้ เพื่อนำข้อมูลไปประกอบการวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชงศักดิ์ รังชิตสุทธิ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสระนารายณ์

ที่ ศธ.0๔๑๘๒.๑๖๕ / ๕๓

โรงเรียนวัดเขาคาวเรือง
 ต.หนองหลวง อ.สว่างอารมณ์
 จังหวัดอุทัยธานี ๖๑๑๕๐

๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

เนื่องด้วย นายธีรพล พวงชื่น นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
 ดนตรี (ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " สภาพการ
 จัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีใน โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต ๑ " ขอความอนุเคราะห์ในการใช้เครื่องมือทำวิจัยใน โรงเรียนวัดเขาคาวเรืองนั้น

บัดนี้ โรงเรียนวัดเขาคาวเรือง ได้ดำเนินการตอบแบบสอบถามการวิจัยเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบ

(นายสม โภชน์ จิตรเพชร)

ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดเขาคาวเรือง

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/๖.๕๖

โรงเรียนวัดดอนทราย
วันที่ ๒๒
วันที่ ๒๒ ก.ค. ๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๒ ถนนอิสรภาพ แขวงศิริบุญชัย
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐

๒ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดดอนทราย

เนื่องด้วย นายธีรพล พวงชื่น นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโท สาขา
คหกรรมศาสตร์ (คหกรรมศาสตร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการจัดการ
เรียนรู้ของครูผู้สอนคหกรรม ใน โรงเรียนประถมศึกษา ย้ายหอช่วงอาหารมณั์ ซึ่งเกิดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสมุทรสาคร เขต ๑" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วิเศษไชยศรี ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ขอวิโรจน์ กรรมการ

การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาที่ทำการวิจัยจำเป็นต้องใช้เครื่องมือในหน่วยงานของท่าน
ดังนั้นจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล เพื่อนำข้อมูลไปประกอบการวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ
โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดดอนทราย

ส่งเอกสาร ไม่ได้รับ ส่งเอกสารแต่ไม่ได้รับ

ไม่ได้รับเอกสาร ไม่ได้รับ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรพล พวงชื่น)

ส่งเอกสาร ไม่ได้รับ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

๒๒ ก.ค. ๕๖

- ธีรพล พวงชื่น
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
ทำวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐-๒๕๔๓๒-๑๐๐ ต่อ ๕๕๕๐, ๕๕๕๑

ที่ ศธ.๐๔๑๘๒.๑๑๔/๑๔๒

โรงเรียนบ้านหนองตะเคียน
 ต.บ่อ่าง อ.สว่างอารมณ์
 จ.อุทัยธานี ๖๑๑๕๐

๓ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

อ้างถึง หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว.๔๔๖

สว.๒ ตุลาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย	แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	จำนวน	๒	ชุด
------------------	------------------------	-------	---	-----

ตามหนังสือที่อ้างถึง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อนำข้อมูลไปประกอบการวิจัยนั้น บัณฑิตโรงเรียนบ้านหนองตะเคียนได้ดำเนินการแล้วเสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงขอส่งมาพร้อมหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐชานันท์ เกษมุตติ)

ครู โรงเรียนบ้านหนองตะเคียน

รักษาการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองตะเคียน

โรงเรียนบ้านหนองตะเคียน

๐๘๑-๘๘๖๘๔๖๐

ที่ ศธ ๐๔๑๘๒.๐๒๕/๑๖๘

โรงเรียนบ้านบ่อทราย ตำบลบ่อทราย หมู่ ๘
อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี ๖๑๑๕๐

๑ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณะศึกษาศาสตร์วิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

หนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว.๔๖๖ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑.แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ๒ ชุด

ตามหนังสือ วิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ให้ทางโรงเรียนดำเนินการเก็บข้อมูลในการ
การทำวิทยานิพนธ์ ของวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ตามแบบฟอร์มที่ให้มานั้น

โรงเรียนบ้านบ่อทราย ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว และขอส่งเอกสารดังกล่าว มาพร้อม
หนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ คงสุนัน)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อทราย

โรงเรียนบ้านบ่อทราย

โทร ๐๘๑ - ๘๗๑๘๒๕๔

ที่ ศธ ๐๔๓๔๒.๐๓๔/๓๔๒

โรงเรียนบ้านหนองชุมเห็ด ตำบลพลวงสองนาง
อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี ๒๑๑๕๐

๑๑ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง แบบสอบถามเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย - แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน ๒ ชุด

ด้วย นายอิทธิพล พวงชื่น นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคนตรี (ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้มาเก็บแบบสอบถามในการทำวิทยานิพนธ์ ความแจ้งแล้ว นั้น

ในการนี้ โรงเรียนบ้านหนองชุมเห็ด ได้ดำเนินการจัดเก็บแบบสอบถามเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงขอส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางประไพ กันแกล้ว)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองชุมเห็ด

โรงเรียนบ้านหนองชุมเห็ด

โทร ๐๕๖-๕๘๐๐๕๑ , ๐๕๖-๗๐๗๐๓๖๗

ที่ ศธ 04182.033 / 218

โรงเรียนบ้านหนองกี่ ตำบลพลวงสองนาง
อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี 61120

24 ตุลาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ ศธ 0564.14/ว.496

ลงวันที่ 2 ตุลาคม 2556

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 2 ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ของนายธรรพล พลวงชื่น นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคนตรี (ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อนำข้อมูลไปประกอบการวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

บัดนี้โรงเรียนบ้านหนองกี่ ได้ดำเนินการกรอกแบบสอบถามเพื่อการวิจัย เป็นที่เรียบร้อยแล้ว และได้แนบบแบบสอบถามฯ มาพร้อมหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอำนาจ แก้วพยัคฆ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกี่

โทร

081-9715373

ที่ ศธ ๐๔๑๘๒.๐๒๘/๑๑๑

โรงเรียนบ้านเขาผาลาด ตำบลพลวงสองนาง
อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี ๖๑๑๕๐

๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

อ้างถึง หนังสือบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว.๔๙๖
ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน ๒ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง ให้โรงเรียนบ้านเขาผาลาดตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง สภาพ
การจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนคนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา ตามความแจ้งแล้วนั้น

บัดนี้โรงเรียนบ้านเขาผาลาด ได้ดำเนินการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยดังกล่าวแล้ว จึงขอ
นำส่งแบบสอบถามเพื่อการวิจัยแนบมาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสุภาณี ยิ้มพะ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเขาผาลาด

โรงเรียนบ้านเขาผาลาด.

โทร. ๐๘๗-๒๐๗๔๔๓๙

ที่ ศธ.๐๔๑๘๒.๐๔๖ /๑๕๑

โรงเรียนบ้านหนองสมบูรณ์
ต.พลวงสองนาง อ.สว่างอารมณ์
จ.อุทัยธานี ๖๑๑๕๐

๓ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการวิทยานิพนธ์
เรียน คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
อ้างถึง หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ว.๔๙๖
ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จำนวน ๒ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ขอความอนุเคราะห์
เก็บข้อมูลการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนคนตรีในโรงเรียน เพื่อนำไปประกอบการวิจัย บัณฑิตวิทยาลัย
บ้านหนองสมบูรณ์ ได้ดำเนินการตอบแบบสอบถามแล้วเสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงขอส่งมาพร้อมกับหนังสือ
ฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายจिरพันธ์ สมัครการใด)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองสมบูรณ์

กลุ่มบริหารงานวิชาการ

โทร.๐๘๙-๙๐๗๑๙๖๔

ภาคผนวก ค
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางผลการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการสร้าง กระบวนการ
การจัดการเรียนรู้

ข้อ ที่	รายการข้อความความคิดเห็นด้านการสร้างกระบวนการ การจัดการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3		
1	ครูได้เข้าร่วมประชุม สัมมนา หรืออบรมเกี่ยวกับการใช้ หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) ใน ระดับประถมศึกษา	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2	ครูได้เข้าร่วมประชุมปฏิบัติการทำแผนการจัดการเรียนรู้ ร่วมกันระหว่างกลุ่มโรงเรียน	+1	0	+1	0.6	ใช้ได้
3	ครูได้ศึกษาหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสาระดนตรี ในระดับประถมศึกษาก่อนทำการจัดการเรียนรู้	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
4	ครูได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ก่อน ทำการจัดการเรียนรู้	+1	+1	0	0.6	ใช้ได้
5	ครูมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง/รายคาบ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6	ครูมีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสมกับ ความสามารถและประสบการณ์ของนักเรียน	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
7	ครูมีกิจกรรมที่เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เห็นถึง ความสำคัญของวิชาดนตรีก่อนทำการสอน	+1	+1	0	0.6	ใช้ได้
8	ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
9	ครูมีการให้นักเรียนรุ่นพี่ที่มีความสามารถมาช่วยสอน รุ่นน้องในการสอนทักษะปฏิบัติดนตรี	+1	0	+1	0.6	ใช้ได้
10	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา สาระทางดนตรี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
11	ครูมีการสอนทักษะการฟังก่อนทักษะการปฏิบัติ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
12	ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถในระดับเดียวกัน ในการสอนทักษะปฏิบัติ	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
13	ครูมีการทดสอบความรู้ทางดนตรีของนักเรียนก่อนและ หลังการจัดการเรียนรู้	+1	0	+1	0.6	ใช้ได้
14	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมดนตรีและ แสดงออก ซึ่งความสามารถทางดนตรีทั้งภายในและภายนอก	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ข้อ ที่	รายการข้อความคิดเห็นด้านการสร้างกระบวนการ การจัดการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3		
15	ครูมีการใช้แถบบันทึกภาพ หรือภาพยนตร์ในการจัดการ เรียนรู้	+1	+1	0	0.6	ใช้ได้
16	ครูมีการใช้รูปภาพ แผนภาพ แผนภูมิ หรือบัตรคำในการ จัดการเรียนรู้	+1	0	+1	0.6	ใช้ได้
17	ครูมีการใช้แผ่นใส เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะในการจัด การ เรียนรู้	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
18	ครูมีการใช้แถบบันทึกเสียง ซีดี วีดีโอ ในการจัดการเรียนรู้	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
19	ครูมีการใช้เอกสาร ตำรา หนังสือเรียน หรือเอกสาร ประกอบการจัดการเรียนรู้	+1	+1	0	0.6	ใช้ได้
20	ครูมีการใช้เว็บไซต์ อินเทอร์เน็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ทางดนตรีประกอบการจัดการเรียนรู้	+1	0	+1	0.6	ใช้ได้
21	ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการจัดซื้อสื่อการ เรียนรู้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
22	ครูมีการวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และตัวชี้วัด	+1	0	+1	0.6	ใช้ได้
23	ครูมีการวัดและประเมินผลทุกครั้งที่ทำกาจัดการเรียนรู้	+1	0	+1	0.6	ใช้ได้
24	ครูมีการใช้แบบทดสอบของกลุ่มโรงเรียนในการทดสอบ	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
25	ครูมีการใช้แบบบันทึกพัฒนาการทางดนตรีในการประเมิน ทักษะการปฏิบัติ	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
26	ครูมีการแจ้งผลการพัฒนาด้านทักษะปฏิบัติให้นักเรียน ทราบทุกครั้ง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
รวม					20.4	

$$\begin{aligned} \text{IOC} &= \frac{20.4}{26} \\ &= 0.78 \end{aligned}$$

ตารางผลการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของรายการข้อความคิดเห็นด้านความรู้ความสามารถ
ของครูผู้สอน

ข้อ ที่	รายการข้อความคิดเห็นด้านความรู้ ความสามารถของครูผู้สอน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3		
1	สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่ใช้แทนเสียง (ทฤษฎีโน้ตเบื้องต้น)	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
2	อัตราจังหวะหรือหน้าทับประเภทต่างๆ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3	ศัพท์สังคีตทางดนตรีไทยและสากล	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
4	ลักษณะของวงดนตรีประเภทต่างๆทั้งดนตรีไทย สากล	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5	ลักษณะการประสมวงแบบต่างๆ	+1	+1	0	0.6	ใช้ได้
6	องค์ประกอบของดนตรี	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
7	ประวัติดนตรีไทยและดนตรีสากล	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
8	คีตกวีด้านดนตรีไทยคีตกวีด้านดนตรีสากล	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
9	การเลือกเพลงในการนำไปใช้ในพิธีการต่างๆ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
10	ประวัติและผลงานของนักประพันธ์เพลง	+1	+1	0	0.6	ใช้ได้
11	การปฏิบัติโดยใช้เครื่องดนตรีที่ท่านคิดว่ามีความ ถนัดและความชำนาญมากที่สุด	+1	+1	0	0.6	ใช้ได้
12	ทักษะการขับร้อง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
13	การควบคุมวงดนตรี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
14	การอำนวยเพลง	+1	0	+1	0.6	ใช้ได้
15	การดูแลรักษาซ่อมเครื่องดนตรี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
รวม					11.8	

$$\begin{aligned} \text{IOC} &= \frac{11.8}{15} \\ &= 0.786 \end{aligned}$$

ตารางผลการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของสภาพและบรรยากาศของห้องเรียน

ข้อ ที่	สภาพและบรรยากาศของห้องเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3		
1	ห้องเรียนวิชาคณิตเป็นห้องเฉพาะ ไม่มีการปะปน หรือสับเปลี่ยนกับห้องเรียนอื่น	+1	0	+1	0.6	ใช้ได้
2	ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ เหมาะแก่การจัดการ เรียนรู้	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
3	ห้องเรียนปราศจากเสียงรบกวนจากสิ่งแวดล้อม ภายนอก	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4	ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก	+1	+1	0	0.6	ใช้ได้
5	ห้องเรียนมีอุณหภูมิที่เหมาะสม	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6	ห้องเรียนปราศจากกลิ่นและมลพิษ	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
7	ห้องเรียนมีการตกแต่งสวยงาม สร้างความสนใจ ให้แก่ผู้เรียน	+1	+1	0	0.6	ใช้ได้
8	ห้องเรียนมีความสะอาดเป็นระเบียบถูกหลัก 5 ส	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
9	ห้องเรียนมีเอกสาร ตำรา และแหล่งความรู้ทาง คณิตเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
รวม					6.6	

$$\begin{aligned} \text{IOC} &= \frac{6.6}{9} \\ &= 0.73 \end{aligned}$$

ตารางผลการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของอุปกรณ์ดนตรีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

ข้อ ที่	อุปกรณ์ดนตรีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3		
1	เครื่องดนตรีมีคุณภาพเหมาะสมกับวัยและ ความสามารถของผู้เรียน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2	เครื่องดนตรีมีจำนวนเพียงพอแก่ความต้องการ ของผู้เรียน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3	เครื่องดนตรีมีการจัดเก็บอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4	เครื่องดนตรีอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้งาน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5	มีการตรวจสอบสภาพเครื่องดนตรีและอุปกรณ์ ดนตรีเป็นประจำ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6	การบำรุงซ่อมแซมเครื่องดนตรี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
รวม					6	

$$\begin{aligned} \text{IOC} &= \frac{6}{6} \\ &= 1 \end{aligned}$$

ตารางผลการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของการสนับสนุนจากผู้บริหาร

ข้อ ที่	การสนับสนุนจากผู้บริหาร	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3		
1	ผู้บริหารส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูเข้ารับการ อบรมเกี่ยวกับเนื้อหาสาระหรือเทคนิคการจัดการ เรียนรู้ดนตรี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2	ผู้บริหารส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลทางดนตรี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3	ผู้บริหารมีการจัดหา จัดซื้ออุปกรณ์ดนตรีที่มี คุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานการใช้งาน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4	ผู้บริหารมีการจัดหา เชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สาระดนตรีในเรื่องต่างๆ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ข้อ ที่	การสนับสนุนจากผู้บริหาร	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3		
5	โรงเรียนจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อเครื่อง ดนตรีอย่างเพียงพอแก่ความต้องการของผู้เรียน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6	โรงเรียนสนับสนุนงบประมาณในการซ่อมเครื่อง ดนตรี	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
7	โรงเรียนสนับสนุนสถานที่ฝึกซ้อม และ ห้องปฏิบัติการดนตรี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
8	โรงเรียนสนับสนุนสถานที่ฝึกซ้อม และ ห้องปฏิบัติการดนตรี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
9	ผู้บริหารสนับสนุนการศึกษาต่อทางด้านดนตรี เพื่อ เพิ่มคุณวุฒิและความสามารถทางด้านดนตรีแก่ ครูผู้สอน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
10	ผู้บริหารมีการกำกับติดตามผลการปฏิบัติงานและ ร่วมแก้ไขปัญหาด้านดนตรีแก่ครูผู้สอน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
11	ผู้บริหารแสดงออกในด้านที่ให้อำนาจและกำลังใจแก่ ครูผู้สอนดนตรี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
รวม					10.6	

$$\begin{aligned} \text{IOC} &= \frac{10.6}{11} \\ &= 0.96 \end{aligned}$$

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์
จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1

.....

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามมี 2 ชุด ประกอบด้วย

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนดนตรี

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา
อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1

2. แบบสอบถามมี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะ
เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เกี่ยวกับสถานภาพด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษาตำแหน่งงาน
และประสบการณ์ทางดนตรี

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ

สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอสว่างอารมณ์
จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 เป็นแบบสอบถาม
ชนิดมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ

5	หมายถึง	มีการปฏิบัติงานมากที่สุด
4	หมายถึง	มีการปฏิบัติงานมาก
3	หมายถึง	มีการปฏิบัติงานปานกลาง
2	หมายถึง	มีการปฏิบัติงานน้อย
1	หมายถึง	มีการปฏิบัติงานน้อยที่สุด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ธีรพล พวงชื่น

นักศึกษาระดับปริญญาตรีศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์
จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1

คำชี้แจง

- แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1
- แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความตามสภาพที่แท้จริง

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ ต่ำกว่า 30 ปี 31 – 40 ปี 41 - 50 ปี 51 - 60 ปี

3. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

4. ตำแหน่งงาน

- ผู้อำนวยการสถานศึกษา
 รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
 ครูผู้สอนดนตรี

5. ประสบการณ์ทางการปฏิบัติงานด้านดนตรี

- เรียนวิชาเอกสาขาดนตรี เรียนวิชาโทสาขาดนตรี
 ไม่เคยเรียนทางดนตรีแต่เคยรับการอบรมด้านดนตรี (โปรดระบุ)
 ไม่เคยเรียนแต่มีความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรี (โปรดระบุ).....
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้

1. การสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้

คำชี้แจง ในการจัดการเรียนรู้ครูผู้สอนได้ปฏิบัติหรือดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติงานมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการปฏิบัติงานมาก
- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติงานปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติงานน้อย
- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติงานน้อยที่สุด

ข้อ ที่	การสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
การวิเคราะห์หลักสูตรสู่ตัวชีวิต						
1	ครูได้เข้าร่วมประชุม สัมมนา หรืออบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(สาระดนตรี)ในระดับประถมศึกษา					
2	ครูได้เข้าร่วมประชุมปฏิบัติการทำแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างกลุ่มโรงเรียน					
3	ครูได้ศึกษาหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสาระดนตรีในระดับประถมศึกษาก่อนทำการจัดการเรียนรู้					
4	ครูได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ก่อนทำการจัดการเรียนรู้					
5	ครูมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง/รายคาบ					
6	ครูมีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสมกับความสามารถและประสบการณ์ของนักเรียน					
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้						
7	ครูมีกิจกรรมที่เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เห็นถึงความสำคัญของวิชาดนตรีก่อนทำการสอน					
8	ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
9	ครูมีการให้นักเรียนรุ่นพี่ที่มีความสามารถมาช่วยสอนรุ่นน้องในการสอนทักษะปฏิบัติดนตรี					

ข้อ ที่	การสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
10	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาสาระทางดนตรี					
11	ครูมีการสอนทักษะการฟังก่อนทักษะการปฏิบัติ					
12	ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถในระดับเดียวกันในการสอน ทักษะปฏิบัติ					
13	ครูมีการทดสอบความรู้ทางดนตรีของนักเรียนก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้					
14	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมดนตรีและแสดงออกซึ่ง ความสามารถทางดนตรีทั้งภายในและภายนอก					
สื่อการเรียนรู้						
15	ครูมีการใช้แถบบันทึกภาพ หรือภาพยนตร์ในการจัดการเรียนรู้					
16	ครูมีการใช้รูปภาพ แผนภาพ แผนภูมิ หรือบัตรคำในการจัดการเรียนรู้					
17	ครูมีการใช้แผ่นใส เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะในการจัดการเรียนรู้					
18	ครูมีการใช้แถบบันทึกเสียง ซีดี วีดีโอ ในการจัดการเรียนรู้					
19	ครูมีการใช้ เอกสาร ตำรา หนังสือเรียน หรือเอกสารประกอบการ จัดการเรียนรู้					
20	ครูมีการใช้เว็บไซต์ อินเทอร์เน็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางดนตรี ประกอบการจัดการเรียนรู้					
21	ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการจัดซื้อสื่อการเรียนรู้					
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้						
22	ครูมีการวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้และตัวชี้วัด					
23	ครูมีการวัดและประเมินผลทุกครั้งที่ทำาการจัดการเรียนรู้					
24	ครูมีการใช้แบบทดสอบของกลุ่มโรงเรียนในการทดสอบ					
25	ครูมีการใช้แบบบันทึกพัฒนาการทางดนตรีในการประเมินทักษะ การปฏิบัติ					
26	ครูมีการแจ้งผลการพัฒนาด้านทักษะปฏิบัติให้นักเรียนทราบ ทุกครั้ง					

2. ความรู้ความสามารถของครูผู้สอน

คำชี้แจง ท่านคิดว่าครูผู้สอนคนตรีในสถานศึกษาของท่านมีความรู้ความสามารถในเรื่องเนื้อหาสาระ และทักษะทางดนตรีในเรื่องต่อไปนี้อยู่ในระดับใด (โปรดบอกระดับสภาพตามความเป็นจริงหรือใกล้เคียงความเป็นจริงให้มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อได้ข้อมูลที่เป็นจริงอันจะเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาและปรับปรุงสภาพการจัดการเรียนรู้สาระดนตรี

- 5 หมายถึง มีความรู้ความสามารถในเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความรู้ความสามารถในเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความรู้ความสามารถในเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความรู้ความสามารถในเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความรู้ความสามารถในเรื่องนั้นๆ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ความรู้ความสามารถของครูผู้สอน	ระดับความสามารถ				
		5	4	3	2	1
เนื้อหาสาระทางดนตรี						
1	สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่ใช้แทนเสียง (ทฤษฎีโน้ตเบื้องต้น)					
2	อัตราจังหวะหรือหน้าทับประเภทต่างๆ					
3	ศัพท์สังคีตทางดนตรีไทยและสากล					
4	ลักษณะของวงดนตรีประเภทต่างๆทั้งดนตรีไทยสากล					
5	ลักษณะการประสมวงแบบต่างๆ					
6	องค์ประกอบของดนตรี					
7	ประวัติดนตรีไทยและดนตรีสากล					
8	คีตกวีด้านดนตรีไทยคีตกวีด้านดนตรีสากล					
9	การเลือกเพลงในการนำไปใช้ในพิธีการต่างๆ					
10	ประวัติและผลงานของนักประพันธ์เพลง					
ทักษะปฏิบัติ						
11	การปฏิบัติโดยใช้เครื่องดนตรีที่ท่านคิดว่ามีความถนัดและความชำนาญมากที่สุด					
12	ทักษะการขับร้อง					
13	การควบคุมวงดนตรี					

ข้อ ที่	ความรู้ความสามารถของครูผู้สอน	ระดับความสามารถ				
		5	4	3	2	1
14	การอ่านวงเวียนเพลง					
15	การดูแลรักษาซ่อมเครื่องดนตรี					

3. สภาพแวดล้อมในห้องเรียน

คำชี้แจง ท่านคิดว่าสภาพและบรรยากาศของห้องเรียนดนตรีที่เป็นอยู่ขณะนี้ มีลักษณะหรือสภาพอย่างไร

5	หมายถึง	สภาพและบรรยากาศที่เป็นอยู่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด
4	หมายถึง	สภาพและบรรยากาศที่เป็นอยู่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก
3	หมายถึง	สภาพและบรรยากาศที่เป็นอยู่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ปานกลาง
2	หมายถึง	สภาพและบรรยากาศที่เป็นอยู่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ น้อย
1	หมายถึง	สภาพและบรรยากาศที่เป็นอยู่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ข้อ ที่	สภาพและบรรยากาศของห้องเรียน	ระดับความสามารถ				
		5	4	3	2	1
1	ห้องเรียนวิชาดนตรีเป็นห้องเฉพาะ ไม่มีการปะปนหรือสับเปลี่ยนกับห้องเรียนอื่น					
2	ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ เหมาะแก่การจัดการเรียนรู้					
3	ห้องเรียนปราศจากเสียงรบกวนจากสิ่งแวดล้อมภายนอก					
4	ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก					
5	ห้องเรียนมีอุณหภูมิที่เหมาะสม					
6	ห้องเรียนปราศจากกลิ่นและมลพิษ					
7	ห้องเรียนมีการตกแต่งสวยงาม สร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียน					
8	ห้องเรียนมีความสะอาดเป็นระเบียบถูกต้องหลัก 5 ส					
9	ห้องเรียนมีเอกสาร ตำรา และแหล่งความรู้ทางดนตรีเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน					

4. อุปกรณ์ดนตรีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

คำชี้แจง ท่านคิดว่าสภาพอุปกรณ์ดนตรีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีสภาพหรือความพร้อมในการใช้งานในระดับใด

- 5 หมายถึง สภาพหรือความพร้อมในการใช้งานอยู่ในระดับ มากที่สุด
 4 หมายถึง สภาพหรือความพร้อมในการใช้งานอยู่ในระดับ มาก
 3 หมายถึง สภาพหรือความพร้อมในการใช้งานอยู่ในระดับ ปานกลาง
 2 หมายถึง สภาพหรือความพร้อมในการใช้งานอยู่ในระดับ น้อย
 1 หมายถึง สภาพหรือความพร้อมในการใช้งานอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ข้อ ที่	อุปกรณ์ดนตรีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้	ระดับความสามารถ				
		5	4	3	2	1
1	เครื่องดนตรีมีคุณภาพเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน					
2	เครื่องดนตรีมีจำนวนเพียงพอแก่ความต้องการของผู้เรียน					
3	เครื่องดนตรีมีการจัดเก็บอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย					
4	เครื่องดนตรีอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้งาน					
5	มีการตรวจสอบสภาพเครื่องดนตรีและอุปกรณ์ดนตรีเป็นประจำ					
6	การบำรุงซ่อมแซมเครื่องดนตรี					

2.5 การสนับสนุนจากผู้บริหาร

คำชี้แจง ท่านได้ดำเนินการหรือปฏิบัติต่อการจัดการเรียนรู้สาระดนตรีของครูผู้สอนดนตรีในสถานศึกษาอย่างไร

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ มากที่สุด
 4 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก
 3 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง
 2 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ น้อย
 1 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ข้อที่	การสนับสนุนจากผู้บริหาร	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1	ผู้บริหารส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเนื้อหาสาระหรือเทคนิคการจัดการเรียนรู้คนตรี					
2	ผู้บริหารส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทางคนตรี					
3	ผู้บริหารมีการจัดหา จัดซื้ออุปกรณ์คนตรีที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานการใช้งาน					
4	ผู้บริหารมีการจัดหา เชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สาระคนตรีในเรื่องต่างๆ					
5	โรงเรียนจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อเครื่องคนตรีอย่างเพียงพอแก่ความต้องการของผู้เรียน					
6	โรงเรียนสนับสนุนงบประมาณในการซ่อมเครื่องคนตรี					
7	โรงเรียนสนับสนุนสถานที่ฝึกซ้อม และห้องปฏิบัติการคนตรี					
8	ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมทางคนตรีที่ครูและนักเรียนจัดขึ้น					
9	ผู้บริหารสนับสนุนการศึกษาต่อทางด้านคนตรี เพื่อเพิ่มคุณวุฒิและความสามารถทางด้านคนตรีแก่ครูผู้สอน					
10	ผู้บริหารมีการกำกับติดตามผลการปฏิบัติงานและร่วมแก้ไขปัญหาด้านคนตรีแก่ครูผู้สอน					
11	ผู้บริหารแสดงออกในด้านที่ให้อำนาจและกำลังใจแก่ครูผู้สอนคนตรี					

ภาคผนวก จ

แบบตอบรับการเผยแพร่บทความวิจัย

AEE-T Journal of Environmental Education
สมาคมสิ่งแวดล้อมศึกษาแห่งประเทศไทย-สสท
188 หมู่ 1 ตำบลน้ำจืด อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 53000

ที่ สสท 046/2559

28 สิงหาคม 2559

เรื่อง ตอบรับการตีพิมพ์บทความ

เรียน นายธีรพล พวงชื่น

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัยเรื่อง "สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนดนตรี ในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1" เพื่อลงตีพิมพ์ในวารสารสิ่งแวดล้อมศึกษา-สสท นั้น กองบรรณาธิการได้ทำตามกระบวนการพิจารณาบทความ โดยเสนอต่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาและตรวจแก้ไข (Peer Review) เพื่อความสมบูรณ์ของบทความก่อนการลงตีพิมพ์

ในการนี้ กองบรรณาธิการขอแจ้งให้ท่านทราบว่า บทความวิจัยของท่าน ได้ผ่านการ พิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว โดยตีพิมพ์ในวารสารสิ่งแวดล้อมศึกษา-สสท ปีที่ 8 ฉบับที่ 16 ประจำเดือน มกราคม – เมษายน 2560

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระพัฒนานนท์)
นายกสมาคมสิ่งแวดล้อมศึกษาแห่งประเทศไทย

ภาคผนวก ฉ

สำเนาประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นาย ชีรพล พวงชื่น
เกิดวันที่	20 ตุลาคม 2530
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลแม่และเด็ก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2553	สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ) สาขาวิชาดนตรี (สากล) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ. 2555	ศึกษาต่อระดับปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีตะวันตก แขนงดนตรีศึกษา จังหวัดกรุงเทพฯ
สถานที่ทำงาน	
พ.ศ. 2558	บริษัท RS Promotion, R-siam ศิลปิน นักแต่งเพลง